EXODO

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38
39 40

KABANATA 1

Ito nga ang mga pangalan ng mga anak ni Israel, na nagsipasok sa Egipto: (bawa't lalake
at ang kani-kaniyang sangbahayan ay sumama kay Jacob.)
2 Si Ruben, si Simeon, si Levi, at si Juda;
3 Si Issachar, si Zabulon at si Benjamin;
4 Si Dan at si Nephtali, si Gad at si Aser.
5 At lahat ng tao na lumabas sa balakang ni Jacob ay pitong pung tao: at si Jose ay nasa
Egipto na.
6 At namatay si Jose, at ang lahat niyang kapatid at ang buong lahing yaon.
7 At ang mga anak ni Israel ay lumago, at kumapal na maigi at dumami, at naging totoong
makapangyarihan; at ang lupain ay napuno nila.
8 May bumangon ngang isang bagong hari sa Egipto, na hindi kilala si Jose.
9 At sinabi niya sa kaniyang bayan, Narito, ang bayan ng mga anak ni Israel ay higit at
lalong malakas kay sa atin:
10 Hayo't tayo'y magpakadunong sa kanila; baka sila'y dumami, at mangyari, na, pagka
nagkadigma, ay makisanib pati sila sa ating mga kaaway, at lumaban sa atin, at
magsilayas sa lupain.
11 Kaya't nangaglagay sila ng mga tagapagpaatag, upang dalamhatiin sila sa atang sa
kanila. At kanilang ipinagtayo si Faraon ng mga bayan na kamaligan, na dili iba't ang
Phithom at Raamses.
12 Datapuwa't habang dinadalamhati nila sila, ay lalong dumadami at lalong kumakapal.
At kinapootan nila ang mga anak ni Israel.
13 At pinapaglingkod na may kabagsikan ng mga Egipcio ang mga anak ni Israel:
14 At kanilang pinapamuhay sila ng masaklap sa pamamagitan ng mahirap na
paglilingkod, sa argamasa at sa laryo, at sa lahat ng sarisaring paglilingkod sa bukid, at sa
lahat ng paglilingkod nila na ipinapaglingkod sa kanila, na may kabagsikan.
15 At ang hari sa Egipto ay nagsalita sa mga hilot na Hebrea, na ang pangalan ng isa ay
Siphra, at ang pangalan ng isa ay Phua:
16 At kaniyang sinabi, Paghilot ninyo sa mga babaing Hebrea, at pagtingin ninyo sa kanila
sa dakong panganganakan; kung lalake, ay papatayin nga ninyo: datapuwa't kung babae
ay inyong bubuhayin.
17 Datapuwa't ang mga hilot ay nangatakot sa Dios at hindi ginawa ang gaya ng iniutos sa

kanila ng hari sa Egipto, kundi iniligtas na buhay ang mga batang lalake.

18 At ipinatawag ng hari sa Egipto ang mga hilot, at sinabi sa kanila, Bakit ninyo ginawa
ang bagay na ito, at inyong iniligtas na buhay ang mga batang lalake?

19 At sinabi ng mga hilot kay Faraon, Sapagka't ang mga babaing Hebrea ay hindi gaya
ng mga babaing Egipcia; sapagka't sila'y maliliksi, at nakapanganak na, bago dumating
ang hilot sa kanila.

20 At ang Dios ay gumawa ng mabuti sa mga hilot: at ang bayan ay kumapal, at naging
totoong makapangyarihan.

21 At nangyari, na sapagka't ang mga hilot ay natakot sa Dios, ay iginawa niya sila ng
mga sangbahayan.

22 At iniutos ni Faraon sa kaniyang buong bayan, na sinasabi, Itatapon ninyo sa ilog
bawa't lalake na ipanganak, at bawa't babae ay ililigtas ninyong buhay.

KABANATA 2

At isang lalake sa lipi ni Levi ay yumaon, at nagasawa sa isang anak na babae ng lipi ni
Levi.

2 At ang babae ay naglihi, at nanganak ng isang lalake: at nang kaniyang makita na
maganda, ay kaniyang itinagong tatlong buwan.

3 At nang hindi na niya maitatagong malaon ay ikinuha niya ng isang takbang yantok, at
pinahiran niya ng betun at ng sahing; at kaniyang isinilid ang bata roon, at inilagay sa
katalahiban sa tabi ng ilog.

4 At tumayo sa malayo ang kaniyang kapatid na babae, upang maalaman ang mangyayari
sa bata.

5 At ang anak na babae ni Faraon ay lumusong upang maligo sa ilog; at nagsipaglakad
ang kaniyang mga abay sa tabi ng ilog; at kaniyang nakita ang takba sa katalahiban, at
ipinakuha sa kaniyang abay.

6 At kaniyang binuksan, at nakita niya ang bata: at narito, ang sanggol ay umiyak. At
kaniyang kinaawaan at sinabi, Ito'y isa sa mga anak ng mga Hebreo.

7 Nang magkagayo'y sinabi ng kaniyang kapatid na babae sa anak ni Faraon, Yayaon ba
ako at itatawag kita ng isang sisiwa sa mga babaing Hebrea, na makapagalaga sa iyo ng
batang ito?

8 At sinabi sa kaniya ng anak ni Faraon, Yumaon ka. At ang dalaga ay yumaon, at tinawag
ang ina ng bata.

9 At sinabi ng anak ni Faraon, sa kaniya, Dalhin mo ang batang ito, at alagaan mo sa
akin, at bibigyan kita ng iyong kaupahan. At kinuha ng babae ang bata, at inalagaan.

10 At ang bata ay lumaki, at kaniyang dinala sa anak ni Faraon, at siya'y kaniyang inaring
anak. At kaniyang pinanganlang Moises, at sinabi, Sapagka't aking sinagip siya sa tubig.

11 At nangyari nang mga araw na yaon, ng malaki na si Moises, na kaniyang nilabas ang
kaniyang mga kapatid, at minasdan ang atang sa kanila: at kaniyang nakita ang isang
Egipcio, na nananakit ng isang Hebreo, na isa sa kaniyang mga kapatid.

12 At siya'y nagmasid sa magkabikabilang dako, at nang siya'y walang makitang tao, ay
kaniyang pinatay ang Egipcio at kaniyang tinabunan sa buhanginan.

13 At siya'y lumabas ng ikalawang araw, at, narito, na may dalawang lalaking Hebreo, na
nagbababag: at kaniyang sinabi roon sa umaapi, Bakit mo sinasaktan ang iyong kasama?

14 At sinabi niya, Sinong naglagay sa iyong pangulo at hukom sa amin? Iniisip mo bang

patayin ako, na gaya ng pagpatay mo sa Egipcio? At natakot si Moises, at nagsabi, Tunay
na ang bagay na yaon ay nahayag.
15 Nang mabalitaan nga ni Faraon ang bagay na ito, ay minithi niyang patayin si Moises.
Datapuwa't si Moises ay tumakas sa harapan ni Faraon, at tumahan sa lupain ng Madian:
at siya'y umupo sa tabi ng isang balon.
16 Ang saserdote nga sa Madian ay may pitong anak na babae: at sila'y naparoon at
umigib ng tubig, at kanilang pinuno ang mga inuman upang painumin ang kawan ng
kanilang ama.
17 At ang mga pastor ay dumating, at sila'y pinalayas: datapuwa't si Moises ay tumayo, at
sila'y tinulungan, at pinainom ang kanilang kawan.
18 At nang sila'y dumating kay Raquel na kanilang ama, ay sinabi niya, Bakit kayo
tumindig na madali ngayon?
19 At kanilang sinabi, Ipinagsanggalang kami ng isang Egipcio sa kamay ng mga pastor,
at saka iniigib pa niya kami ng tubig, at pinainom ang kawan.
20 At kaniyang sinabi sa mga anak niya, At saan naroon siya? bakit ninyo iniwan ang
lalaking yaon? tawagin ninyo siya upang makakain ng tinapay.
21 At si Moises ay natuwa na makisuno sa lalaking yaon: at kaniyang pinapag-asawa kay
Moises si Zephora na kaniyang anak.
22 At nanganak ng isang lalake, at kaniyang pinanganlan ng Gersom; sapagka't kaniyang
sinabi, Ako'y nakipamayan sa ibang bayan.
23 At nangyari pagkaraan ng maraming araw na ang hari sa Egipto ay namatay; at ang
mga anak ni Israel ay nagbuntong hininga dahil sa pagkaalipin, at sila'y dumaing at ang
kanilang daing ay umabot sa Dios dahil sa pagkaalipin.
24 At dininig ng Dios ang kanilang hibik, at naalaala ng Dios ang kaniyang tipan kay
Abraham, kay Isaac, at kay Jacob,
25 At nilingap ng Dios ang mga anak ni Israel, at sila'y kinilala ng Dios.

KABANATA 3

Inalagaan nga ni Moises ang kawan ni Jethro na kaniyang biyanan, na saserdote sa
Madian: at kaniyang pinatnubayan ang kawan sa likuran ng ilang, at napasa bundok ng
Dios, sa Horeb.
2 At ang anghel ng Panginoon ay napakita sa kaniya, sa isang ningas ng apoy na mula sa
gitna ng isang mababang punong kahoy; at siya'y nagmasid, at, narito, ang kahoy ay
nagniningas sa apoy, at ang kahoy ay hindi natutupok.
3 At sinabi ni Moises, Ako'y liliko ngayon, at titingnan ko itong dakilang panoorin, kung
bakit ang kahoy ay hindi natutupok.
4 At nang makita ng Panginoon na panonoorin niya, ay tinawag siya ng Dios mula sa gitna
ng mababang punong kahoy, at sinabi, Moises, Moises. At kaniyang sinabi, Narito ako.
5 At sinabi, Huwag kang lumapit dito, hubarin mo ang iyong panyapak sa iyong mga paa,
sapagka't ang dakong iyong kinatatayuan ay banal na lupa.
6 Bukod dito ay sinabi, Ako ang Dios ng iyong ama ang Dios ni Abraham, ang Dios ni
Isaac, at ang Dios ni Jacob. At si Moises nga ay nagtakip ng kaniyang mukha; sapagka't
siya'y natakot na tumingin sa Dios.
7 At sinabi ng Panginoon, Akin ngang nakita ang kadalamhatian ng aking bayan na nasa
Egipto, at aking dininig ang kanilang daing dahil sa mga tagapagpaatag sa kanila;
sapagka't talastas ko ang kanilang kapanglawan.

8 At ako'y bumaba upang iligtas sila sa kamay ng mga Egipcio at upang sila'y isampa sa
isang mabuting lupain at malawak, mula sa lupaing yaon, sa isang lupaing binubukalan ng
gatas at pulot sa dako ng Cananeo, at ng Hetheo, at ng Amorrheo, at ng Pherezeo, at ng
Heveo at ng Jebuseo.
9 At ngayon narito, ang daing ng mga anak ni Israel ay umabot sa akin; saka aking nakita
ang kapighatian na ipinipighati sa kanila ng mga Egipcio.
10 Halika nga ngayon, at ikaw ay aking susuguin kay Faraon, upang iyong ilabas sa
Egipto ang aking bayan na mga anak ni Israel.
11 At sinabi ni Moises sa Dios, Sino ako, upang pumaroon kay Faraon, at upang ilabas sa
Egipto ang mga anak ni Israel?
12 At kaniyang sinabi, Tunay na ako'y sasaiyo; at ito'y magiging tanda sa iyo, na ikaw ay
aking sinugo: pagka iyong nailabas na sa Egipto ang bayan ay maglilingkod kayo sa Dios
sa bundok na ito.
13 At sinabi ni Moises sa Dios, Narito, pagdating ko sa mga anak ni Israel, at sasabihin ko
sa kanila, Sinugo ako sa inyo ng Dios ng inyong mga magulang; at sasabihin nila sa akin:
Ano ang kaniyang pangalan? anong sasabihin ko sa kanila?
14 At sinabi ng Dios kay Moises, AKO YAONG AKO NGA; at kaniyang sinabi, Ganito ang
sasabihin mo sa mga anak ni Israel, Sinugo ako sa inyo ni AKO NGA.
15 At sinabi pa ng Dios kay Moises, Ganito ang sasabihin mo sa mga anak ni Israel,
Sinugo ako sa inyo ng Panginoon, ng Dios ng inyong mga magulang, ng Dios ni Abraham,
ng Dios ni Isaac, at ng Dios ni Jacob: ito ang aking pangalan magpakailan man, at ito ang
aking pinakaalaala sa lahat ng mga lahi.
16 Yumaon ka at tipunin mo ang mga matanda sa Israel, at sabihin mo sa kanila, Ang
Panginoon, ang Dios ng inyong mga magulang, ang Dios ni Abraham, ni Isaac, at ni
Jacob; ay napakita sa akin, na nagsasabi, tunay na kayo'y aking dinalaw, at aking nakita
ang ginagawa sa inyo sa Egipto.
17 At aking sinabi, Aking aalisin kayo sa kapighatian sa Egipto at dadalhin ko kayo, sa
lupain ng Cananeo, at ng Hetheo, at ng Amorrheo, at ng Pherezeo, at ng Heveo, at ng
Jebuseo, sa isang lupaing binubukalan ng gatas at pulot.
18 At kanilang didinggin ang iyong tinig: at ikaw ay paroroon, ikaw at ang mga matanda sa
Israel, sa hari sa Egipto, at inyong sasabihin sa kaniya, Ang Panginoon, ang Dios ng mga
Hebreo, ay nakipagtagpo sa amin: at ngayo'y pahintulutan mo kami na maglakbay, na
tatlong araw sa ilang, upang kami ay makapaghain sa Panginoon naming Dios.
19 At talastas ko, na hindi kayo pababayaang yumaon ng hari sa Egipto, kung hindi sa
pamamagitan ng isang makapangyarihang kamay.
20 At aking iuunat ang aking kamay, at sasaktan ko ang Egipto ng aking buong
kababalaghan na aking gagawin sa gitna niyaon at pagkatapos niyaon ay pahihintulutan
niya kayong yumaon.
21 At pagkakalooban ko ang bayang ito ng biyaya sa paningin ng mga Egipcio: ay
mangyayari, na pagyaon ninyo, ay hindi kayo yayaong walang dala:
22 Kundi bawa't babae ay hihingi sa kaniyang kapuwa, at sa tumatahan sa kaniyang
bahay, ng mga hiyas na pilak, at mga hiyas na ginto at mga damit: at inyong ipagsusuot
sa inyong mga anak na lalake at babae; at inyong sasamsaman ang mga Egipcio.

KABANATA 4

At si Moises ay sumagot at nagsabi, Datapuwa't, narito, hindi nila paniniwalaan ako, ni didinggin ang aking tinig sapagka't kanilang sasabihin, Ang Panginoon ay hindi napakita sa iyo.

2 At sinabi sa kaniya ng Panginoon, Ano iyang nasa iyong kamay? At kaniyang sinabi, Isang tungkod.

3 At kaniyang sinabi, Ihagis mo sa lupa. At kaniyang inihagis sa lupa, at naging isang ahas; at si Moises ay tumakas sa harap ng ahas.

4 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Iunat mo ang iyong kamay, at sunggaban mo sa buntot: (at kaniyang iniunat ang kaniyang kamay, at kaniyang hinawakan, at naging isang tungkod sa kaniyang kamay).

5 Upang sila'y maniwala, na ang Dios ng iyong mga magulang, ang Dios ni Abraham, ang Dios ni Isaac, at ang Dios ni Jacob ay napakita sa iyo.

6 At sinabi pa sa kaniya ng Panginoon, Ipasok mo ang iyong kamay, sa iyong sinapupunan. At kaniyang ipinasok ang kamay niya sa kaniyang sinapupunan: at nang kaniyang ilabas, ay narito, ang kaniyang kamay ay may ketong, na maputing parang niebe.

7 At kaniyang sinabi, Ipasok mo uli ang iyong kamay sa iyong sinapupunan. (At kaniyang ipinasok uli ang kamay niya sa kaniyang sinapupunan, at nang kaniyang ilabas sa kaniyang sinapupunan, ay narito, nagsauling gaya ng kaniyang dating laman).

8 At mangyayari, na kung sila'y hindi maniniwala sa iyo, ni makikinig sa tinig ng unang tanda, ay kanilang paniniwalaan ang tinig ng huling tanda.

9 At mangyayari na kung sila'y hindi maniniwala sa dalawang tandang ito, ni hindi makikinig sa iyong tinig, ay kukuha ka ng tubig sa ilog, at iyong ibubuhos sa tuyong lupa, at ang tubig na iyong kukunin sa ilog ay magiging dugo sa tuyong lupa.

10 At sinabi ni Moises sa Panginoon, Oh Panginoon, ako'y hindi marikit mangusap, kahit ng panahong nakaraan, kahit mula ng magsalita ka sa iyong lingkod: sapagka't ako'y kimi sa pangungusap at umid sa dila.

11 At sinabi sa kaniya ng Panginoon, Sinong gumawa ng bibig ng tao? o sinong gumawa ng pipi, o bingi, o may paningin, o bulag sa tao? Hindi ba akong Panginoon?

12 Ngayon nga'y yumaon ka, at ako'y sasaiyong bibig, at ituturo ko sa iyo kung ano ang iyong sasalitain.

13 At kaniyang sinabi, Oh Panginoon, magsugo ka, isinasamo ko sa iyo, sa pamamagitan ng kamay niyaong iyong susuguin.

14 At ang galit ng Panginoon ay nagningas laban kay Moises, at kaniyang sinabi, Wala ba si Aarong kapatid mo na Levita? Nalalaman kong siya'y makapagsasalitang mabuti. At saka, narito, siya'y lumalabas upang salubungin ka; at pagkakita niya sa iyo, ay matutuwa sa kaniyang puso.

15 At ikaw ay magsasalita sa kaniya, at iyong isasabibig niya ang mga salita; at ako'y sasaiyong bibig at sasakaniyang bibig, at aking ituturo sa inyo, kung ano ang inyong gagawin.

16 At siya ang makikipagusap sa lagay mo sa bayan: at mangyayari na siya'y magiging sa iyo'y bibig, at ikaw ay magiging sa kaniya'y parang Dios.

17 At tatangnan mo sa iyong kamay ang tungkod na ito, na iyong ipaggagawa ng mga tanda.

18 At si Moises ay yumaon, at bumalik kay Jethro na kaniyang biyanan, at nagsabi sa kaniya, Pahintulutan mo akong yumaon, isinasamo ko sa iyo, at bumalik sa aking mga kapatid na nasa Egipto, at titingnan ko, kung sila'y nabubuhay pa. At sinabi ni Jethro kay

Moises, Yumaon kang payapa.

19 At sinabi ng Panginoon kay Moises sa Madian, Yumaon ka, bumalik ka sa Egipto:
sapagka't namatay na ang lahat ng tao, na nagmimithi ng iyong buhay.

20 At ipinagsama ni Moises ang kaniyang asawa at ang kaniyang mga anak, at kaniyang
ipinagsasakay sa isang asno, at siya'y bumalik sa lupain ng Egipto: at tinangnan ni Moises
ang tungkod ng Dios sa kaniyang kamay.

21 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Pagkabalik mo sa Egipto, iyong gawin nga sa
harap ni Faraon ang lahat ng kababalaghan na aking itiniwala sa iyong kamay: datapuwa't
aking papagmamatigasin ang kaniyang puso, at hindi niya tutulutang yumaon ang bayan.

22 At iyong sasabihin kay Faraon, Ganito ang sabi ng Panginoon, Ang Israel ay aking
anak, aking panganay:

23 At aking sinabi sa iyo, Pahintulutan mong ang aking anak ay yumaon, upang siya'y
makapaglingkod sa akin; at ayaw mo siyang payaunin, narito, aking papatayin ang iyong
anak, ang iyong panganay.

24 At nangyari sa daan, sa dakong panuluyanan, na sinalubong ng Panginoon siya, at
pinagsikapang patayin siya.

25 Nang magkagayo'y sumunggab si Sephora ng isang batong matalim, at pinutol ang
balat ng masama ng kaniyang anak, at inihagis sa kaniyang paanan; at kaniyang sinabi,
Tunay na ikaw sa akin ay isang asawang mabagsik.

26 Sa gayo'y kaniyang binitiwan siya. Nang magkagayo'y kaniyang sinabi, Isang asawa
kang mabagsik, dahil sa pagtutuli.

27 At sinabi ng Panginoon kay Aaron, Pumaroon ka sa ilang na salubungin mo si Moises.
At siya'y pumaroon, at nasalubong niya sa bundok ng Dios, at kaniyang hinagkan.

28 At isinaysay ni Moises kay Aaron ang lahat ng salita ng Panginoon, na ipinagbilin sa
kaniyang sabihin, at ang lahat ng tandang ipinagbilin sa kaniyang gawin.

29 At si Moises at si Aaron ay naparoon at tinipon ang lahat ng matanda sa mga anak ni
Israel:

30 At sinalita ni Aaron ang lahat ng salita na sinalita ng Panginoon kay Moises, at ginawa
ang mga tanda sa paningin ng bayan.

31 At ang bayan ay naniwala: at nang kanilang marinig na dinalaw ng Panginoon ang mga
anak ni Israel, at kaniyang nakita ang kanilang kapighatian, ay iniyukod nga nila ang
kanilang mga ulo at sumamba.

KABANATA 5

At pagkatapos nito, si Moises at si Aaron ay nagsipasok, at sinabi kay Faraon, Ganito
ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, Bayaan mong ang aking bayan ay yumaon
upang ipagdiwang nila ako ng isang kapistahan sa ilang.

2 At sinabi ni Faraon, Sino ang Panginoon na aking pakikinggan ang kaniyang tinig,
upang pahintulutan kong yumaon ang Israel? Hindi ko nakikilala ang Panginoon at saka
hindi ko pahihintulutang yumaon ang Israel.

3 At kanilang sinabi, Ang Dios ng mga Hebreo ay nakipagtagpo sa amin; pahintulutan mo
nga kaming maglakbay na tatlong araw sa ilang, at maghain sa Panginoon naming Dios,
baka hulugan niya kami ng salot o ng tabak.

4 At sinabi sa kanila ng hari sa Egipto, Bakit kinakalagan ninyo, Moises at Aaron, ang
bayan sa kanilang mga gawain? pumaroon kayo sa mga atang sa inyo.

5 At sinabi ni Faraon, Narito, ang mga tao sa lupain ay marami na ngayon, at inyong

pinapagpapahinga sila sa mga atang sa kanila.

6 At ng araw ring yaon ay nagutos si Faraon sa mga tagapagpaatag sa bayan at sa kanilang mga puno, na sinasabi,

7 Huwag na ninyong bibigyan ang bayan, ng dayami sa paggawa ng laryo, na gaya ng dati: sila ang pumaroon at magtipon ng dayami sa ganang kanilang sarili.

8 At ang bilang ng mga laryo, na kanilang ginagawang dati ay siya rin ninyong iaatang sa kanila; wala kayong babawasin: sapagka't sila'y mga pagayongayon; kaya't sila'y dumadaing, na nagsasabi, Bayaan mo kaming yumaon at maghain sa aming Dios.

9 Pabigatin ninyo ang gawain ng mga lalake upang kanilang pagpagalan at huwag nilang pakitunguhan ang mga kabulaanang salita.

10 At ang mga tagapagpaatag sa bayan, ay nagsilabas, at kanilang sinalita sa bayan, na sinasabi, Ganito ang sabi ni Faraon, Hindi ko kayo bibigyan ng dayami.

11 Yumaon kayo ng inyong sarili, kumuha kayo ng dayami kung saan kayo makakakuha: sapagka't walang babawasin kaunti man sa inyong gawain.

12 Kaya't ang bayan ay nangalat sa buong lupain ng Egipto, na humahanap ng pinagputulan ng trigo na panghalili sa dayami.

13 At hinihigpitan sila ng mga tagapagpaatag, na sinasabi, Tapusin ninyo ang inyong mga gawa, ang inyong gawain sa araw-araw, na gaya nang mayroong kayong dayami.

14 At ang mga pinuno sa mga anak ni Israel na ipinaglalagay sa kanila ng mga tagapagpaatag ni Faraon, ay nangapalo, at sa kanila'y sinabi, Bakit hindi ninyo tinapos ang inyong gawain kahapon at ngayon, sa paggawa ng laryo, na gaya ng dati?

15 Nang magkagayo'y ang mga pinuno sa mga anak ni Israel ay naparoon at dumaing kay Faraon, na nagsasabi, Bakit mo ginaganyan ang iyong mga alipin?

16 Walang anomang dayami, na ibinibigay sa iyong mga alipin, at kanilang sinasabi sa amin, Gumawa kayo ng laryo: at, narito, ang iyong mga alipin ay nangapapalo; nguni't ang sala'y nasa iyong sariling bayan.

17 Datapuwa't kaniyang sinabi, Kayo'y mga pagayongayon, kayo'y mga pagayongayon: kaya't inyong sinasabi, Bayaan mo kaming yumaon at maghain sa Panginoon.

18 Kayo nga'y yumaon ngayon at gumawa; sapagka't walang anomang dayaming ibibigay sa inyo, at gayon ma'y inyong ibibigay ang bilang ng mga laryo.

19 At nakita ng mga pinuno ng mga anak ni Israel, na sila'y nasa masamang kalagayan, nang sabihin, Walang mababawas na anoman sa inyong mga laryo sa inyong gawain sa araw-araw.

20 At kanilang nasalubong si Moises at si Aaron na nagsitayo sa daan, pagkapanggaling kay Faraon:

21 At sinabi nila sa kanila, Kayo nawa'y tunghan ng Panginoon, at hatulan; sapagka't ang aming katayuan ay ginawa mong nakamumuhi sa mga mata ni Faraon, at sa mga mata ng kaniyang mga lingkod, na naglagay ng tabak sa kanilang kamay upang kami ay patayin.

22 At si Moises ay bumalik sa Panginoon, at nagsabi, Panginoon, bakit mo ginawan ng kasamaan ang bayang ito? bakit mo sinugo ako?

23 Sapagka't mula nang ako'y pumaroon kay Faraon na magsalita sa iyong pangalan, ay kaniyang ginawan ng kasamaan ang bayang ito: at ni hindi mo man iniligtas ang iyong bayan.

KABANATA 6

At sinabi ng Panginoon kay Moises, Ngayo'y iyong makikita kung ano ang gagawin ko
kay Faraon, sapagka't sa pamamagitan ng isang malakas na kamay ay payayaunin niya
sila, at sa pamamagitan ng isang malakas na kamay ay palalayasin niya sila sa kaniyang
lupain.

2 At ang Dios ay nagsalita kay Moises, at nagsabi sa kaniya, Ako'y si Jehova.

3 At ako'y napakita kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob na Dios na Makapangyarihan
sa lahat; nguni't sa pamamagitan ng aking pangalang Jehova, noon ay hindi ako
napakilala sa kanila.

4 At akin ding pinapagtibay ang aking tipan sa kanila na ibibigay ko sa kanila ang lupain
ng Canaan, ang lupain ng kanilang pakikipamayan, na kanilang pinakipamayanan.

5 At bukod dito'y aking narinig ang hibik ng mga anak ni Israel na mga binibinbin ng mga
Egipcio sa pagkaalipin; at aking naalaala ang aking tipan.

6 Kaya't sabihin mo sa mga anak ni Israel, Ako'y si Jehova at aking ilalabas kayo sa ilalim
ng mga atang sa mga Egipcio, at aking hahanguin kayo sa pagkaalipin sa kanila, at aking
tutubusin kayo na may unat na kamay at may mga dakilang kahatulan:

7 At kayo'y aking aariin na pinakabayan ko at ako'y magiging sa inyo'y Dios, at inyong
makikilala na ako'y si Jehova ninyong Dios, na naglalabas sa inyo sa ilalim ng mga atang
sa mga Egipcio.

8 At aking dadalhin kayo sa lupain, na siyang pinagtaasan ko ng aking kamay na aking
ibibigay kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob; at aking ibibigay sa inyo na pinakamana:
ako'y si Jehova.

9 At sinalitang gayon ni Moises sa mga anak ni Israel; datapuwa't hindi sila nakinig kay
Moises, dahil sa yamot, at dahil sa mabagsik na pagkaalipin.

10 At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,

11 Pumasok ka, salitain mo kay Faraon na hari sa Egipto, na kaniyang pahintulutang
umalis sa lupain niya ang mga anak ni Israel.

12 At si Moises ay nagsalita sa harap ng Panginoon, na sinasabi, Narito ang mga anak ni
Israel ay hindi nakinig sa akin; paano ngang si Faraon ay makikinig sa akin, na ako'y may
mga labing di tuli?

13 At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises at kay Aaron, at pinagbilinan sila hinggil sa
mga anak ni Israel, at kay Faraon, na hari sa Egipto, upang ilabas ang mga anak ni Israel
sa lupain ng Egipto.

14 Ito ang mga pangulo sa mga angkan ng kanilang mga magulang; ang mga anak ni
Ruben na panganay ni Israel; si Hanoch, at si Phallu, at si Hezron, at si Carmi: ito ang
mga angkan ni Ruben.

15 At ang mga anak ni Simeon; si Jemuel, at si Jamin, at si Ohad, at si Jachin, at si Zoar,
at si Saul na anak sa isang babaing taga Canaan: ito ang mga angkan ni Simeon.

16 At ito ang mga pangalan ng mga anak ni Levi ayon sa kanilang lahi; si Gerson, at si
Coath, at si Merari; at ang mga naging taon ng buhay ni Levi ay isang daan at tatlong pu't
pitong taon.

17 Ang mga anak ni Gerson; si Libni at si Shimi, ayon sa kanikanilang angkan.

18 At ang mga anak ni Coath; si Amram, at si Izhar, at si Hebron, at si Uzziel; at ang mga
naging taon ng buhay ni Coath ay isang daan at tatlong pu't tatlong taon.

19 At ang mga anak ni Merari; si Mahali at si Musi. Ito ang mga angkan ng mga Levita
ayon sa kanilang lahi.

20 At nagasawa si Amram kay Jochebed na kapatid na babae ng kaniyang ama, at

ipinanganak nito sa kaniya si Aaron at si Moises: at ang mga naging taon ng buhay ni Amram ay isang daan at tatlong pu't pitong taon.

21 At ang mga anak ni Izhar; si Cora, at si Nepheg, at si Zithri.

22 At ang mga anak ni Uzziel; si Misael, at si Elzaphan, at si Zithri.

23 At nagasawa si Aaron kay Elisabeth, na anak ni Aminadab, na kapatid ni Naason; at ipinanganak nito sa kaniya si Nadab at si Abiu, si Eleazar at si Ithamar.

24 At ang mga anak ni Cora; si Assir, at si Elcana, at si Abiasaph; ito ang mga angkan ng mga Corita.

25 At si Eleazar na anak ni Aaron, ay nagasawa sa isa sa mga anak ni Phutiel; at ipinanganak niya si Phinees. Ito ang mga pangulo sa mga sangbahayan ng mga magulang ng mga Levita ayon sa kanilang mga angkan.

26 Ito'y yaong si Aaron at si Moises, na siyang pinagsabihan ng Panginoon. Ilabas ninyo ang mga anak ni Israel sa lupaing Egipto ayon sa kanilang mga hukbo.

27 Ito ang mga nagsalita kay Faraon na hari sa Egipto, upang ilabas ang mga anak ni Israel sa Egipto: ang mga ito'y si Moises at si Aaron.

28 At nangyari ng araw na magsalita ang Panginoon kay Moises sa lupain ng Egipto,

29 Na sinalita ng Panginoon kay Moises, na sinasabi, Ako nga ang Panginoon; salitain mo kay Faraon na hari sa Egipto, ang lahat ng aking sinasalita sa iyo.

30 At sinabi ni Moises sa harap ng Panginoon, Narito ako'y may mga labing di tuli, at paanong si Faraon ay makikinig sa akin?

KABANATA 7

At sinabi ng Panginoon kay Moises, Tingnan mo, ginawa kitang dios kay Faraon: at si Aaron na iyong kapatid ay magiging iyong propeta.

2 Iyong sasalitaing lahat ang aking iniuutos sa iyo: at sasalitain kay Faraon ni Aaron na iyong kapatid upang kaniyang pahintulutan ang mga anak ni Israel ay lumabas sa kaniyang lupain.

3 At aking papagmamatigasin ang puso ni Faraon, at aking pararamihin ang aking mga tanda at ang aking mga kababalaghan sa lupain ng Egipto.

4 Nguni't si Faraon ay hindi makikinig sa inyo, at aking ipapatong sa Egipto ang aking kamay at ilalabas ko ang aking mga hukbo, ang aking bayan, na mga anak ni Israel, sa lupaing Egipto sa pamamagitan ng mga dakilang kahatulan.

5 At malalaman ng mga taga Egipto na ako ang Panginoon, pagka iniunat ko sa Egipto ang aking kamay, at pagka inilabas ko ang mga anak ni Israel sa gitna nila.

6 At ginawang gayon ni Moises at ni Aaron: kung paanong iniutos ng Panginoon sa kanila, ay gayon ginawa nila.

7 At si Moises ay may walong pung taon gulang, at si Aaron ay may walong pu't tatlong taong gulang nang sila'y magsalita kay Faraon.

8 At nagsalita ang Panginoon kay Moises at kay Aaron, na sinasabi,

9 Pagsasalita ni Faraon sa inyo, na sasabihin, Magpakita kayo ng isang kababalaghan sa ganang inyo; ay iyo ngang sasabihin kay Aaron: Kunin mo ang iyong tungkod, at ihagis mo sa harap ni Faraon, na magiging isang ahas.

10 At si Moises at si Aaron ay naparoon kay Faraon, at kanilang ginawang gayon gaya ng iniutos ng Panginoon, at inihagis ni Aaron ang kaniyang tungkod sa harap ni Faraon at sa harap ng kaniyang mga lingkod at naging ahas.

11 Nang magkagayo'y tinawag naman ni Faraon ang mga marunong at ang mga
manghuhula, at sila naman na mga mahiko sa Egipto, ay gumawa sa gayon ding paraan
ng kanilang mga pag-enkanto.
12 Sapagka't inihagis ng bawa't isa ang kanikaniyang tungkod, at nangaging ahas: nguni't
nilamon ng tungkod ni Aaron ang mga tungkod nila.
13 At ang puso ni Faraon ay nagmatigas, at hindi niya dininig sila; gaya ng sinalita ng
Panginoon.
14 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Ang puso ni Farao'y nagmatigas, ayaw niyang
paalisin ang bayan.
15 Pumaroon ka kay Faraon kinaumagahan; narito, siya'y pasasa tubig; at ikaw ay tatayo
sa tabi ng ilog upang matagpuan mo siya; at ang tungkod na naging ahas ay iyong
tatangnan sa iyong kamay.
16 At iyong sasabihin sa kaniya, Sinugo ako sa iyo ng Panginoon, ng Dios ng mga
Hebreo, na sinasabi, Pahintulutan mong ang aking bayan ay yumaon, upang sila'y
makapaglingkod sa akin sa ilang at, narito, hanggang ngayo'y hindi mo dininig.
17 Ganito ang sabi ng Panginoon, Dito mo makikilala, na ako ang Panginoon: narito, aking
papaluin ng tungkod, na nasa aking kamay, ang tubig, na nasa ilog at magiging dugo.
18 At ang mga isda, na nasa ilog ay mamamatay, at ang ilog ay babaho; at ang mga
Egipcio ay masusuklam na uminom ng tubig sa ilog.
19 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Sabihin mo kay Aaron, Kunin mo ang iyong
tungkod, at iunat mo ang iyong kamay sa tubig sa Egipto, sa kanilang mga ilog, sa
kanilang mga bangbang, at sa kanilang mga lawa at sa lahat nilang tipunan ng tubig,
upang mga maging dugo; at magkakadugo sa buong lupain ng Egipto, maging sa mga
sisidlang kahoy at maging sa mga sisidlang bato.
20 At ginawang gayon ni Moises at ni Aaron, gaya ng iniutos ng Panginoon; at kaniyang
itinaas ang tungkod, at pinalo ang tubig, na nasa ilog, sa paningin ni Faraon, at sa
paningin ng kaniyang mga lingkod; at ang lahat ng tubig, na nasa ilog ay naging dugo.
21 At ang isda, na nasa tubig ay namatay; at ang ilog ay bumaho at ang mga Egipcio ay
hindi makainom ng tubig sa ilog; at nagkadugo sa buong lupain ng Egipto.
22 At ang mga mahiko sa Egipto ay gumawa ng gayon din, sa pamamagitan ng kanilang
mga enkanto; at ang puso ni Faraon ay nagmatigas, at hindi niya dininig sila; gaya ng
sinalita ng Panginoon.
23 At si Faraon ay pumihit at umuwi sa kaniyang bahay, na hindi man lamang nabagbag
ang kaniyang puso.
24 At lahat ng mga Egipcio ay humukay sa palibot ng ilog, upang makasumpong ng tubig
na mainom; sapagka't sila'y hindi makainom ng tubig sa ilog.
25 At naganap ang pitong araw, pagkatapos na masalot ng Panginoon ang ilog.

KABANATA 8

At sinalita ng Panginoon kay Moises, Pasukin mo si Faraon at sabihin mo sa kaniya,
Ganito ang sabi ng Panginoon, Tulutan mong yumaon ang aking bayan, upang ako'y
mapaglingkuran nila.
2 At kung ayaw mo silang payaunin, ay narito, aking sasalutin ng mga palaka ang inyong
buong lupain:
3 At ang ilog ay mapupuno ng mga palaka, na magsisiahon at magsisipasok sa iyong
bahay, at sa iyong tulugan, at sa iyong higaan, at sa bahay ng iyong mga lingkod, at sa

iyong bayan, at sa iyong mga hurno, at sa iyong mga masa ng tinapay.

4 At kapuwa aakyatin ng mga palaka ikaw at ang iyong bayan, at lahat ng iyong mga lingkod.

5 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Sabihin mo kay Aaron, Iunat mo ang iyong kamay pati ng iyong tungkod sa mga ilog, sa mga bangbang, at sa mga lawa, at magpaahon ka ng mga palaka sa lupain ng Egipto.

6 At iniunat ni Aaron ang kaniyang kamay sa tubig sa Egipto; at ang mga palaka ay nagsiahon, at tinakpan ang lupain ng Egipto.

7 At ang mga mahiko ay gumawa ng gayon din sa pamamagitan ng kanilang mga enkanto, at nagpaahon ng mga palaka sa lupain ng Egipto.

8 Nang magkagayo'y tinawag ni Faraon si Moises at si Aaron, at sinabi, Manalangin kayo sa Panginoon, na alisin ang mga palaka sa akin, at sa aking bayan; at aking tutulutang yumaon, ang bayan upang sila'y makapaghain sa Panginoon.

9 At sinabi ni Moises kay Faraon, Magkaroon ka ng kaluwalhatiang ito sa akin: anong oras isasamo kita, at ang iyong mga lingkod, at ang iyong bayan, upang ang mga palaka ay malipol sa iyo at sa iyong mga bahay, at mangatira na lamang sa ilog?

10 At kaniyang sinabi, Sa kinabukasan. At sinabi ni Moises, Mangyayari ayon sa iyong salita: upang iyong maalaman na walang gaya ng Panginoon naming Dios.

11 At ang mga palaka ay magsisialis sa iyo, at sa iyong bahay, at sa iyong mga lingkod, at sa iyong bayan; mangatitira na lamang sa ilog.

12 At si Moises at si Aaron ay umalis sa harap ni Faraon: at si Moises ay dumaing sa Panginoon tungkol sa mga palaka na kaniyang dinala kay Faraon.

13 At ginawa ng Panginoon ayon sa salita ni Moises, at ang mga palaka ay namatay sa mga bahay, sa mga looban at sa mga parang.

14 At kanilang pinagpisan sa buntonbunton: at ang lupa ay bumaho.

15 Nguni't nang makita ni Faraon na may pahinga ay pinapagmatigas ang kaniyang puso, at hindi niya dininig sila; gaya ng sinalita ng Panginoon.

16 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Sabihin mo kay Aaron: Iunat mo ang iyong tungkod, at paluin mo ang alabok ng lupa, upang maging mga kuto sa lupaing Egipto.

17 At kaniyang ginawang gayon; at iniunat ni Aaron ang kaniyang kamay pati ng kaniyang tungkod, at pinalo ang alabok ng lupa, at nagkakuto sa tao at sa hayop; lahat ng alabok ng lupa ay naging mga kuto sa buong lupain ng Egipto.

18 At ang mga mahiko ay gumawa ng gayon sa pamamagitan ng kanilang mga enkanto, upang maglabas ng mga kuto, nguni't hindi nila nagawa: at nagkakuto sa tao at sa hayop.

19 Nang magkagayo'y sinabi ng mga mahiko kay Faraon, Ito'y daliri ng Dios: at ang puso ni Faraon ay nagmatigas, at hindi niya dininig sila; gaya ng sinalita ng Panginoon.

20 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Bumangon kang maaga sa kinaumagahan, at tumayo ka sa harap ni Faraon; narito, siya'y pasasa tubig, at sabihin mo sa kaniya, Ganito ang sabi ng Panginoon: Payaunin mo ang aking bayan upang sila'y makapaglingkod sa akin.

21 Saka kung hindi mo payayaunin ang aking bayan ay magsusugo ako ng pulupulutong na langaw sa iyo, at sa iyong mga lingkod, at sa iyong bayan, at sa loob ng iyong mga bahay: at ang mga bahay ng mga Egipcio ay mapupuno ng pulupulutong na langaw, at gayon din ang lupa na kinaroroonan nila.

22 At aking ihihiwalay sa araw na yaon ang lupain ng Gosen, na kinatatahanan ng aking bayan, upang huwag magkaroon doon ng pulupulutong na langaw: ng iyong maalaman na ako ang Panginoon sa gitna ng lupa.

23 At aking paghihiwalayin ang aking bayan at ang iyong bayan: sa kinabukasan
mangyayari ang tandang ito.
24 At ginawang gayon ng Panginoon, at nagsipasok ang mga makapal na pulupulutong na
langaw sa bahay ni Faraon, at sa bahay ng kaniyang mga lingkod: at sa buong lupain ng
Egipto ay nasisira ang lupa dahil sa mga pulupulutong na langaw.
25 At tinawag ni Faraon si Moises at si Aaron, at sinabi, Yumaon kayo, maghain kayo sa
inyong Dios sa lupain.
26 At sinabi ni Moises, Hindi marapat na aming gawing ganyan; sapagka't aming ihahain
ang mga kasuklamsuklam ng mga Egipcio, sa Panginoon naming Dios: narito, ihahain ba
namin ang kasuklamsuklam ng mga Egipcio sa harap ng kanilang mga mata at di ba nila
kami babatuhin?
27 Kami ay yayaong tatlong araw na maglalakbay sa ilang, at maghahain sa Panginoon
naming Dios, ayon sa kaniyang iniutos sa amin.
28 At sinabi ni Faraon, Aking payayaunin kayo upang kayo'y makapaghain sa Panginoon
ninyong Dios sa ilang; huwag lamang kayong pakakalayo: tuloy idaing ninyo ako.
29 At sinabi ni Moises, Narito iiwan kita, at aking idadalangin sa Panginoon, na ang mga
pulupulutong na langaw ay magsialis bukas kay Faraon, sa kaniyang mga lingkod, at sa
kaniyang bayan: nguni't huwag nang magdaya pa si Faraon, na huwag na di payaunin
ang bayan, upang maghain sa Panginoon.
30 At iniwan ni Moises si Faraon, at nanalangin sa Panginoon.
31 At ginawa ng Panginoon ang ayon sa salita ni Moises; at inialis niya ang mga
pulupulutong na langaw kay Faraon, sa kaniyang mga lingkod, at sa kaniyang bayan; na
walang natira kahit isa.
32 At pinapagmatigas ding muli ni Faraon ang kaniyang puso at hindi pinayaon ang bayan.

KABANATA 9

Nang magkagayon ay sinabi ng Panginoon kay Moises, Pasukin mo si Faraon, at
saysayin mo sa kaniya. Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng mga Hebreo: Payaunin
mo ang aking bayan, upang ako'y mapaglingkuran nila.
2 Sapagka't kung tatanggihan mong payaunin sila, at sila'y pipigilin mo pa,
3 Ay narito, ang kamay ng Panginoon ay nakapatong sa iyong hayop na nasa parang,
nakapatong sa mga kabayo, nakapatong sa mga asno, nakapatong sa mga kamello,
nakapatong sa mga bakahan, at nakapatong sa mga kawan; na magkakaroon ng
malaking pagkakasalot.
4 At gagawan ng katangian ng Panginoon ang hayop ng Israel at ang hayop ng Egipto: at
walang mamamatay sa lahat ng ukol sa mga anak ni Israel.
5 At ang Panginoon ay nagtakda ng panahon, na sinasabi, Bukas ay gagawin ng
Panginoon ang bagay na ito sa lupain.
6 At ginawa ng Panginoon ang bagay na yaon ng kinabukasan, at ang lahat ng hayop sa
Egipto ay namatay: nguni't sa hayop ng mga anak ni Israel ay walang namatay kahit isa.
7 At si Faraon ay nagsugo, at narito, walang namatay kahit isa sa kawan ng mga Israelita.
Nguni't ang puso ni Faraon ay nagmatigas, at hindi niya pinayaon ang bayan.
8 At sinabi ng Panginoon kay Moises at kay Aaron, Dumakot kayo ng isang dakot na abo
sa hurno, at isaboy ni Moises sa himpapawid sa paningin ni Faraon.
9 At magiging durog na alabok sa buong lupain ng Egipto, at magiging bukol na naknakin

sa tao, at sa hayop, sa buong lupain ng Egipto.

10 At sila'y kumuha ng abo sa hurno, at tumayo sa harap ni Faraon, at isinaboy ni Moises
sa himpapawid; at naging bukol na naknakin sa tao at sa hayop.

11 At ang mga mahiko ay hindi makatayo sa harap ni Moises dahil sa mga bukol;
sapagka't nagkabukol ang mga mahiko at ang mga Egipcio.

12 At pinapagmatigas ng Panginoon ang puso ni Faraon, at hindi niya dininig sila gaya ng
sinalita ng Panginoon kay Moises.

13 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Bumangon kang maaga sa kinaumagahan, at
tumayo ka sa harap ni Faraon, at sabihin mo sa kaniya: Ganito ang sabi ng Panginoon, ng
Dios ng mga Hebreo: Payaunin mo ang aking bayan, upang ako'y mapaglingkuran nila.

14 Sapagka't ngayo'y ibubugso ko na ang lahat ng aking salot sa iyong puso, at sa iyong
mga lingkod, at sa iyong bayan upang iyong maalaman na walang gaya ko sa buong lupa.

15 Sapagka't ngayo'y iniunat ko na ang aking kamay, upang salutin kita, at ang iyong
bayan, at nawala ka na sa lupa:

16 Datapuwa't totoong totoo, na dahil dito ay pinatayo kita, upang maipakilala sa iyo ang
aking kapangyarihan, at upang ang aking pangalan ay mahayag sa buong lupa.

17 Nagmamalaki ka pa ba laban sa aking bayan, na ayaw mo silang payaunin?

18 Narito, bukas, sa ganitong oras, ay magpapaulan ako ng malakas na granizo, na kailan
ma'y hindi nagkaroon sa Egipto mula nang araw na itayo hanggang ngayon.

19 Ngayon nga'y magsugo ka, ipasilong mo ang iyong mga hayop at lahat ng iyong
tinatangkilik sa parang; sapagka't bawa't tao at hayop na maabutan sa parang, at hindi
masisilong, ay lalakpakan ng granizo at mamamatay.

20 Yaong natakot sa salita ng Panginoon, sa mga lingkod ni Faraon ay nagpauwing madali
ng kaniyang mga bataan at ng kaniyang hayop sa mga bahay:

21 At yaong nagwalang bahala sa salita ng Panginoon ay nagpabaya ng kaniyang mga
bataan at ng kaniyang kawan sa parang.

22 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Iunat mo ang iyong kamay sa dakong langit, upang
magkaroon ng granizo sa buong lupain ng Egipto, na lumagpak sa tao, at sa hayop, at sa
bawa't halaman sa parang sa buong lupain ng Egipto.

23 At iniunat ni Moises ang kaniyang tungkod sa dakong langit; at ang Panginoo'y
nagsugo ng kulog at granizo, at may apoy na lumagpak sa lupa; at ang Panginoo'y
nagpaulan ng granizo sa lupain ng Egipto.

24 Sa gayo'y nagkaroon ng granizo at apoy, na nagniningning sa granizo, at napakalakas,
na kailan ma'y hindi nagkaroon sa buong lupain ng Egipto mula nang maging bansa.

25 At sinalot ng granizo ang buong lupain ng Egipto, ang lahat na nasa parang, maging
tao at maging hayop, at sinalot ng granizo ang lahat ng halaman sa parang, at binali ang
lahat ng punong kahoy sa parang.

26 Sa lupain lamang ng Gosen, na kinaroroonan ng mga anak ni Israel, hindi nagkaroon
ng granizo.

27 At si Faraon ay nagsugo, at ipinatawag si Moises at si Aaron, at sinabi sa kanila, Ako'y
nagkasala ngayon: ang Panginoo'y matuwid; at ako at ang aking bayan ay masama.

28 Dalanginan ninyo ang Panginoon; sapagka't nagkaroon na ng sukat na malalakas na
kulog at granizo; at kayo'y aking payayaunin, at di ko na kayo bibinbinin.

29 At sinabi ni Moises sa kaniya, Pagkalabas ko sa bayan, ay aking ilalahad ang aking
mga kamay sa Panginoon; at ang mga kulog ay titigil, at hindi na magkakaroon pa ng
anomang granizo; upang iyong maalaman na ang lupa'y sa Panginoon.

30 Nguni't tungkol sa iyo at sa iyong mga lingkod, ay nalalaman ko, na di pa kayo

matatakot sa Panginoong Dios.

31 At ang lino at ang cebada ay nasaktan; sapagka't ang cebada ay naguuhay na at ang lino ay namumulaklak na.

32 Datapuwa't ang trigo at ang espelta ay hindi nasaktan: sapagka't hindi pa tumutubo.

33 At si Moises ay lumabas sa bayan na galing kay Faraon, at inilahad ang kaniyang mga kamay sa Panginoon: at ang mga kulog at ang granizo ay tumigil, at ang ulan ay di na lumagpak sa lupa.

34 At nang makita ni Faraon, na ang ulan, at ang granizo, at ang mga kulog ay tumigil, ay lalong nagkasala pa, at nagmatigas ang kaniyang puso, siya at ang kaniyang mga lingkod.

35 At ang puso ni Farao'y nagmatigas, at hindi niya pinayaon ang mga anak ni Israel; gaya ng sinalita ng Panginoon sa pamamagitan ni Moises.

KABANATA 10

At sinabi ng Panginoon kay Moises: Pasukin mo si Faraon, sapagka't aking pinapagmatigas ang kaniyang puso, at ang puso ng kaniyang mga lingkod; upang aking maipakilala itong aking mga tanda sa gitna nila:

2 At upang iyong maisaysay sa mga pakinig ng iyong anak, at sa anak ng iyong anak, kung anong mga bagay ang ginawa ko sa Egipto, at ang aking mga tandang ginawa sa gitna nila; upang inyong maalaman, na ako ang Panginoon.

3 At pinasok ni Moises at ni Aaron si Faraon at sinabi sa kaniya, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng mga Hebreo, Hanggang kailan tatanggi kang mangayupapa sa harap ko? payaunin mo ang aking bayan, upang ako'y mapaglingkuran nila.

4 O kung tatanggihan mong payaunin ang aking bayan, ay narito, bukas ay magdadala ako ng mga balang sa iyong hangganan:

5 At kanilang tatakpan ang ibabaw ng lupa, na walang makakakita ng ibabaw ng lupa: at kanilang kakanin ang naiwan sa nangaligtas, na itinira sa inyo ng granizo, at kanilang kakanin ang bawa't kahoy na itinutubo sa inyo ng parang:

6 At ang inyong mga bahay ay mapupuno, at ang mga bahay ng lahat mong lingkod, at ang mga bahay ng mga Egipcio: na hindi nakita ng inyong mga magulang, mula nang araw na sila'y mapasa lupa hanggang sa araw na ito. At siya'y pumihit at nilisan si Faraon.

7 At sinabi sa kaniya ng mga lingkod ni Faraon, Hanggang kailan magiging isang silo sa atin ang taong ito? payaunin mo ang mga taong iyan upang sila'y makapaglingkod sa Panginoon nilang Dios: hindi mo pa ba natatalastas, na ang Egipto'y giba na?

8 At si Moises at si Aaron ay pinapagbalik kay Faraon, at kaniyang sinabi sa kanila, Kayo'y yumaon, maglingkod kayo sa Panginoon ninyong Dios: datapuwa't sino sino yaong magsisiyaon?

9 At sinabi ni Moises: Kami ay yayaon sangpu ng aming mga bata at sangpu ng mga matanda, sangpu ng aming mga anak na lalake at babae, sangpu ng aming mga kawan at sangpu ng aming mga bakahan, kami ay yayaon; sapagka't kami ay nararapat magdiwang ng isang pista sa Panginoon.

10 At kaniyang sinabi sa kanila, Sumainyo nawa ang Panginoon, na gaya ng aking pagpapayaon sa inyo, at sa inyong mga bata: magingat kayo; sapagka't ang kasamaan ay nasa harap ninyo.

11 Huwag ganyan: yumaon kayong mga lalake, at maglingkod sa Panginoon; sapagka't iyan ang inyong ninanasa. At sila'y pinaalis sa harap ni Faraon.

12 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Iunat mo ang iyong kamay sa lupain ng Egipto,
upang magdala ng mga balang, at bumaba sa lupain ng Egipto, at kumain ng lahat na
halaman sa lupain, yaong lahat na iniwan ng granizo.
13 At iniunat ni Moises ang kaniyang tungkod sa lupain ng Egipto, at ang Panginoo'y
nagpahihip ng hanging silanganan sa lupain ng buong araw na yaon, at ng buong gabi; at
nang maumaga, ang hanging silanganan ay nagdala ng mga balang.
14 At ang mga balang ay bumaba sa buong lupain ng Egipto, at nagsipagpahinga sa lahat
ng hangganan ng Egipto; totoong napakakapal; bago noon ay hindi nagkaroon ng gayong
balang, at hindi na magkakaroon pa, pagkatapos noon, ng gayon.
15 Sapagka't tinakpan ng mga yaon ang balat ng buong lupa, na ano pa't ang lupain ay
nagdilim; at kinain ang lahat na halaman sa lupain, at ang lahat na bunga ng mga kahoy
na iniwan ng granizo; at walang natirang anomang sariwang bagay, maging sa punong
kahoy o sa halaman sa parang, sa buong lupain ng Egipto.
16 Nang magkagayo'y tinawag na madali ni Faraon si Moises at si Aaron, at kaniyang
sinabi, Ako'y nagkasala laban sa Panginoon ninyong Dios, at laban sa inyo.
17 Ngayon nga'y ipatawad mo, isinasamo ko sa iyo, ang aking kasalanan, na ngayon na
lamang at idalangin ninyo sa Panginoon ninyong Dios, na kaniya lamang ilayo sa akin ang
kamatayang ito.
18 At nilisan niya si Faraon, at nanalangin sa Panginoon.
19 At pinapagbalik ng Panginoon ang isang napakalakas na hanging kalunuran, na siyang
nagpaitaas sa mga balang, at tumangay ng mga yaon sa Dagat na Mapula; walang natira
kahit isang balang sa buong hangganan ng Egipto.
20 Datapuwa't pinapagmatigas ng Panginoon ang puso ni Faraon, at hindi niya pinayaon
ang mga anak ni Israel.
21 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Iunat mo ang iyong kamay sa dakong langit, upang
magdilim sa lupain ng Egipto, ng kadiliman na mahihipo.
22 At iniunat ni Moises ang kaniyang kamay sa dakong langit; at nagsalimuutan ang dilim
sa buong lupain ng Egipto, na tatlong araw;
23 Sila'y hindi nagkikita, at walang tumindig na sinoman sa kinaroroonan sa loob ng
tatlong araw; kundi lahat ng mga anak ni Israel ay nagilaw sa kanikaniyang tahanan.
24 At tinawag ni Faraon si Moises, at sinabi, Yumaon kayo, maglingkod kayo sa
Panginoon; inyo lamang iwan ang inyong mga kawan at ang inyong mga bakahan; isama
rin naman ninyo ang inyong mga bata.
25 At sinabi ni Moises, ikaw ay nararapat ding magbigay sa aming kamay ng mga hain at
mga handog na susunugin, upang aming maihain sa Panginoon naming Dios.
26 Ang aming hayop man ay yayaong kasama namin; wala kahit isang paa na maiiwan;
sapagka't sa kanila kami nararapat kumuha ng aming ipaglilingkod sa Panginoon naming
Dios; at hindi namin nalalaman kung ano ang aming nararapat ipaglingkod sa Panginoon,
hanggang sa kami ay dumating doon.
27 Datapuwa't pinapagmatigas ng Panginoon ang puso ni Faraon, at hindi niya pinayaon
sila.
28 At sinabi ni Faraon sa kaniya, Umalis ka sa harap ko, iyong pagingatang huwag mo
nang makitang muli ang aking mukha; sapagka't sa araw na iyong makita ang aking
mukha ay mamamatay ka.
29 At sinabi ni Moises, Mabuti ang sabi mo, hindi ko na muling makikita ang iyong mukha.

KABANATA 11

At sinabi ng Panginoon kay Moises, May isang salot pa akong dadalhin kay Faraon at sa Egipto; pagkatapos niyaon ay pahihintulutan niyang kayo'y umalis dito: pagpapahintulot niya sa inyong yumaon, ay tunay na kayo'y samasamang palalayasin niya rito.

2 Magsalita ka ngayon sa pakinig ng bayan, at humingi ang bawa't lalake sa kaniyang kapuwa, at bawa't babae sa kaniyang kapuwa, ng mga hiyas na pilak, at ng mga hiyas na ginto.

3 At pinagbiyayaan ng Panginoon ang bayan, sa paningin ng mga Egipcio. Saka si Moises ay lalaking naging dakila sa lupain ng Egipto, sa paningin ng mga lingkod ni Faraon, at sa paningin ng bayan.

4 At sinabi ni Moises, Ganito ang sinasabi ng Panginoon, Sa may hating gabi ay lalabas ako sa gitna ng Egipto:

5 At lahat ng mga panganay sa lupain ng Egipto ay mamamatay, mula sa panganay ni Faraon, na nakaluklok sa kaniyang luklukan, hanggang sa panganay ng aliping babaing nasa likuran ng gilingan; at ang lahat ng mga panganay sa mga hayop.

6 At magkakaroon ng malakas na hiyawan sa buong lupain ng Egipto, na hindi nagkaroon ng kaparis, at hindi na magkakaroon pa ng kaparis.

7 Datapuwa't sa lahat ng anak ng Israel mula sa tao hanggang sa hayop, ay walang maggagalaw kahit isang aso ng kaniyang dila laban sa tao o sa hayop: upang inyong makilala kung paano ang pagkakalagay ng pagkakaiba ng Panginoon sa mga Egipcio at sa Israel.

8 At bababain ako nitong lahat na iyong lingkod, at magsisiyukod sa akin, na magsasabi, Umalis ka, at ang buong bayan na sumusunod sa iyo: at pagkatapos niyaon ay aalis ako. At siya'y umalis sa harap ni Faraon na may maalab na galit.

9 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Hindi kayo didinggin ni Faraon: upang ang aking mga kababalaghan ay dumami sa lupain ng Egipto.

10 At ginawa ni Moises at ni Aaron ang lahat ng mga kababalaghang ito sa harap ni Faraon: at pinapagmatigas ng Panginoon ang puso ni Faraon, at hindi niya pinahintulutan ang mga anak ni Israel ay umalis sa kaniyang lupain.

KABANATA 12

At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises at kay Aaron sa lupain ng Egipto, na sinasabi,

2 Ang buwang ito'y magiging sa inyo'y pasimula ng mga buwan: siyang magiging unang buwan ng taon sa inyo.

3 Salitain ninyo sa buong kapisanan ng Israel na inyong sabihin: Sa ikasangpung araw ng buwang ito ay magsisikuha sila sa ganang kanila, bawa't lalake, ng isang kordero, ayon sa mga sangbahayan ng kanikanilang mga magulang, isang kordero sa bawa't sangbahayan:

4 At kung ang sangbahayan ay napakakaunti upang kumain ng isang kordero, ay siya nga at ang kaniyang malapit na kapitbahay ay magsasalosalo sa isa ayon sa bilang ng mga tao; ayon sa bawa't tao na kumakain gagawin ninyo ang pagbilang, sa kordero.

5 Ang inyong korderong pipiliin ay yaong walang kapintasan, isang lalake, na iisahing taon: inyong kukunin sa mga tupa, o sa mga kambing:

6 At inyong aalagaan hanggang sa ikalabing apat na araw ng buwang ito, at papatayin ng buong kapulungan ng kapisanan ng Israel, sa paglubog ng araw.

7 At kukuha sila ng dugo niyan, at ilalagay sa dalawang haligi ng pinto at sa itaas ng

pintuan, sa mga bahay na kanilang kakainan.

8 At kanilang kakanin ang laman sa gabing yaon, na inihaw sa apoy, at tinapay na walang lebadura, kakanin nilang kaulam ng mapapait na gulay.

9 Huwag ninyong kaning hilaw, o luto man sa tubig, kundi inihaw sa apoy; ang kaniyang ulo pati ng kaniyang mga paa at pati ng kaniyang mga lamang loob.

10 At huwag kayong magtitira ng anoman niyaon hanggang sa kinaumagahan; kundi yaong matitira niyaon sa kinaumagahan ay inyong susunugin sa apoy.

11 At ganito ninyo kakanin; may bigkis ang inyong baywang, ang inyong mga pangyapak ay nakasuot sa inyong mga paa, at ang inyong tungkod ay tangnan ninyo sa inyong kamay; at inyong kakaning dalidali; siyang paskua ng Panginoon.

12 Sapagka't ako'y dadaan sa lupain ng Egipto sa gabing yaon, at aking lilipulin ang lahat ng mga panganay sa lupain ng Egipto, maging tao at maging hayop; at gagawa ako ng kahatulan laban sa lahat ng mga dios sa Egipto, ako ang Panginoon.

13 At ang dugo ay magiging sa inyo'y isang tanda sa mga bahay na inyong kinaroroonan: at pagka aking nakita ang dugo, ay lalampasan ko kayo, at walang salot na sasainyo, na papatay sa inyo, pananakit ko sa lupaing Egipto.

14 At ang araw na ito'y magiging sa inyo'y isang alaala, at inyong ipagdidiwang na pinakapista sa Panginoon; sa buong panahon ng inyong lahi ay inyong ipagdidiwang na pinakapista na bilang tuntunin magpakailan man.

15 Pitong araw na kakain kayo ng tinapay na walang lebadura; sa unang araw ay inyong ihihiwalay sa inyong mga bahay ang lebadura; sapagka't sinomang kumain ng tinapay na may lebadura mula sa unang araw hanggang sa ikapitong araw ay ihihiwalay sa Israel, ang taong yaon.

16 At sa unang araw ay magkakaroon kayo ng isang banal na pagkakatipon at sa ikapitong araw man ay magkakaroon ding kayo ng isang banal na pagkakatipon; walang anomang gawa na gagawin sa mga araw na iyan, liban na yaong nararapat kanin ng bawa't tao, na siya lamang maaaring gawin ninyo.

17 At iyong ipangingilin ang pista ng tinapay na walang lebadura; sapagka't sa araw ring ito kinuha ko ang inyong mga hukbo sa lupain ng Egipto: kaya't inyong ipangingilin ang araw na ito sa buong panahon ng inyong lahi, na bilang tuntunin magpakailan man.

18 Sa unang buwan ng ikalabing apat na araw ng buwan sa paglubog ng araw ay kakain kayo ng tinapay na walang lebadura, hanggang sa ikadalawang pu't isang araw ng buwan, sa paglubog ng araw.

19 Pitong araw, na walang masusumpungang lebadura sa inyong mga bahay: sapagka't sinomang kumain niyaong may lebadura, ay ihihiwalay sa kapisanan ng Israel, ang taong yaon, maging taga ibang lupa, o maging ipinanganak sa lupain.

20 Huwag kayong kakain ng anomang bagay na may lebadura; sa lahat ng inyong mga tahanan ay kakain kayo ng tinapay na walang lebadura.

21 Nang magkagayo'y ipinatawag ni Moises ang lahat ng matanda sa Israel, at sinabi sa kanila, Kayo'y lumabas at kumuha kayo ng mga kordero ayon sa inyo-inyong sangbahayan, at magpatay kayo ng kordero ng paskua.

22 At kayo'y kukuha ng isang bigkis na hisopo, at inyong babasain sa dugo, na nasa palanggana, at inyong papahiran ng dugo na nasa palanggana, ang itaas ng pinto at ang dalawang haligi ng pinto: at sinoman sa inyo ay huwag lalabas sa pinto ng kaniyang bahay hanggang sa kinaumagahan.

23 Sapagka't ang Panginoon ay daraan upang sugatan ang mga Egipcio; at pagkakita niya ng dugo sa itaas ng pinto at sa dalawang haligi ng pinto, ay lalampasan ng

Panginoon ang pintong yaon, at hindi niya papayagan ang manunugat ay pumasok sa
inyong mga bahay na sugatan kayo.
24 At inyong ipangingilin ang bagay na ito, na pinakatuntunin sa iyo at sa iyong mga anak
magpakailan man.
25 At mangyayaring pagdating ninyo sa lupain na ibibigay sa inyo ng Panginoon, gaya ng
kaniyang ipinangako, ay inyong tutuparin ang paglilingkod na ito.
26 At mangyayaring pagsasabi sa inyo ng inyong mga anak: Anong ibig ninyong sabihin
sa paglilingkod na ito?
27 Na inyong sasabihin: Siyang paghahain sa paskua ng Panginoon, na kaniyang
nilampasan ang mga bahay ng mga anak ni Israel sa Egipto, nang kaniyang sugatan ang
mga Egipcio, at iniligtas ang aming mga sangbahayan. At ang bayan ay nagyukod ng ulo
at sumamba.
28 At ang mga anak ni Israel ay yumaon at ginawang gayon; kung paanong iniutos ng
Panginoon kay Moises at kay Aaron, ay gayong ginawa nila.
29 At nangyari sa hating gabi, na nilipol ng Panginoon ang lahat ng mga panganay sa
lupain ng Egipto, mula sa panganay ni Faraon na nakaluklok sa kaniyang luklukan,
hanggang sa panganay ng bilanggo na nasa bilangguan; at lahat ng panganay sa mga
hayop.
30 At si Faraon ay bumangon sa kinagabihan, siya at lahat ng kaniyang mga lingkod, at
lahat ng mga Egipcio, at nagkaroon ng isang malakas na hiyawan sa Egipto; sapagka't
walang bahay na di mayroong isang patay.
31 At kaniyang tinawag si Moises at si Aaron sa kinagabihan, at sinabi, Kayo'y bumangon,
umalis kayo sa gitna ng aking bayan kayo at sangpu ng mga anak ni Israel; at kayo'y
yumaong maglingkod sa Panginoon, gaya ng inyong sinabi.
32 Dalhin ninyo kapuwa ang inyong mga kawan at ang inyong mga bakahan, gaya ng
inyong sinabi, at kayo'y yumaon: at pagpalain din naman ninyo ako.
33 At pinapagmadali ng mga Egipcio, ang bayan, na madaliang pinaalis sila sa lupain;
sapagka't kanilang sinabi, Kaming lahat ay patay na.
34 At dinala ng bayan ang kanilang masa bago humilab, na nababalot ang kanilang mga
masa sa kanikanilang damit sa ibabaw ng kanikanilang balikat.
35 At ginawa ng mga anak ni Israel ayon sa salita ni Moises; at sila'y humingi sa mga
Egipcio ng mga hiyas na pilak, at mga hiyas na ginto, at mga damit:
36 At pinagbiyayaan ng Panginoon ang bayan sa paningin ng mga Egipcio, ano pa't
ibinigay sa kanila anomang hingin nila. At kanilang hinubaran ang mga Egipcio.
37 At ang angkan ni Israel ay naglakbay mula sa Rameses hanggang sa Succoth, na may
anim na raang libong lalake na naglakad, bukod pa ang mga bata.
38 At isang karamihang samasama ang sumampa rin namang kasabay nila; at mga
kawan, at mga bakahan, na napakaraming hayop.
39 At kanilang nilutong mga munting tinapay na walang lebadura ang masa na kanilang
kinuha sa Egipto, sapagka't hindi pa humihilab, sapagka't sila'y itinaboy sa Egipto, at hindi
sila nakatigil o nakapaghanda man ng anomang pagkain.
40 Ang pakikipamayan nga ng mga anak ni Israel, na ipinakipamayan nila sa Egipto, ay
apat na raan at tatlong pung taon.
41 At nangyari sa katapusan ng apat na raan at tatlong pung taon, ng araw ding yaon ay
nangyari, na ang lahat ng mga hukbo ng Panginoon ay umalis sa lupain ng Egipto.
42 Ito ay isang gabing pangingilin sa Panginoon dahil sa paglalabas niya sa kanila sa
lupain ng Egipto: ito ay yaong gabi ng Panginoon na ipangingilin ng lahat ng mga anak ni

Israel sa buong panahon ng kanilang lahi.

43 At sinabi ng Panginoon kay Moises at kay Aaron, Ito ang tuntunin sa paskua: walang sinomang taga ibang lupa na kakain niyaon:

44 Datapuwa't ang alipin ng bawa't lalake na nabili ng salapi, pagkatuli sa kaniya'y makakakain nga niyaon.

45 Ang nakikipamayan at ang alilang binabayaran ay hindi kakain niyaon.

46 Sa isang bahay kakanin; huwag kang magdadala ng laman sa labas ng bahay, ni sisira kayo ng kahit isang buto niyaon.

47 Ipangingilin ng buong kapisanan ng Israel.

48 At pagka ang isang taga ibang lupa ay makikipamayan kasama mo, at mangingilin ng paskua sa Panginoon, ay tuliin lahat ang kaniyang mga lalake at saka siya lumapit at ipangilin: at siya'y magiging parang ipinanganak sa lupain ninyo; datapuwa't sinomang di tuli ay hindi makakakain niyaon.

49 Isang kautusan magkakaroon sa ipinanganak sa lupain, at sa taga ibang bayan na nakikipamayang kasama ninyo.

50 Gayon ginawa ng lahat ng mga anak ni Israel; kung paanong iniutos ng Panginoon kay Moises at kay Aaron, gayon nila ginawa.

51 At nangyari nang araw ding yaon, na kinuha ng Panginoon ang mga anak ni Israel sa lupain ng Egipto, ayon sa kanilang mga hukbo.

KABANATA 13

At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,

2 Pakabanalin mo sa akin ang lahat ng mga panganay, anomang nagbubukas ng bahay-bata sa mga anak ni Israel: maging sa tao at maging sa hayop ay akin.

3 At sinabi ni Moises sa bayan, Alalahanin ninyo ang araw na ito na inialis ninyo sa Egipto, sa bahay ng pagkaalipin; sapagka't sa pamamagitan ng lakas ng kamay ay hinango kayo ng Panginoon sa dakong ito, wala sinomang kakain ng tinapay na may lebadura.

4 Sa araw na ito ay umaalis kayo ng buwan ng Abib.

5 At mangyayari, na pagkadala sa iyo ng Panginoon sa lupain ng Cananeo, at ng Hetheo, at ng Amorrheo, at ng Hebreo, at ng Jebuseo, na kaniyang isinumpa sa iyong mga magulang, na ibibigay sa iyo, na lupang binubukalan ng gatas at pulot ay iyong ipangingilin ang paglilingkod na ito sa buwang ito.

6 Pitong araw na kakain ka ng tinapay na walang lebadura, at sa ikapitong araw ay magiging isang kapistahan sa Panginoon.

7 Tinapay na walang lebadura ang kakanin sa loob ng pitong araw, at huwag makakakita sa iyo, ng tinapay na may lebadura, ni makakakita ng lebadura sa iyo, sa lahat ng iyong mga hangganan.

8 At sasaysayin mo sa iyong anak sa araw na yaon, na iyong sasabihin: Dahil sa ginawa ng Panginoon sa akin nang ako'y umalis sa Egipto.

9 At sa iyo'y magiging pinakatanda sa ibabaw ng iyong kamay, at pinakaalaala sa pagitan ng iyong mga mata, upang ang kautusan ng Panginoon ay sumaiyong bibig: sapagka't sa pamamagitan ng malakas na kamay, ay inalis ka ng Panginoon sa Egipto.

10 Isasagawa mo nga ang palatuntunang ito sa kapanahunan nito taon taon.

11 At mangyayari, pagkadala sa iyo ng Panginoon sa lupain ng Cananeo, gaya ng isinumpa sa iyo at sa iyong mga magulang, at pagkabigay niyaon sa iyo,

12 Ay ihihiwalay mo para sa Panginoon yaong lahat na nagbubukas ng bahay-bata, at
bawa't panganay na mayroon ka na mula sa hayop; ang mga lalake, ay sa Panginoon.
13 At bawa't panganay sa asno ay tutubusin mo ng isang kordero; at kung hindi mo
tutubusin, ay iyo ngang babaliin ang kaniyang leeg: at lahat ng mga panganay na lalake
sa iyong mga anak ay iyong tutubusin.
14 At mangyayari, na pagtatanong sa iyo ng iyong anak sa panahong darating, na
sasabihin, Ano ito? na iyong sasabihin sa kaniya: Sa pamamagitan ng lakas ng kamay ay
inilabas tayo ng Panginoon sa Egipto, sa bahay ng pagkaalipin.
15 At nangyari, nang magmatigas si Faraon na hindi kami tulutang yumaon, ay pinatay ng
Panginoon ang lahat ng mga panganay sa lupain ng Egipto, ang panganay ng tao at
gayon din ang panganay ng hayop: kaya't aking inihahain sa Panginoon ang lahat ng
nagbubukas ng bahay-bata na mga lalake; nguni't lahat ng panganay ng aking anak ay
aking tinutubos.
16 At magiging pinakatanda sa iyong kamay, at pinakaalaala sa pagitan ng iyong mga
mata: sapagka't sa pamamagitan ng lakas ng kamay ay inilabas tayo ng Panginoon sa
Egipto.
17 At nangyari, nang tulutan ni Faraon na ang bayan ay yumaon, na hindi sila
pinatnubayan ng Dios sa daang patungo sa lupain ng mga Filisteo, bagaman malapit;
sapagka't sinabi ng Dios, Baka sakaling ang bayan ay magsisi pagkakita ng pagbabaka,
at magsipagbalik sa Egipto:
18 Kundi pinatnubayan ng Dios ang bayan sa palibot, sa daang patungo sa ilang sa tabi
ng Dagat na Mapula: at ang mga anak ni Israel ay sumampang nangakasakbat mula sa
lupain ng Egipto.
19 At dinala ni Moises ang mga buto ni Jose: sapagka't kaniyang ipinanumpang mahigpit
sa mga anak ni Israel, na sinasabi, Tunay na dadalawin kayo ng Dios; at inyong isasampa
ang aking mga buto mula rito na kasama ninyo.
20 At sila'y naglakbay mula sa Succoth, at humantong sa Etham, sa hangganan ng ilang.
21 At ang Panginoon ay nangunguna sa kanila sa araw, sa isang haliging ulap, upang
patnubayan sila sa daan; at sa gabi, ay sa isang haliging apoy, upang tanglawan sila;
upang sila'y makapaglakad sa araw at sa gabi.
22 Ang haliging ulap sa araw at ang haliging apoy sa gabi ay hindi humihiwalay sa
harapan ng bayan.

KABANATA 14

At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,
2 Salitain mo sa mga anak ni Israel, na sila'y bumalik at humantong sa tapat ng Pi-
hahiroth, sa pagitan ng Migdol at ng dagat, sa tapat ng Baalzephon: sa tapat niyaon
hahantong kayo, sa tabi ng dagat.
3 At sasabihin ni Faraon tungkol sa mga anak ni Israel: Nangasisilo sila sa lupain, sila'y
naliligid ng ilang.
4 At aking papagmamatigasin ang puso ni Faraon, at kaniyang hahabulin sila at kayo'y
magiimbot ng karangalan kay Faraon, at sa lahat niyang hukbo; at malalaman ng mga
Egipcio, na ako ang Panginoon. At kanilang ginawang gayon.
5 At nasabi sa hari sa Egipto, na ang bayan ay tumakas: at ang puso ni Faraon at ng
kaniyang mga lingkod ay nagbago tungkol sa bayan, at kanilang sinabi, Ano itong ating
ginawa, na ating pinayaon ang Israel, upang huwag na tayong mapaglingkuran?

6 At inihanda ni Faraon ang kaniyang karro, at kaniyang ipinagsama ang kaniyang bayan:

7 At siya'y nagdala ng anim na raang piling karro, at lahat ng mga karro sa Egipto, at ng mga kapitan na namumuno sa lahat ng mga yaon.

8 At pinapagmatigas ng Panginoon ang puso ni Faraon na hari sa Egipto, at hinabol niya ang mga anak ni Israel, sapagka't ang mga anak ni Israel ay nagsialis na may lubos na pagkakatiwala.

9 At hinabol sila ng mga Egipcio, ng lahat ng mga kabayo at ng karro ni Faraon, at ng kaniyang mga taong mangangabayo, at ng kaniyang hukbo, at inabutan sila noong nakahantong sa tabi ng dagat, na nasa siping ng Pi-hahirot, sa tapat ng Baal-zefon.

10 At nang si Faraon ay nalalapit, ay itiningin ng mga anak ni Israel ang kanilang mga mata, at, narito, ang mga Egipcio ay sumusunod sa kanila; at sila'y natakot na mainam: at ang mga anak ni Israel ay humibik sa Panginoon.

11 At kanilang sinabi kay Moises, Dahil ba sa walang libingan sa Egipto, kung kaya dinala mo kami rito upang mamatay sa ilang? bakit ka gumawa ng ganito sa amin, na inilabas mo kami sa Egipto?

12 Di ba ito ang sinalita namin sa iyo sa Egipto, na sinasabi, Pabayaan mo kami na makapaglingkod sa mga Egipcio? Sapagka't lalong mabuti sa amin ang maglingkod sa mga Egipcio kay sa kami ay mamatay sa ilang.

13 At sinabi ni Moises sa bayan, Huwag kayong matakot, tumigil kayo, at tingnan ninyo ang pagliligtas ng Panginoon na gagawin sa inyo ngayon: sapagka't ang mga Egipcio na inyong nakikita ngayon, ay hindi na ninyo uli makikita magpakailan man.

14 Ipakikipaglaban kayo ng Panginoon, at kayo'y tatahimik.

15 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Bakit humihibik ka sa akin? salitain mo sa mga anak ni Israel na sila'y magpatuloy na yumaon.

16 At itaas mo ang iyong tungkod, at iunat mo ang iyong kamay sa ibabaw ng dagat, at hawiin mo; at ang mga anak ni Israel ay dadaan sa gitna ng dagat sa ibabaw ng lupang tuyo.

17 At ako, narito, aking papagmamatigasin ang puso ng mga Egipcio at susundan nila sila: at ako'y magiimbot ng karangalan kay Faraon, at sa buo niyang hukbo, sa kaniyang mga karro, at sa kaniyang mga nangangabayo.

18 At malalaman ng mga Egipcio, na ako ang Panginoon, pagka ako ay nakapagimbot ng karangalan kay Faraon, sa kaniyang mga karro, at sa kaniyang mga nangangabayo.

19 At ang anghel ng Dios na nasa unahan ng kampamento ng Israel, ay humiwalay at napasa hulihan nila; at ang haliging ulap ay humiwalay sa harap nila at lumagay sa likod nila:

20 At lumagay sa pagitan ng kampamento ng Egipto at ng kampamento ng Israel; at mayroong ulap at kadiliman, gayon ma'y binigyan sila ng liwanag sa gabi at ang isa't isa ay hindi nagkalapit sa buong magdamag.

21 At iniunat ni Moises ang kaniyang kamay sa ibabaw ng dagat; at pinaghiwalay ng Panginoon ang dagat sa pamamagitan ng isang malakas na hanging silanganan ng buong magdamag, at ang dagat ay pinapaging tuyong lupa at ang tubig ay nahawi.

22 At ang mga anak ni Israel ay pumasok sa gitna ng dagat sa ibabaw ng tuyong lupa: at ang tubig ay naging isang kuta sa kanila, sa kanilang kanan at sa kanilang kaliwa.

23 At hinabol sila ng mga Egipcio, at nagsipasok na kasunod nila sa gitna ng dagat, lahat ng mga kabayo ni Faraon, ang kaniyang mga karro, at ang kaniyang mga nangangabayo.

24 At nangyari, sa pagbabantay sa kinaumagahan, na minasdan ng Panginoon ang hukbo ng mga Egipcio sa gitna ng haliging apoy at ulap, at niligalig ang hukbo ng mga Egipcio.

25 At inalisan ng gulong ang kanilang mga karro, na kanilang hinila ng buong hirap: na
ano pa't sinabi ng mga Egipcio, Tumakas tayo sa harap ng Israel: sapagka't
ipinakikipaglaban sila ng Panginoon sa mga Egipcio.
26 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Iunat mo ang iyong kamay sa dagat, upang ang
tubig ay tumabon sa mga Egipcio, sa kanilang mga karro, at sa kanilang mga
nangangabayo.
27 At iniunat ni Moises ang kaniyang kamay sa dagat, at ang dagat ay nagsauli sa
kaniyang dating lakas, nang umumaga; at ang mga Egipcio ay nagsitakas, at nilaginlin ng
Panginoon ang mga Egipcio sa gitna ng dagat.
28 At ang tubig ay nagsauli, at tinakpan ang mga karro, at ang mga nangangabayo, sa
makatuwid baga'y ang buong hukbo ni Faraon na pumasok na sumunod sa kanila sa
dagat; walang natira kahit isa sa kanila.
29 Datapuwa't ang mga anak ni Israel ay lumakad sa tuyong lupa sa gitna ng dagat; at
ang tubig sa kanila ay naging isang kuta sa kanilang kanan at sa kanilang kaliwa.
30 Gayon iniligtas ng Panginoon ang Israel ng araw na yaon sa kamay ng mga Egipcio; at
nakita ng Israel ang mga Egipcio na mga patay sa tabi ng dagat.
31 At nakita ng Israel ang dakilang gawa, na ginawa ng Panginoon sa mga Egipcio, at ang
bayan ay natakot sa Panginoon: at sila'y sumampalataya sa Panginoon at sa kaniyang
lingkod na kay Moises.

KABANATA 15

Nang magkagayo'y inawit ni Moises at ng mga anak ni Israel ang awit na ito sa
Panginoon, at sinalita, na sinasabi, Ako'y aawit sa Panginoon, sapagka't siya'y
nagtagumpay ng kaluwaluwalhati: Ang kabayo at ang sakay niyaon ay kaniyang
ibinulusok sa dagat.
2 Ang Panginoon ay aking lakas at awit, At siya'y naging aking kaligtasan: Ito'y aking Dios,
at siya'y aking pupurihin. Dios ng aking ama, at siya'y aking tatanghalin.
3 Ang Panginoo'y isang mangdidigma: Panginoon ang kaniyang pangalan.
4 Ang mga karro ni Faraon at ang kaniyang hukbo ay ibinulusok niya sa dagat; At ang
kaniyang mga piling kapitan ay ipinaglulubog sa Dagat na Mapula.
5 Ang mga kalaliman ang tumatabon sa kanila: Sila'y lumubog sa mga kalaliman, na
parang isang bato.
6 Ang iyong kanan, Oh Panginoon, ay maluwalhati sa kapangyarihan. Ang iyong kanan,
Oh Panginoon, ay dumudurog ng kaaway.
7 At sa kalakhan ng iyong karilagan ay ibinubuwal mo yaong bumabangon laban sa iyo:
Iyong ipinakikita ang iyong pagiinit, at nililipol silang parang dayami.
8 At sa hihip ng iyong ilong ay natitipon ang tubig, Ang mga agos ay nagsilagay na parang
isang bunton; Ang mga kalaliman ay namuo sa gitna ng dagat.
9 Sinabi ng kaaway, Aking hahabulin, aking aabutan, magbabahagi ako ng samsam, Ang
aking nasa ay masisiyahan sa kanila; Aking bubunutin ang aking tabak, lilipulin sila ng
aking kamay.
10 Ikaw ay nagpahihip ng iyong hangin, at tinabunan sila ng dagat. Sila'y lumubog na
parang tingga sa makapangyarihang tubig.
11 Sinong gaya mo, Oh Panginoon, sa mga dios? Sinong gaya mo, maluwalhati sa
kabanalan, Nakasisindak sa pagpuri, na gumagawa ng mga kababalaghan?

12 Iyong iniunat ang iyong kanang kamay, Nilamon sila ng lupa.

13 Iyong pinapatnubayan sa iyong awa ang bayan na iyong tinubos: Sa iyong kalakasan ay iyong inihahatid sila sa banal mong tahanan.

14 Narinig ng mga bayan; at sila'y nanginig: Mga sakit ang kumapit sa mga taga Filistia.

15 Nang magkagayo'y natulig ang mga pangulo sa Edom; Sa matatapang sa Moab, ay panginginig ang sumasakanila: Lahat ng taga Canaan ay nauubos.

16 Sindak at gulat ang suma-sakanila; Sa kadakilaan ng iyong bisig ay nagiging walang kibo sila na parang bato; Hanggang sa ang iyong bayan ay makaraan, Oh Panginoon, Hanggang sa makaraan ang bayang ito na iyong kinamtan.

17 Sila'y iyong papapasukin, at sila'y iyong itatayo sa bundok na iyong pamana, Sa dako, Oh Panginoon, na iyong ginawa sa iyo, upang iyong tahanan, Sa santuario, Oh Panginoon, na itinatag ng iyong mga kamay.

18 Ang Panginoon ay maghahari magpakailan man.

19 Sapagka't ang mga kabayo ni Faraon, ay nagsipasok pati ng kaniyang mga karro at pati ng kaniyang mga nangangabayo sa dagat, at pinapanumbalik ng Panginoon ang tubig ng dagat sa kanila; datapuwa't lumakad ang mga anak ni Israel sa tuyong lupa sa gitna ng dagat.

20 At si Miriam na propetisa na kapatid ni Aaron, ay tumangan ng isang pandereta sa kaniyang kamay; at sumunod ang lahat ng mga babae sa kaniya, na may mga pandereta at nagsayawan.

21 At sila'y sinagot ni Miriam, Umawit kayo sa Panginoon, sapagka't siya'y nagtagumpay ng kaluwaluwalhati; Ang kabayo at ang sakay niyaon ay ibinulusok niya sa dagat.

22 At pinatnubayan ni Moises ang Israel mula sa Dagat na Mapula, at sila'y lumabas sa ilang ng Shur; at sila'y lumakad na tatlong araw sa ilang, at hindi nakasumpong ng tubig.

23 At nang sila'y dumating sa Mara, ay hindi sila makainom ng tubig sa Mara, sapagka't mapait: kaya't ang pangalang itinawag ay Mara.

24 At inupasala ng bayan si Moises, na sinasabi, Anong aming iinumin?

25 At siya'y dumaing sa Panginoon; at pinapagkitaan siya ng Panginoon ng isang puno ng kahoy, at inihagis niya sa tubig, at ang tubig ay tumabang. Doon inatangan niya ng palatuntunan, at ng tagubilin at doon sila sinubok niya;

26 At sinabi, Kung iyong didinggin ng buong sikap ang tinig ng Panginoon mong Dios, at iyong gagawin ang matuwid sa kaniyang mga mata, at iyong didinggin ang kaniyang mga utos, at iyong gaganapin ang lahat niyang mga palatuntunan ay wala akong ilalagay na karamdaman sa iyo, na gaya ng inilagay ko sa mga Egipcio: sapagka't ako ang Panginoon na nagpapagaling sa iyo.

27 At sila'y dumating sa Elim, na doo'y mayroong labingdalawang bukal ng tubig, at pitongpung puno ng palma; at sila'y humantong doon sa tabi ng mga tubig.

KABANATA 16

At sila'y naglakbay mula sa Elim, at ang buong kapisanan ng mga anak ni Israel ay dumating sa ilang ng Sin, na nasa pagitan ng Elim at Sinai, nang ikalabing limang araw ng ikalawang buwan, pagkatapos na sila'y makaalis sa lupain ng Egipto.

2 At inupasala ng buong kapisanan ng mga anak ni Israel si Moises at si Aaron sa ilang:

3 At sinabi sa kanila ng mga anak ni Israel, Namatay na sana kami sa pamamagitan ng kamay ng Panginoon sa lupain ng Egipto, nang kami ay nauupo sa tabi ng mga palyok ng

karne, nang kami ay kumakain ng tinapay hanggang sa mabusog; sapagka't kami ay
inyong dinala sa ilang na ito, upang patayin ng gutom ang buong kapisanang ito.
4 Nang magkagayo'y sinabi ng Panginoon kay Moises, Narito, kayo'y aking pauulanan ng
pagkain mula sa langit; at lalabasin at pupulutin ng bayan araw-araw ang bahagi sa
bawa't araw; upang aking masubok sila, kung sila'y lalakad ng ayon sa aking kautusan, o
hindi.
5 At mangyayari sa ikaanim na araw, na sila'y maghahanda ng kanilang dala, na ibayo ng
kanilang pinupulot sa araw-araw.
6 At sinabi ni Moises at ni Aaron sa lahat ng mga anak ni Israel, Sa kinahapunan, ay
inyong malalaman, na ang Panginoon ay siyang naglabas sa inyo sa lupain ng Egipto.
7 At sa kinaumagahan, ay inyo ngang makikita ang kaluwalhatian ng Panginoon;
sapagka't kaniyang naririnig ang inyong mga pagupasala laban sa Panginoon: at ano
kami, na inyo kaming inuupasala?
8 At sinabi ni Moises, Ito'y mangyayari, pagbibigay ng Panginoon sa inyo sa kinahapunan
ng karne na makakain, at sa kinaumagahan ng pagkain, na makabubusog; sapagka't
naririnig ng Panginoon ang inyong mga pagupasala na inyong iniuupasala laban sa
kaniya: at ano kami? ang inyong mga pagupasala ay hindi laban sa amin, kundi laban sa
Panginoon.
9 At sinabi ni Moises kay Aaron, Sabihin mo sa buong kapisanan ng mga anak ni Israel,
Lumapit kayo sa harap ng Panginoon; sapagka't kaniyang narinig ang inyong mga
pagupasala.
10 At nangyari, pagkapagsalita ni Aaron sa buong kapisanan ng mga anak ni Israel, na
sila'y tumingin sa dakong ilang, at, narito, ang kaluwalhatian ng Panginoon ay lumitaw sa
ulap.
11 At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,
12 Aking narinig ang mga pagupasala ng mga anak ni Israel: salitain mo sa kanila, na
iyong sasabihin, Sa kinahapunan ay kakain kayo ng karne, at sa kinaumagahan, ay
magpapakabusog kayo ng tinapay; at inyong makikilala na ako ang Panginoon ninyong
Dios.
13 At nangyari sa kinahapunan na ang mga pugo ay nagsiahon at tinakpan ang
kampamento at sa kinaumagahan, ay nalalatag sa palibot ng kampamento ang hamog.
14 At nang paitaas na ang hamog na nalalatag na, narito, sa balat ng ilang ay may
munting bagay na mabilog at munti na gaya ng namuong hamog sa ibabaw ng lupa.
15 At nang makita ng mga anak ni Israel, ay nagsangusapan, Ano ito? sapagka't hindi nila
nalalaman kung ano yaon. At sinabi ni Moises sa kanila, Ito ang pagkain na ibinigay ng
Panginoon sa inyo upang kanin.
16 Ito ang bagay na iniutos ng Panginoon, Pumulot ang bawa't tao ayon sa kaniyang kain;
isang omer sa bawa't ulo, ayon sa bilang ng inyong mga tao, ang kukunin ng bawa't tao
para sa mga nasa kaniyang tolda.
17 At gayon ginawa ng mga anak ni Israel, at may namulot ng marami, at may kaunti.
18 At nang timbangin sa omer, ang namulot ng marami ay walang higit, at ang namulot ng
kaunti ay hindi nagkulang; bawa't tao ay pumulot ng ayon sa kaniyang kain.
19 At sinabi ni Moises sa kanila, Huwag magtira niyaon ang sinoman ng hanggang sa
umaga.
20 Gayon ma'y hindi sila nakinig kay Moises; kungdi ang iba sa kanila ay nagtira niyaon
hanggang sa umaga, at inuod at bumaho; at naginit sa kanila si Moises.
21 At sila'y namumulot tuwing umaga, bawa't tao ayon sa kaniyang kain: at pagka ang

araw ay umiinit na, ay natutunaw.

22 At nangyari, na nang ikaanim na araw, ay pumulot sila ng pagkain na ibayo ang dami, dalawang omer sa bawa't isa: at lahat ng puno sa kapisanan ay naparoon at nagsaysay kay Moises.

23 At kaniyang sinabi sa kanila, Ito ang sinalita ng Panginoon, Bukas ay takdang kapahingahan, banal na sabbath sa Panginoon: ihawin ninyo ang inyong iihawin, at lutuin ninyo ang inyong lulutuin; at lahat na lalabis ay itago ninyo sa ganang inyo, na inyong itira hanggang sa kinabukasan.

24 At kanilang itinago hanggang sa kinaumagahan, gaya ng iniutos ni Moises: at hindi bumaho, ni nagkaroon ng anomang uod.

25 At sinabi ni Moises, Kanin ninyo yaon ngayon; sapagka't ngayo'y sabbath na ipinangingilin sa Panginoon: ngayo'y hindi kayo makakasumpong sa parang.

26 Anim na araw na inyong pupulutin; datapuwa't sa ikapitong araw ay sabbath, hindi magkakaroon.

27 At nangyari sa ikapitong araw, na lumabas ang iba sa bayan upang mamulot, at walang nasumpungan.

28 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Hanggang kailan tatanggihan ninyo ganapin ang aking mga utos at ang aking mga kautusan?

29 Tingnan ninyo, na sapagka't ibinigay ng Panginoon sa inyo ang sabbath, kung kaya't kaniyang ibinibigay sa inyo sa ikaanim na araw ang pagkain ng sa dalawang araw; matira ang bawa't tao sa kaniyang kinaroroonan, huwag umalis ang sinoman sa kaniyang kinaroroonan, sa ikapitong araw.

30 Kaya ang bayan ay nagpahinga sa ikapitong araw.

31 At yao'y pinanganlan ng sangbahayan ng Israel na Mana: at kaparis ng buto ng kulantro, maputi; at ang lasa niyaon ay kasinglasa ng manipis na tinapay na may pulot.

32 At sinabi ni Moises, Ito ang bagay na iniutos ng Panginoon, Punuin ninyo ang isang omer ng mana, na inyong ingatan sa buong panahon ng inyong mga lahi; upang kanilang makita ang pagkain, na aking ipinakain sa inyo sa ilang nang kayo'y aking ilabas sa lupain ng Egipto.

33 At sinabi ni Moises kay Aaron, Kumuha ka ng isang palyok at sidlan mo ng isang omer na puno ng mana, at ilagay mo sa harap ng Panginoon, upang maingatan sa buong panahon ng inyong mga lahi.

34 Kung paanong iniutos ng Panginoon kay Moises, ay gayon inilagay ni Aaron sa harap ng Patotoo upang ingatan.

35 At ang mga anak ni Israel ay kumain ng mana na apat na pung taon, hanggang sa sila'y dumating sa lupaing tinatahanan; sila'y kumain ng mana hanggang sa sila'y dumating sa mga hangganan ng lupain ng Canaan.

36 Ang isang omer nga ay ikasangpung bahagi ng isang efa.

KABANATA 17

At ang buong kapisanan ng mga anak ni Israel ay naglakbay mula sa ilang ng Sin, sa kanilang paglalakbay ayon sa utos ng Panginoon, at humantong sa Rephidim: at walang tubig na mainom ang bayan.

2 Kaya't ang bayan ay nakipagtalo kay Moises, at nagsabi, Bigyan mo kami ng tubig na aming mainom. At sinabi ni Moises sa kanila, Bakit kayo nakikipagtalo sa akin? bakit ninyo tinutukso ang Panginoon?

3 At ang bayan ay nauhaw at inupasala ng bayan si Moises, at sinabi, Bakit mo kami
isinampa rito mula sa Egipto, upang patayin mo kami sa uhaw, at ang aming mga anak, at
ang aming kawan?
4 At si Moises ay dumaing sa Panginoon, na nagsasabi, Anong aking gagawin sa bayang
ito? kulang na lamang batuhin nila ako.
5 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Dumaan ka sa harap ng bayan, at ipagsama mo
ang mga matanda sa Israel; at ang iyong tungkod na iyong ipinalo sa ilog, ay tangnan mo
sa iyong kamay, at yumaon ka.
6 Narito, ako'y tatayo sa harap mo roon sa ibabaw ng bato sa Horeb; at iyong papaluin
ang bato, at lalabasan ng tubig, upang ang bayan ay makainom. At gayon ginawa ni
Moises sa paningin ng mga matanda sa Israel.
7 At tinawag nila ang pangalan ng dakong yaon, na Massah at Meribah, dahil sa
pakikipagtalo ng mga anak ni Israel, at dahil sa kanilang tinukso ang Panginoon, na
kanilang sinasabi, Ang Panginoon ba'y nasa gitna natin o wala?
8 Nang magkagayo'y dumating si Amalec, at nakipaglaban sa Israel sa Rephidim.
9 At sinabi ni Moises kay Josue, Ipili mo tayo ng mga lalake, at ikaw ay lumabas, lumaban
ka kay Amalec; bukas ay tatayo ako sa taluktok ng burol, na aking tangan ang tungkod ng
Dios sa aking kamay.
10 Gayon ginawa ni Josue, gaya ng sinabi ni Moises sa kaniya, at lumaban kay Amalec: at
si Moises, si Aaron at si Hur ay sumampa sa taluktok ng burol.
11 At nangyari, pagka itinataas ni Moises ang kaniyang kamay, ay nananaig ang Israel: at
pagka kaniyang ibinababa ang kaniyang kamay, ay nananaig si Amalec.
12 Datapuwa't ang mga kamay ni Moises ay nangalay; at sila'y kumuha ng isang bato, at
inilagay sa ibaba, at kaniyang inupuan; at inalalayan ni Aaron at ni Hur ang kaniyang mga
kamay, ang isa'y sa isang dako, at ang isa'y sa kabilang dako; at ang kaniyang mga
kamay ay nalagi sa itaas hanggang sa paglubog ng araw.
13 At nilito ni Josue si Amalec, at ang kaniyang bayan, sa pamamagitan ng talim ng tabak.
14 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Isulat mo ito na pinakaalaala sa isang aklat, at
ipagbigay alam mo kay Josue na aking ipalilimot ang pagalaala kay Amalec sa silong ng
langit.
15 At nagtayo si Moises ng isang dambana, at pinanganlang Jehovanissi.
16 At kaniyang sinabi, Isinumpa ng Panginoon: ang Panginoon ay makikipagdigma kay
Amalec sa buong panahon ng lahi nito.

KABANATA 18

Si Jethro nga, saserdote sa Madian, biyanan ni Moises, ay nakabalita ng lahat na
ginawa ng Dios kay Moises, at sa Israel na kaniyang bayan, kung paanong inilabas ng
Panginoon ang Israel sa Egipto.
2 At ipinagsama ni Jethro, na biyanan ni Moises, si Sephora na asawa ni Moises,
pagkatapos na kaniyang maipadala sa kanilang ama,
3 At ang dalawa niyang anak na lalake: na ang pangalan ng isa'y Gersom; sapagka't
sinabi ni Moises, Ako'y nakipamayan sa ibang bayan.
4 At ang pangalan ng isa'y Elieser; sapagka't kaniyang sinabi, Ang Dios ng aking ama'y
naging aking saklolo, at ako'y iniligtas sa tabak ni Faraon;
5 At si Jethro, na biyanan ni Moises, ay dumating, na kasama ang kaniyang mga anak at

ang kaniyang asawa, kay Moises sa ilang na kaniyang hinantungan sa tabi ng bundok ng Dios:

6 At kaniyang ipinasabi kay Moises, Akong iyong biyanang si Jethro ay naparito sa iyo, at ang iyong asawa, at ang kaniyang dalawang anak na kasama niya.

7 At si Moises ay lumabas na sinalubong ang kaniyang biyanan, at kaniyang niyukuran at hinalikan. At sila'y nagtanungang isa't isa ng kanilang kalagayan; at sila'y pumasok sa tolda.

8 At isinaysay ni Moises sa kaniyang biyanan ang lahat ng ginawa ng Panginoon kay Faraon at sa mga Egipcio dahil sa Israel, ang buong hirap na kanilang naranasan sa daan, at kung paanong iniligtas ng Panginoon sila.

9 At ikinagalak ni Jethro ang buong kabutihang ginawa ng Panginoon sa Israel, na iniligtas sila sa kamay ng mga Egipcio.

10 At sinabi ni Jethro, Purihin ang Panginoon, na nagligtas sa inyo, sa kamay ng mga Egipcio, at sa kamay ni Faraon; na siyang nagligtas sa bayan sa kamay ng mga Egipcio.

11 Ngayo'y aking natatalastas na ang Panginoon ay lalong dakila kay sa lahat ng mga dios: oo, sa bagay na ipinagpalalo ng mga Egipcio laban sa mga Hebreo.

12 At si Jethro, na biyanan ni Moises, ay kumuha ng handog na susunugin at mga hain para sa Dios: at si Aaron ay naparoon, at ang lahat ng mga matanda sa Israel, upang kumain ng tinapay na kasalo ng biyanan ni Moises sa harap ng Dios.

13 At nangyari kinabukasan, na lumuklok si Moises upang hatulan ang bayan: at ang bayan ay tumayo sa palibot ni Moises mula sa umaga hanggang sa hapon.

14 At nang makita ng biyanan ni Moises ang lahat ng kaniyang ginagawa sa bayan, ay nagsabi, Anong bagay itong ginagawa mo sa bayan? bakit nauupo kang magisa, at ang buong bayan ay nakatayo sa palibot mo mula sa umaga hanggang sa hapon?

15 At sinabi ni Moises sa kaniyang biyanan, Sapagka't ang bayan ay lumalapit sa akin, upang sumangguni sa Dios.

16 Pagka sila'y may usap ay lumapit sa akin; at aking hinahatulang isa't isa, at aking ipinakikilala sa kanila ang mga palatuntunan ng Dios, at ang kaniyang mga kautusan.

17 At sinabi ng biyanan ni Moises sa kaniya, Ang bagay na iyong ginagawa ay hindi mabuti.

18 Tunay na ikaw ay manghihina, ikaw at ang bayang ito, na nasa iyo: sapagka't ang bagay ay totoong mabigat sa iyo; hindi mo makakayang magisa.

19 Dinggin mo ngayon ang aking tinig; papayuhan kita, at sumaiyo nawa ang Dios: ikaw ang maging tagapagakay sa bayan sa harap ng Dios, at dalhin mo ang mga usap sa Dios:

20 At ituturo mo sa kanila ang mga palatuntunan, at ang mga kautusan, at ipakikilala mo sa kanila ang daang nararapat lakaran, at ang gawang kanilang nararapat gawin.

21 Bukod dito'y hahanap ka sa buong bayan ng mga taong bihasa, gaya ng matatakutin sa Dios, na mga taong mapagpatotoo, na mga napopoot sa kasakiman; at siyang mga ilagay mo sa kanila, na magpuno sa mga lilibuhin, magpuno sa mga dadaanin, magpuno sa mga lilimangpuin, at magpuno sa mga sasangpuin:

22 At pahatulan mo sa kanila ang bayan sa buong panahon: at mangyayari, na bawa't malaking usap ay dadalhin nila sa iyo, datapuwa't bawa't munting usap, ay silasila ang maghahatulan: sa ganyan ay magiging magaan sa iyo, at magpapasan silang katulong mo.

23 Kung gagawin mo ang bagay na ito, at iuutos sa iyong ganyan ng Dios ay iyo ngang mababata, at ang buong bayan namang ito ay uuwing payapa.

24 Sa gayon, ay dininig ni Moises ang kaniyang biyanan, at ginawang lahat yaong sinabi.

25 At pumili si Moises ng mga lalaking bihasa sa buong Israel, at ginawa niyang pangulo
sa bayan, na mga puno ng lilibuhin, mga puno ng dadaanin, mga puno ng lilimangpuin, at
mga puno ng sasangpuin.
26 At kanilang hinatulan ang bayan sa buong panahon: ang mabibigat na usap ay kanilang
dinadala kay Moises, datapuwa't bawa't munting usap ay silasila ang naghahatulan.
27 At tinulutan ni Moises ang kaniyang biyanan na magpaalam at siya'y umuwi sa sariling
lupain.

KABANATA 19

Sa ikatlong buwan, pagkatapos na ang mga anak ni Israel ay makaalis sa lupain ng
Egipto, ay dumating sila ng araw ding yaon sa ilang ng Sinai.
2 At nang sila'y umalis sa Rephidim, at dumating sa ilang ng Sinai, ay humantong sila sa
ilang; at doo'y humantong ang Israel sa harap ng bundok.
3 At si Moises ay lumapit sa Dios, at tinawag ng Panginoon siya mula sa bundok, na
sinasabi, Ganito mo sasabihin sa sangbahayan ni Jacob, at sasaysayin sa mga anak ni
Israel.
4 Inyong nakita ang aking ginawa sa mga Egipcio, at kung paanong dinala ko kayo sa
mga pakpak ng agila, at kayo'y inilapit ko sa akin din.
5 Kaya't ngayon, kung tunay na inyong susundin ang aking tinig, at iingatan ang aking
tipan, ay magiging isang tanging kayamanan nga kayo sa akin, na higit sa lahat ng bayan:
sapagka't ang buong lupa ay akin;
6 At kayo'y magiging isang kaharian ng mga saserdote sa akin, at isang banal na bansa.
Ito ang mga salita na inyong sasalitaan sa mga anak ni Israel.
7 At dumating si Moises at tinawag ang mga matanda sa bayan, at ipinahayag sa harap
nila ang lahat ng salitang ito na iniutos ng Panginoon sa kaniya.
8 At ang buong bayan ay sumagot na magkakaisa, at nagsabi, Yaong lahat na sinalita ng
Panginoon ay aming gagawin. At ipinagbigay alam ni Moises ang mga salita ng bayan sa
Panginoon.
9 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Narito ako'y naparirito sa iyo sa isang salimuot na
ulap upang marinig ng bayan pagka ako'y magsasalita sa iyo, at paniwalaan ka rin naman
nila magpakailan man. At sinalita ni Moises ang mga salita ng bayan sa Panginoon.
10 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Pumaroon ka sa bayan at papagbanalin mo sila
ngayon at bukas at labhan nila ang kanilang mga damit,
11 At humanda sa ikatlong araw: sapagka't sa ikatlong araw ay bababa ang Panginoon sa
paningin ng buong bayan sa ibabaw ng bundok ng Sinai.
12 At lalagyan mo ng mga hangganan ang bayan sa palibot, na iyong sasabihin, Magingat
kayo, na kayo'y huwag sumampa sa bundok, o sumalang sa hangganan: sinomang
sumalang sa bundok ay papatayin na walang pagsala:
13 Walang kamay na hihipo sa kaniya, kundi, siya'y tunay na babatuhin, o papanain;
maging hayop o tao ay hindi mabubuhay: pagka ang pakakak ay tumunog ng maluwat ay
sasampa sila sa bundok.
14 At bumaba si Moises sa bayan mula sa bundok, at pinakabanal ang bayan, at sila'y
naglaba ng kanilang mga damit.
15 At kaniyang sinabi sa bayan, humanda kayo sa ikatlong araw; huwag kayong sumiping
sa babae.

16 At nangyari ng ikatlong araw, ng umaga, na kumulog at kumidlat, at may isang salimuot
na ulap sa ibabaw ng bundok, at ang tunog ng pakakak ay napakalakas; at ang buong
bayan na nasa kampamento ay nanginig.
17 At inilabas ni Moises ang bayan sa kampamento upang salubungin ang Dios; at sila'y
tumayo sa paanan ng bundok.
18 At ang buong bundok ng Sinai ay umuusok, sapagka't ang Panginoon ay bumaba sa
ibabaw niyaon na nasa apoy: at ang usok niyaon ay napaiilanglang na parang usok ng
isang hurno, at ang buong bundok ay umuugang mainam.
19 At nang lumalakas ng lumalakas ang tunog ng pakakak ay nagsasalita si Moises, at
sinasagot siya ng Dios sa pamamagitan ng tinig.
20 At ang Panginoon ay bumaba sa ibabaw ng bundok ng Sinai, sa taluktok ng bundok; at
tinawag ng Panginoon si Moises sa taluktok ng bundok; at si Moises ay sumampa.
21 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Bumaba ka, pagbilinan mo ang bayan, baka sila'y
lumagpas upang makita ang Panginoon, at mamatay ang karamihan sa kanila.
22 At gayon din ang mga saserdote, na lumalapit sa Panginoon ay papagbanalin mo, baka
ang Panginoon ay hindi makapagpigil sa kanila.
23 At sinabi ni Moises sa Panginoon, Ang baya'y hindi makasasampa sa bundok ng Sinai:
sapagka't iyong pinagbilinan kami, na iyong sinabi, lagyan mo ng hangganan sa palibot
ang bundok, at iyong ariing banal.
24 At sinabi ng Panginoon sa kaniya, Yumaon ka, bumaba ka; at ikaw ay sasampa, ikaw
at si Aaron na iyong kasama: nguni't ang mga saserdote at ang bayan ay huwag
lumampas sa mga hangganan upang lumapit sa Panginoon, baka siya ay hindi
makapagpigil sa kanila.
25 Sa gayo'y bumaba si Moises sa bayan at isinaysay sa kanila.

KABANATA 20

At sinalita ng Dios ang lahat ng salitang ito, na sinasabi,
2 Ako ang Panginoon mong Dios, na naglabas sa iyo sa lupain ng Egipto, sa bahay ng
pagkaalipin.
3 Huwag kang magkakaroon ng ibang mga dios sa harap ko.
4 Huwag kang gagawa para sa iyo ng larawang inanyuan o ng kawangis man ng
anomang anyong nasa itaas sa langit, o ng nasa ibaba sa lupa, o ng nasa tubig sa ilalim
ng lupa:
5 Huwag mong yuyukuran sila, o paglingkuran man sila; sapagka't akong Panginoon
mong Dios, ay Dios na mapanibughuin, na aking dinadalaw ang katampalasanan ng mga
magulang sa mga anak, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salin ng lahi ng mga napopoot
sa akin;
6 At pinagpapakitaan ko ng kaawaan ang libolibong umiibig sa akin at tumutupad ng aking
mga utos.
7 Huwag mong babanggitin ang pangalan ng Panginoon mong Dios sa walang kabuluhan;
sapagka't hindi aariin ng Panginoong walang sala ang bumanggit ng kaniyang pangalan
sa walang kabuluhan.
8 Alalahanin mo ang araw ng sabbath upang ipangilin.
9 Anim na araw na gagawa ka at iyong gagawin ang lahat ng iyong gawain.
10 Nguni't ang ikapitong araw ay sabbath sa Panginoon mong Dios: sa araw na iyan ay

huwag kang gagawa ng anomang gawa, ikaw, ni ang iyong anak na lalake ni babae, ni
ang iyong aliping lalake ni babae, ni ang iyong baka, ni ang iyong tagaibang lupa na nasa
loob ng iyong mga pintuang daan:
11 Sapagka't sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at lupa, ang dagat, at
lahat ng nangaroon, at nagpahinga sa ikapitong araw; na ano pa't pinagpala ng
Panginoon ang araw ng sabbath, at pinakabanal.
12 Igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina: upang ang iyong mga araw ay tumagal sa
ibabaw ng lupa na ibinibigay sa iyo ng Panginoon mong Dios.
13 Huwag kang papatay.
14 Huwag kang mangangalunya.
15 Huwag kang magnanakaw.
16 Huwag kang magbibintang sa iyong kapuwa.
17 Huwag mong iimbutin ang bahay ng iyong kapuwa, huwag mong iimbutin ang asawa
ng iyong kapuwa, ni ang kaniyang aliping lalake o babae, ni ang kaniyang baka, ni ang
kaniyang asno, ni anomang bagay ng iyong kapuwa.
18 At nakikita ng buong bayan ang mga kulog, at ang mga kidlat, at ang tunog ng pakakak
at ang bundok na umuusok: at nang makita ng bayan, ay nanginig sila, at tumayo sa
malayo.
19 At sinabi nila kay Moises, Magsalita ka sa amin, at aming didinggin: datapuwa't huwag
magsalita ang Dios sa amin, baka kami ay mamatay.
20 At sinabi ni Moises sa bayan, Huwag kayong matakot: sapagka't ang Dios ay naparito
upang subukin kayo, at upang ang takot sa kaniya ay sumainyo, upang huwag kayong
magkasala.
21 At ang bayan ay tumayo sa malayo, at si Moises ay lumapit sa salimuot na kadiliman
na kinaroroonan ng Dios.
22 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Ganito mo sasabihin sa mga anak ni Israel: Kayo
ang nakakita na ako'y nakipagusap sa inyo mula sa langit.
23 Huwag kayong gagawa ng ibang mga dios na iaagapay sa akin; ng mga dios na pilak,
o ng mga dios na ginto, huwag kayong gagawa para sa inyo.
24 Isang dambanang lupa ang inyong gagawin sa akin, at inyong ihahain doon ang inyong
mga handog na susunugin, at ang inyong mga handog tungkol sa kapayapaan, ang
inyong mga tupa, at ang inyong mga baka sa lahat ng dakong aking ipaaalaala ang aking
pangalan, ay paparoonan kita at pagpapalain kita.
25 At kung igagawa mo ako ng isang dambanang bato, ay huwag mong itatayong may
tapyas: sapagka't kung iyong gamitin ang iyong patalim doon, ay iyong nilapastangan
yaon.
26 Ni huwag kang sasampa sa aking dambana sa pamamagitan ng mga baytang, upang
ang inyong kahubaran ay huwag malitaw sa ibabaw niyaon.

KABANATA 21

Ito nga ang mga hatol na igagawad mo sa harap nila.
2 Kung ikaw ay bumili ng isang aliping Hebreo, ay anim na taong maglilingkod siya; at sa
ikapito ay aalis siyang laya na walang sauling bayad.
3 Kung siya'y pumasok na magisa, ay aalis na mag-isa: kung may asawa ay aalis nga ang
kaniyang asawa na kasama niya.

4 Kung siya'y bigyan ng kaniyang panginoon ng asawa, at magkaanak sa kaniya ng mga
lalake, o mga babae; ang asawa at ang kaniyang mga anak ay magiging sa kaniyang
panginoon, at siya'y aalis na magisa.
5 Datapuwa't kung maliwanag na sabihin ng alipin, Aking iniibig ang aking panginoon, ang
aking asawa, at ang aking mga anak; ako'y hindi aalis na laya:
6 Kung magkagayo'y dadalhin siya ng kaniyang panginoon sa Dios, at dadalhin siya sa
pinto, o sa haligi ng pinto; at bubutasan ng kaniyang panginoon ang kaniyang tainga ng
isang pangbutas; at paglilingkuran niya siya magpakailan man.
7 At kung ipagbili ng isang lalake ang kaniyang anak na babae na maging alipin, ay hindi
siya aalis na gaya ng pagalis ng mga aliping lalake.
8 Kung siya'y hindi makapagpalugod sa kaniyang panginoon, na umayaw magasawa sa
kaniya, ay ipatutubos nga niya siya: walang kapangyarihang ipagbili siya sa isang taga
ibang lupa, yamang siya'y nadaya.
9 At kung pinapag-asawa ng bumili sa kaniyang anak na lalake, ay kaniyang ipalalagay
siya ng ayon sa kaugalian sa mga anak na babae.
10 Kung siya'y magasawa sa iba, ang kaniyang pagkain, ang kaniyang damit at ang
kaniyang kapangyarihang pagkaasawa ay hindi niya babawasan.
11 At kung hindi niya gawin ang tatlong bagay na ito sa kaniya ay aalis nga siya na walang
bayad, na walang tubos na salapi.
12 Ang sumakit sa isang tao, na ano pa't mamatay ay papataying walang pagsala.
13 At kung hindi sinasadya ng isang tao, kundi Dios ang naghulog sa kaniyang kamay; ay
lalaanan kita ng isang dako na kaniyang tatakasan.
14 At kung magtangka ang sinoman sa kaniyang kapuwa, na pumatay na may daya, ay
alisin mo siya sa aking dambana, upang patayin.
15 At ang sumakit sa kaniyang ama o sa kaniyang ina, ay papataying walang pagsala.
16 At ang magnakaw ng isang tao, at ipagbili, o masumpungan sa kaniyang kamay, ay
papataying walang pagsala.
17 At ang lumait sa kaniyang ama, o sa kaniyang ina, ay papataying walang pagsala.
18 At kung may magbabag, at saktan ng isa ang isa, ng bato, o ng kaniyang suntok, at
hindi mamatay, kundi mahiga lamang sa banig:
19 Kung makabangon uli, at makalakad sa tulong ng kaniyang tungkod, ay ligtas nga
yaong sumakit sa kaniya; pagbabayaran lamang niya ang panahong nasayang, at
kaniyang pagagalinging maigi.
20 At kung saktan ng sinoman ang kaniyang aliping lalake o babae, ng tungkod at
mamatay sa kaniyang kamay; ay parurusahan siyang walang pagsala.
21 Gayon ma'y kung tumagal ng isang araw o dalawa, ay hindi siya parurusahan:
sapagka't siya'y kaniyang salapi.
22 At kung may magbabag, at makasakit ng isang babaing buntis, na ano pa't makunan,
at gayon ma'y walang karamdamang sumunod: ay tunay na papagbabayarin siya, ayon sa
iatang sa kaniya ng asawa ng babae; at siya'y magbabayad ng ayon sa ipasiya ng mga
hukom.
23 Datapuwa't kung may anomang karamdamang sumunod, magbabayad ka nga ng
buhay kung buhay,
24 Mata kung mata, ngipin kung ngipin, kamay kung kamay, paa kung paa,
25 Paso kung paso, sugat kung sugat, bugbog kung bugbog.
26 At kung saktan ng sinoman ang mata ng kaniyang aliping lalake, o ang mata ng

kaniyang aliping babae at mabulag, ay kaniyang palalayain dahil sa kaniyang mata.

27 At kung kaniyang bungalan ang kaniyang aliping lalake, o babae, ay kaniyang palalayain dahil sa kaniyang ngipin.

28 At kung ang isang baka ay manuwag ng isang lalake o ng isang babae, na ano pa't mamatay, ay babatuhing walang pagsala ang baka at ang kaniyang lama'y hindi kakanin; datapuwa't ang may-ari ng baka ay maliligtas.

29 Datapuwa't kung ang baka ay dating manunuwag sa panahong nakaraan, at naisumbong na sa may-ari at hindi niya kinulong, na ano pa't makamatay ng isang lalake, o isang babae: ay babatuhin ang baka at ang may-ari naman ay papatayin.

30 Kung siya'y atangan ng katubusan ay magbibigay nga siya ng katubusan sa kaniyang buhay anomang iatang sa kaniya.

31 Maging manuwag sa isang anak na lalake o babae man, ay gagawin sa kaniya ayon sa kahatulang ito.

32 Kung ang baka ay manuwag sa isang aliping lalake o babae, ay magbabayad ang may-ari ng tatlong pung siklong pilak sa kanilang panginoon, at ang baka ay babatuhin.

33 At kung ang sinoman ay magbubukas ng isang balon, o huhukay ng isang balon at hindi tatakpan, at ang isang baka, o ang isang asno ay mahulog sa loob,

34 Ay sasaulian ng may-ari ng balon; magbabayad siya ng salapi sa may-ari ng mga yaon, at ang patay na hayop ay magiging kaniya.

35 At kung ang baka ng sinoman ay sumakit sa baka ng iba, na ano pa't mamatay; ay kanila ngang ipagbibili ang bakang buhay, at kanilang paghahatiin ang halaga niyaon; at ang patay ay paghahatiin din nila.

36 O kung kilala, na ang baka ay dating manunuwag sa panahong nakaraan, at hindi kinulong ng may-ari; ay tunay ngang magbabayad siya, ng baka kung baka, at ang patay na hayop ay magiging kaniyang sarili.

KABANATA 22

Kung ang isang lalake ay magnakaw ng isang baka, o ng isang tupa at patayin, o ipagbili: ay kaniyang pagbabayaran ng limang baka ang isang baka, at ng apat na tupa ang isang tupa.

2 Kung ang isang magnanakaw ay masumpungan, na naninira, at masaktan na ano pa't namatay ay hindi aariing mamamataytao ang pumatay.

3 Kung sikatan siya ng araw, ay aariin siyang mamamataytao; siya'y dapat magsauli ng kabayaran: kung siya'y wala ay ipagbibili siya dahil sa kaniyang ninakaw.

4 Kung ang ninakaw ay masumpungang buhay sa kaniyang kamay, maging baka, o asno, o tupa, ay magbabayad siya ng ibayo.

5 Kung ang sinoman ay magpastol sa isang bukid, o sa isang ubasan, at pawalan ang kaniyang hayop at pastulin sa bukid ng iba; sa pinakamainam sa kaniyang sariling parang, at sa pinakamainam sa kaniyang sariling ubasan, ay sasaulian niya.

6 Kung may magningas na apoy, at magtangay ng mga tinik, na ano pa't ang mga mandala, o ang mga uhay, o ang bukid ay masunog, ay tunay na magbabayad yaong nagpaningas ng apoy.

7 Kung ang sinoman ay magpatago sa kaniyang kapuwa ng salapi o pag-aari, at nakawin sa bahay ng taong yaon; kung masumpungan ang magnanakaw, ay magbabayad ng ibayo.

8 Kung hindi masumpungan ang magnanakaw, ay lalapit ang may-ari ng bahay sa Dios,

upang maalaman kung hindi niya pinakialaman ang pag-aari ng kaniyang kapuwa.

9 Sapagka't lahat ng bagay na pagsalangsang, maging sa baka, sa asno, sa tupa, sa damit, o sa anomang bagay na nawala, na may magsabi, Ito nga ay akin; ay dadalhin sa harap ng Dios ang usap ng dalawa; yaong parurusahan ng Dios ay magbabayad ng ibayo sa kaniyang kapuwa.

10 Kung ang sinoman ay maghabilin sa kaniyang kapuwa ng isang asno, o ng isang baka, o ng isang tupa, o ng anomang hayop; at mamatay, o masasaktan, o maagaw, na walang nakakakitang sinoman:

11 Ay pamamagitanan silang dalawa ng pagsumpa sa Panginoon kung hindi niya pinakialaman ang pag-aari ng kaniyang kapuwa; at tatanggapin ng may-ari, at siya'y hindi magsasauli.

12 Datapuwa't kung kaniyang ninakaw sa kaniya ay sasaulian niya ang may-ari niyaon.

13 Kung nalapa ay dadalhing pinakapatotoo, at hindi sasaulian ang nalapa.

14 At kung ang sinoman ay humiram ng anoman sa kaniyang kapuwa, at masaktan, o mamatay, na hindi kaharap ang may-ari, ay walang pagsala na siya'y magsasauli.

15 Kung ang may-ari niyaon ay kaharap, ay hindi niya sasaulian; kung isang bagay na pinauupahan ay ihuhulog sa kaniyang kaupahan.

16 At kung dayain ng isang lalake ang isang dalaga, na hindi pa niya nagiging asawa at kaniyang sipingan, ay tunay na kaniyang ipagbabayad ng bigay-kaya upang maging asawa niya.

17 Kung itangging mainam ng kaniyang ama na ibigay sa kaniya, ay magbabayad siya ng salapi, ayon sa bigay-kaya sa mga dalaga.

18 Huwag mong babatahing mabuhay ang isang babaing manggagaway.

19 Sinomang makiapid sa isang hayop ay papataying walang pagsala.

20 Yaong maghain sa anomang dios, maliban sa Panginoon lamang, ay lubos na papatayin.

21 At ang taga ibang lupa ay huwag mong aapihin, o pipighatiin man; sapagka't kayo'y naging taga ibang lupa sa lupain ng Egipto.

22 Huwag mong papagdadalamhatiin ang sinomang babaing bao, o ulila.

23 Kung iyong dalamhatiin sila sa anomang paraan, at sila'y dumaing sa akin, ay walang pagsala, na aking didinggin ang kanilang daing;

24 At ang aking pagiinit ay magaalab, at aking papatayin kayo ng tabak; at ang inyong mga asawa ay magiging mga bao, at ang inyong mga anak ay mga ulila.

25 Kung magpautang ka ng salapi sa kanino man sa aking bayan na kasama mo na dukha, huwag kang magpapakamanunubo sa kaniya ni hihingan mo man siya ng tubo.

26 Kung iyong tanggapin sa anoman ang damit ng iyong kapuwa na pinakasangla, ay iyong isasauli sa kaniya bago lumubog ang araw;

27 Sapagka't iyan ang kaniya lamang pangbihis, siyang kaniyang pangdamit sa kaniyang balat: ano ngang kaniyang ipangtutulog? at mangyayari, na pagka siya'y dumaing sa akin, ay aking didinggin; sapagka't ako'y mapagbiyaya.

28 Huwag mong lalapastanganin ang Dios, ni susumpain man ang pinuno sa iyong bayan.

29 Huwag kang magmamakupad ng paghahandog ng iyong mga ani, at ng tulo ng iyong mga pigaan. Ang panganay sa iyong mga anak na lalake ay ibibigay mo sa akin.

30 Gayon din ang gagawin mo sa iyong mga baka, at sa iyong mga tupa: pitong araw na

mapapa sa kaniyang ina; sa ikawalong araw ay ibibigay mo sa akin.

31 At kayo'y magpapakabanal na tao sa akin: na ano pa't huwag kayong kakain ng anomang laman, na nalapa ng ganid sa parang; inyong ihahagis sa mga asno.

KABANATA 23

Huwag kang magkakalat ng kasinungalingan: huwag kang makikipagkayari sa masama, na maging saksi kang sinungaling.

2 Huwag kang susunod sa karamihan na gumawa ng masama; ni magbibigay patotoo man sa isang usap, na ang kiling ay sa karamihan upang sirain ang kahatulan:

3 Ni huwag mo ring kikilingan ang dukha sa kaniyang usap.

4 Kung iyong masumpungan ang baka ng iyong kaalit o ang kaniyang asno, na nakawala, ay tunay na ibabalik mo sa kaniya.

5 Kung iyong makita ang asno ng napopoot sa iyo, na nakalugmok sa ilalim ng kaniyang pasan, at ayaw mo mang alisan ng pasan, ay walang pagsalang iyong tutulungan pati ng may-ari niyaon.

6 Huwag mong sisirain ang kahatulan ng iyong dukha, sa kaniyang usap.

7 Layuan mo ang bagay na kasinungalingan, at ang walang sala at ang matuwid, ay huwag mong papatayin: sapagka't hindi ko patototohanan ang masama.

8 At huwag kang tatanggap ng suhol: sapagka't ang suhol ay bumubulag sa mga may paningin, at sinisira ang mga salita ng mga banal.

9 At ang taga ibang lupa ay huwag mong pipighatiin sapagka't talastas ninyo ang puso ng taga ibang lupa, yamang kayo'y naging mga taga ibang lupa, sa lupain ng Egipto.

10 Anim na taong hahasikan mo ang iyong lupa at aanihin mo ang bunga niyaon:

11 Datapuwa't sa ikapitong taon ay iyong iiwan at babayaan, upang kumain ang dukha sa iyong bayan: at ang kanilang iwan ay kakanin ng hayop sa bukid. Gayon din ang iyong gagawin sa iyong ubasan at sa iyong olibohan.

12 Anim na araw, na iyong gagawin ang iyong gawain, at sa ikapitong araw, ay magpapahinga ka: upang ang iyong baka at ang iyong asno ay makapagpahinga; at ang anak na lalake ng iyong aliping babae, at ang taga ibang lupa ay makapagpahinga.

13 At lahat ng mga bagay na aking sinabi sa inyo ay inyong ingatan: at huwag ninyong banggitin ang pangalan ng ibang dios, o marinig man sa inyong bibig.

14 Makaitlong magdidiwang ka ng pista sa akin, sa bawa't taon.

15 Ang pista ng tinapay na walang lebadura ay iyong ipagdidiwang; pitong araw na kakain ka ng tinapay na walang lebadura, gaya ng iniutos ko sa iyo, sa takdang panahon, sa buwan ng Abib (sapagka't niyaon ka umalis sa Egipto); at walang lalapit sa harap ko na walang dala:

16 At ang pista ng pagaani ng mga unang bunga ng iyong kapagalan, na iyong inihasik sa bukid: at ang pista ng pagaani, sa katapusan ng taon, nang pagaani mo ng iyong kapagalan sa bukid.

17 Makaitlo sa bawa't taon na ang lahat na iyong mga lalake ay haharap sa Panginoong Dios.

18 Huwag mong ihahandog ang dugo ng hain sa akin, na kasabay ng tinapay na may lebadura; o iiwan mo man ang taba ng aking pista sa buong magdamag hanggang sa kinaumagahan.

19 Ang mga pinakauna ng mga unang bunga ng iyong lupa ay iyong ipapasok sa bahay

ng Panginoon mong Dios. Huwag mong lulutuin ang batang kambing sa gatas ng kaniyang ina.

20 Narito, aking sinusugo ang isang anghel sa unahan mo, upang ingatan ka sa daan, at upang dalhin ka sa dakong aking inihanda sa iyo.

21 Magingat kayo sa kaniya, at dinggin ninyo ang kaniyang tinig; huwag ninyong mungkahiin siya: sapagka't hindi niya patatawarin ang inyong pagsalangsang; sapagka't ang aking pangalan ay nasa kaniya.

22 Datapuwa't kung didinggin mong lubos ang kaniyang tinig, at gagawin mo ang lahat ng aking sinasalita; ay magiging kaaway nga ako ng iyong mga kaaway, kaalit ng iyong mga kaalit.

23 Sapagka't ang aking anghel ay magpapauna sa iyo at dadalhin ka sa Amorrheo, at sa Hetheo at sa Perezeo, at sa Cananeo, at sa Heveo, at sa Jebuseo, at aking lilipulin.

24 Huwag kang yuyukod sa kanilang mga dios, o maglilingkod man sa mga yaon, o gagawa man ng ayon sa kanilang mga gawa, kundi iyong iwawaksi at iyong pagpuputulputulin ang kanilang mga haligi na pinakaalaala.

25 At inyong paglilingkuran ang Panginoon ninyong Dios, at kaniyang babasbasan ang iyong tinapay at ang iyong tubig; at aking aalisin ang sakit sa gitna mo.

26 Walang babaing makukunan, o magiging baog man, sa iyong lupain: ang bilang ng iyong mga araw ay aking lulubusin.

27 Aking susuguin ang sindak sa unahan mo, at aking liligaligin ang buong bayan na iyong paroroonan, at aking patatalikurin sa iyo ang lahat ng iyong mga kaaway.

28 At aking susuguin ang mga putakti sa unahan mo, na magpapalayas sa Heveo, sa Cananeo at sa Hetheo, sa harap mo.

29 Hindi ko palalayasin sila sa harap mo sa isang taon; baka ang lupa'y maging ilang, at ang mga ganid sa parang ay magsidami laban sa iyo.

30 Untiunting aking palalayasin sila sa harap mo, hanggang sa ikaw ay kumapal at manahin mo ang lupain.

31 At aking itatatag ang iyong hangganan na mula sa Dagat na Mapula hanggang sa dagat ng Filistia at mula sa ilang hanggang sa Ilog ng Eufrates: sapagka't aking ibibigay ang mga nananahan sa lupain sa iyong kamay, at iyo silang palalayasin sa harap mo.

32 Huwag kang makikipagtipan sa kanila, ni sa kanilang mga dios.

33 Sila'y hindi tatahan sa iyong lupain, baka papagkasalahin ka nila laban sa akin: sapagka't kung ikaw ay maglingkod sa kanilang mga dios, ay tunay na magiging silo sa iyo.

KABANATA 24

At kaniyang sinabi kay Moises, Sumampa ka sa kinaroroonan ng Panginoon, ikaw, at si Aaron, si Nadab, at si Abiu, at pitong pu ng mga matanda sa Israel; at sumamba kayo mula sa malayo:

2 At si Moises lamang ang lalapit sa Panginoon; datapuwa't sila'y hindi lalapit; o ang bayan man ay sasampang kasama niya.

3 At lumapit si Moises at isinaysay sa bayan ang lahat ng mga salita ng Panginoon, at ang lahat ng mga palatuntunan. At ang buong bayan ay sumagot ng paminsan, at nagsabi, Lahat ng mga salita na sinalita ng Panginoon, ay aming gagawin.

4 At sinulat ni Moises ang lahat ng mga salita ng Panginoon, at bumangon ng maaga sa kinaumagahan, at nagtayo ng isang dambana sa paanan ng bundok, at ng labing

dalawang batong pinakaalaala, ayon sa labing dalawang lipi ng Israel.

5 At kaniyang sinugo ang mga binata ng mga anak ni Israel, na nagsipaghandog ng mga handog na susunugin at nagsipaghain sa Panginoon ng handog na baka tungkol sa kapayapaan.

6 At kinuha ni Moises ang kalahati ng dugo, at inilagay sa mga tasa; at ang kalahati ng dugo ay iniwisik sa ibabaw ng dambana.

7 At kaniyang kinuha ang aklat ng tipan, at binasa sa pakinig ng bayan: at kanilang sinabi, Lahat ng sinalita ng Panginoon ay aming gagawin, at kami ay magmamasunurin.

8 At kinuha ni Moises ang dugo at iniwisik sa bayan, at sinabi, Narito ang dugo ng tipan, na ipinakipagtipan ng Panginoon sa inyo tungkol sa lahat ng mga salitang ito.

9 Nang magkagayo'y sumampa si Moises, at si Aaron, si Nadab, at si Abiu, at pitongpu ng mga matanda sa Israel:

10 At kanilang nakita ang Dios ng Israel; at mayroon sa ilalim ng kaniyang mga paa na parang isang yaring lapag na batong zafiro, at paris din ng langit sa kaliwanagan.

11 At sa mga mahal na tao sa mga anak ni Israel ay hindi niya ipinatong ang kaniyang kamay: at sila'y tumingin sa Dios, at kumain at uminom.

12 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Sampahin mo ako sa bundok, at dumoon ka: at ikaw ay bibigyan ko ng mga tapyas na bato, at ng kautusan, at ng utos na aking isinulat, upang iyong maituro sa kanila.

13 At tumindig si Moises, at si Josue na kaniyang tagapangasiwa: at si Moises ay sumampa sa bundok ng Dios.

14 At kaniyang sinabi sa mga matanda, Hintayin ninyo kami rito hanggang sa kami ay bumalik sa inyo: at, narito si Aaron at si Hur ay kasama ninyo: sinomang magkaroon ng usap ay lumapit sa kanila.

15 At sumampa si Moises sa bundok at tinakpan ng ulap ang bundok.

16 At ang kaluwalhatian ng Panginoon ay nanahan sa ibabaw ng bundok ng Sinai, at tinakpan ng ulap na anim na araw: at sa ikapitong araw ay tinawag niya si Moises sa gitna ng ulap.

17 At ang anyo ng kaluwalhatian ng Panginoon ay paris ng apoy na manunupok sa ibabaw ng taluktok ng bundok, sa harap ng mga mata ng mga anak ni Israel.

18 At pumasok si Moises sa gitna ng ulap, at sumampa sa bundok: at si Moises ay natira sa bundok na apat na pung araw at apat na pung gabi.

KABANATA 25

At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,

2 Salitain mo sa mga anak ni Israel, na sila'y magdala sa akin ng isang handog: ang bawa't tao na maganyak ang puso sa kagandahang loob ay kukunan ninyo ng handog sa akin.

3 At ito ang handog na inyong kukunin sa kanila; ginto, at pilak, at tanso;

4 At kayong bughaw, kulay-ube, at pula, at lino at balahibo ng kambing;

5 At mga balat ng lalaking tupa na tinina sa pula, at mga balat ng poka, at kahoy na akasia;

6 Langis sa ilawan, mga espesia sa langis na pangpahid, at sa mabangong pangsuob;

7 Mga batong onix, at mga batong pangkalupkop sa efod, at sa pektoral.

8 At kanilang igawa ako ng isang santuario; upang ako'y makatahan sa gitna nila.

9 Ayon sa lahat ng aking ipinakita sa iyo, sa anyo ng tabernakulo at sa anyo ng lahat ng
kasangkapan niyaon ay gayon ninyo gagawin.
10 At sila'y gagawa ng isang kaban na kahoy na akasia: na may dalawang siko't kalahati
ang haba niyaon, at may isang siko't kalahati ang luwang niyaon, at may isang siko't
kalahati ang taas niyaon.
11 At iyong babalutin ng taganas na ginto; sa loob at sa labas ay iyong babalutin, at
igagawa mo sa ibabaw ng isang kornisa sa palibot.
12 At ipagbububo mo ng apat na argolyang ginto, at ipaglalagay mo sa apat na paa
niyaon, at dalawang argolya ang mapapasa isang tagiliran niyaon, at dalawang argolya sa
kabilang tagiliran niyaon.
13 At gagawa ka ng mga pingga na kahoy na akasia at iyong babalutin ng ginto.
14 At iyong isusuot ang mga pingga sa loob ng mga argolya, sa mga tagiliran ng kaban,
upang mabuhat ang kaban.
15 Ang mga pingga ay masusuot sa loob ng mga argolya ng kaban: hindi aalisin doon.
16 At iyong isisilid sa kaban ang mga kinalalagdaan ng patotoo na aking ibibigay sa iyo.
17 At gagawa ka ng isang luklukan ng awa, na taganas na ginto: na may dalawang siko't
kalahati ang haba niyaon, at may isang siko't kalahati ang luwang niyaon.
18 At gagawa ka ng dalawang querubing ginto; na yari sa pamukpok iyong gagawin, sa
dalawang dulo ng luklukan ng awa.
19 At gawin mo ang isang querubin sa isang dulo, at ang isang querubin sa kabilang dulo:
kaputol ng luklukan ng awa, gagawin mo ang mga querubin sa dalawang dulo niyaon.
20 At ibubuka ng mga querubin ang kanilang pakpak na paitaas, na nilililiman ang luklukan
ng awa, ng kanilang mga pakpak, na ang kanilang mukha ay nagkakaharap, sa dakong
luklukan ng awa ihaharap ang mga mukha ng mga querubin.
21 At iyong ilalagay ang luklukan ng awa sa ibabaw ng kaban; at sa loob ng kaban, ay
iyong ilalagay ang mga kinalalagdaan ng patotoo, na aking ibibigay sa iyo.
22 At diya'y makikipagkita ako sa iyo, at makikipanayam sa iyo mula sa ibabaw ng
luklukan ng awa, sa gitna ng dalawang querubin na nangasa ibabaw ng kaban ng patotoo,
tungkol sa lahat ng mga bagay na ibibigay ko sa iyong utos sa mga anak ni Israel.
23 At gagawa ka ng isang dulang na kahoy na akasia: na may dalawang siko ang haba
niyaon, at isang siko ang luwang niyaon, at isang siko't kalahati ang taas niyaon.
24 At iyong babalutin ng taganas na ginto, at igagawa mo ng isang kornisang ginto sa
palibot.
25 At igagawa mo ng isang gilid na may isang palad ng kamay ang luwang sa palibot, at
igagawa mo ng isang kornisang ginto ang palibot ng gilid niyaon.
26 At igagawa mo ng apat na argolyang ginto, at ilalagay mo ang mga argolya sa apat na
sulok na ukol sa apat na paa niyaon.
27 Malalapit sa gilid ang mga argolya, sa daraanan ng mga pingga, upang madala ang
dulang.
28 At gagawin mo ang mga pingga na kahoy na akasia, at iyong babalutin ng ginto, upang
ang dulang ay madala ng mga yaon.
29 At gagawa ka ng mga pinggan niyaon, at ng mga kutsara niyaon, at ng mga kopa
niyaon, at ng mga tasa niyaon na pagbubuhusan; na iyong gagawing taganas na ginto.
30 At ilalagay mo sa dulang ang tinapay na handog sa harap ko na palagi.
31 At gagawa ka ng isang kandelerong taganas na ginto: yari sa pamukpok gagawin mo
ang kandelero, ang tuntungan niyaon, at ang haligi niyaon; ang mga kopa niyaon, ang

mga globito niyaon at ang mga bulaklak niyaon ay mga kaputol:

32 At magkakaroon ng anim na sangang lumalabas sa mga tagiliran niyaon; tatlong sanga ng kandelero'y sa isang tagiliran niyaon, at ang tatlong sanga ng kandelero ay sa kabilang tagiliran niyaon:

33 At magkakaroon ng tatlong kopang anyong bulaklak ng almendro sa isang sanga, isang globito at isang bulaklak; at tatlong kopang anyong bulaklak ng almendro sa kabilang sanga, isang globito at isang bulaklak; at gayon sa anim na sangang lumalabas sa kandelero.

34 At sa haligi ng kandelero'y magkakaroon ng apat na kopang anyong bulaklak ng almendro, sangpu ng mga globito niyaon, at ng mga bulaklak niyaon:

35 At magkakaroon ng isang globito sa ilalim ng dalawa sa mga sanga, at isang globito sa ilalim ng kabilang dalawa sa mga sanga na kaputol niyaon, at isang globito sa ilalim ng dalawang sangang nalalabi ayon sa anim na sanga na lumalabas sa kandelero.

36 Ang magiging mga globito at mga sanga niyaon ay kaputol: kabuoan niyaon ay isa lamang putol na yari sa pamukpok, na taganas na ginto.

37 At igagawa mo ng kaniyang mga ilawan, na pito: at kanilang sisindihan ang mga ilawan niyaon, upang lumiwanag sa dakong tapat ng kandelero.

38 At ang magiging mga gunting at mga pinggan niyaon ay taganas na ginto.

39 Isang talentong taganas na ginto gagawin, sangpu ng lahat ng kasangkapang ito.

40 At ingatan mo, na iyong gawin ayon sa anyo ng mga yaon na ipinakita sa iyo sa bundok.

KABANATA 26

Bukod dito'y gagawin mo ang tabernakulo na may sangpung tabing; na linong pinili, at bughaw, at kulay-ube, at pula, na may mga querubin na gawa ng bihasang manggagawa, iyong gagawin.

2 Ang magiging haba ng bawa't tabing ay dalawang pu't walong siko, at ang luwang ng bawa't tabing ay apat na siko: lahat ng tabing ay magkakaroon ng isang kasukatan.

3 Limang tabing ay papagsusugpunging isa't isa; at ang ibang limang tabing ay papagsusugpunging isa't isa.

4 At gagawa ka ng mga presilyang bughaw sa gilid ng isang tabing sa hangganan ng pagkakasugpong, at gayon din gagawin mo sa gilid ng ikalawang tabing na nasa ikalawang pagkakasugpong.

5 Limang pung presilya ang iyong gagawin sa isang tabing, at limang pung presilya ang iyong gagawin sa gilid ng tabing na nasa ikalawang pagkakasugpong; ang mga presilya ay magkakatapat na isa't isa.

6 At limang pung pangawit na ginto ang iyong gagawin at pagsusugpungin mo ang mga tabing sa pamamagitan ng mga kawit; at magiging isa lamang.

7 At gagawa ka ng mga tabing na balahibo ng kambing na pinaka tolda sa ibabaw ng tabernakulo: labing isang tabing ang iyong gagawin.

8 Ang magiging haba ng bawa't tabing ay tatlong pung siko, at ang luwang ng bawa't tabing ay apat na siko: ang labing isang tabing ay magkakaroon ng isang sukat.

9 At iyong papagsusugpungin ang limang tabing, at gayon din ang anim na tabing, at iyong ititiklop ang ikaanim na tabing sa harapan ng tabernakulo.

10 At limang pung presilya ang iyong gagawin sa tagiliran ng isang tabing na nasa

hangganan ng pagkakasugpong, at limang pung presilya sa tagiliran ng ikalawang pagkakasugpong.

11 At gagawa ka ng limang pung pangawit na tanso, at ikakabit mo ang mga pangawit sa mga presilya at pagsusugpungin mo ang tolda upang maging isa.

12 At ang dakong nakalawit na nalalabi sa mga tabing ng tolda, na siyang kalahati ng tabing na nalalabi ay ilalaylay sa likuran ng tabernakulo.

13 At ang siko ng isang dako at ang siko ng kabilang dako niyaong nalalabi sa haba ng mga tabing ng tolda, ay ilalaylay sa mga tagiliran ng tabernakulo, sa dakong ito at sa dakong yaon, upang takpan.

14 At gagawa ka ng isang pangtakip sa tolda na balat ng lalaking tupa na tininang pula, at isang pangtakip na balat ng poka, sa ibabaw.

15 At igagawa mo ng mga tabla ang tabernakulo, na kahoy na akasia na mga patayo.

16 Sangpung siko ang magiging haba ng isang tabla, at isang siko at kalahati ang luwang ng bawa't tabla.

17 Dalawang mitsa magkakaroon ang bawa't tabla na nagkakasugpong na isa't isa: ang gagawin mo sa lahat ng tabla ng tabernakulo.

18 At igagawa mo ng mga tabla ang tabernakulo: dalawang pung tabla sa tagilirang timugan sa dakong timugan.

19 At gagawa ka ng apat na pung tungtungang pilak upang ilagay sa ilalim ng dalawang pung tabla, dalawang tungtungan sa bawa't tabla na ukol sa kaniyang dalawang mitsa, at dalawang tungtungan sa ilalim ng ibang tabla na ukol sa kaniyang dalawang mitsa:

20 At sa ikalawang tagiliran ng tabernakulo, sa dakong hilagaan, ay dalawang pung tabla:

21 At ang kanilang apat na pung tungtungang pilak; dalawang tungtungan sa ilalim ng isang tabla, at dalawang tungtungan sa ilalim ng kabilang tabla.

22 At sa dakong hulihan ng tabernakulo, sa dakong kalunuran ay igagawa mo ng anim na tabla.

23 At igagawa mo ng dalawang tabla ang mga sulok ng tabernakulo sa dakong hulihan.

24 At pagpapatungin sa dakong ibaba, at gayon din na maugnay sa itaas niyaon sa isang argolya; gayon ang gagawin sa dalawa; para sa dalawang sulok.

25 At magkakaroon ng walong tabla, at ang kanilang mga tungtungang pilak ay labing anim na tungtungan: dalawang tungtungan sa ilalim ng isang tabla, at dalawang tungtungan sa ilalim ng kabilang tabla.

26 At gagawa ka ng mga barakilan, na kahoy na akasia; lima sa mga tabla ng isang tagiliran ng tabernakulo;

27 At limang barakilan sa mga tabla ng kabilang tagiliran ng tabernakulo, at limang barakilan sa mga tabla ng tagiliran ng tabernakulo sa dakong hulihan, na dakong kalunuran.

28 At ang gitnang barakilan ay daraan sa kalagitnaan ng mga tabla mula sa isang dulo hanggang sa kabila.

29 At iyong babalutin ng ginto ang mga tabla, at gigintuin mo ang kanilang mga argolya na pagdaraanan ng mga barakilan: at iyong babalutin ng ginto ang mga barakilan.

30 At iyong itatayo ang tabernakulo ayon sa anyo niyaon, na ipinakita sa iyo sa bundok.

31 At gagawa ka ng isang lambong na bughaw at kulay-ube, at pula at linong pinili: na may mga querubing mainam ang pagkayari:

32 At iyong isasampay sa apat na haliging akasia na balot ng ginto, na pati ng kanilang mga pangipit ay ginto rin: na nakapatong sa ibabaw ng apat na tungtungang pilak.

33 At iyong ibibitin ang lambong sa ilalim ng mga pangalawit, at iyong ipapasok doon sa
loob ng lambong ang kaban ng patotoo: at paghihiwalayin sa inyo ng lambong ang
dakong banal at ang kabanalbanalang dako.
34 At iyong ilalagay ang luklukan ng awa sa ibabaw ng kaban ng patotoo sa
kabanalbanalang dako.
35 At iyong ilalagay ang dulang sa labas ng lambong, at ang kandelero ay sa tapat ng
dulang sa tagiliran ng tabernakulo na dakong timugan: at ang dulang ay ilalagay mo sa
dakong hilagaan.
36 At igagawa mo ng isang tabing ang pintuan ng tolda na kayong bughaw at kulay-ube, at
pula, at linong pinili, na yari ng mangbuburda.
37 At igagawa mo ang tabing ng limang haliging akasia at babalutin mo ng ginto; na ang
sima ng mga yaon ay ginto rin: at ipagbububo mo ng limang tungtungan.

KABANATA 27

At gagawin mong kahoy ng akasia ang dambana, na limang siko ang haba at limang
siko ang luwang; ang dambana ay gagawing parisukat: at ang taas ay magkakaroon ng
tatlong siko.
2 At gagawin mo ang mga anyong sungay sa ibabaw ng apat na sulok niyaon: ang mga
anyong sungay ay kaputol din, at iyong babalutin ng tanso.
3 At igagawa mo ng kaniyang mga kawa upang magalis ng mga abo, at ng mga pala, at
ng mga mangkok, at ng mga pangalawit at ng mga suuban: lahat ng mga kasangkapa'y
gagawin mong tanso.
4 At igagawa mo ng isang salang tanso na tila lambat ang yari, at ang ibabaw ng nilambat
ay igagawa mo ng apat na argolyang tanso sa apat na sulok niyaon.
5 At ilalagay mo sa ibaba ng gilid ng dambana, sa dakong ibaba, upang ang nilambat ay
umabot hanggang sa kalahatian ng dambana.
6 At igagawa mo ng mga pingga ang dambana, mga pinggang kahoy na akasia at
babalutin mo ng tanso.
7 At ang mga pingga niyao'y isusuot sa mga argolya, at ang mga pingga ay ilalagay sa
dalawang tagiliran ng dambana, pagka dinadala.
8 Gagawin mo ang dambana na kuluong sa pamamagitan ng mga tabla kung paano ang
ipinakita sa iyo sa bundok, ay gayon gagawin nila.
9 At iyong gagawin ang looban ng tabernakulo: sa tagilirang timugan na dakong timugan
ay magkakaroon ng mga tabing sa looban na linong pinili, na may isang daang siko ang
haba sa isang tagiliran:
10 At ang ihahaligi doo'y dalawang pu, at ang mga tungtungan ng mga yaon ay dalawang
pu na tanso; ang mga sima ng mga haligi at ang mga pilete niyaon ay pilak.
11 At gayon din sa tagilirang dakong hilagaan, sa kahabaan ay magkakaroon ng mga
tabing na may isang daang siko ang haba, at ang mga haligi ng mga yaon ay
dalawangpu, at ang mga tungtungan ng mga yaon ay dalawangpu na tanso; ang mga
sima ng mga haligi at ang mga pilete ng mga yaon ay pilak.
12 At sa kaluwangan ng looban sa kalunuran ay magkakaroon ng mga tabing na may
limangpung siko: ang haligi ng mga yaon ay sangpu at ang mga tungtungan ng mga yaon
ay sangpu.
13 At sa kaluwangan ng looban sa dakong silanganan, sa dakong sinisikatan ng araw, ay
magkakaroon ng limangpung siko.

14 Ang mga tabing sa isang dako ng pintuang-daan ay magkakaroon ng labinglimang siko:
ang mga haligi ng mga yaon ay tatlo, at ang mga tungtungan ng mga yaon ay tatlo rin.
15 At sa kabilang dako'y magkakaroon ng mga tabing na ma'y labing limang siko: ang mga
haligi ng mga yao'y tatlo, at ang mga tungtungan ng mga yao'y tatlo.
16 At sa pintuan ng looban ay magkakaroon ng isang tabing na may dalawang pung siko,
na ang kayo'y bughaw, at kulay-ube, at pula, at kayong linong pinili, na yari ng
mangbuburda: ang mga haligi ng mga yao'y apat, at ang mga tungtungan ng mga yao'y
apat.
17 Lahat ng haligi sa palibot ng looban ay pagsusugpungin ng mga pileteng pilak; ang
mga sima ng mga yaon ay pilak, at ang mga tungtungan ng mga yaon ay tanso.
18 Ang haba ng looban ay magkakaroon ng isang daang siko, at ang luwang ay limang pu
magpasaan man, at ang taas ay limang siko, kayong linong pinili, at ang mga tuntungan
ay tanso.
19 Lahat ng mga kasangkapan ng tabernakulo, sa buong paglilingkod doon, at lahat ng
mga tulos niyaon, at lahat ng mga tulos ng looban ay tanso.
20 At iyong iuutos sa mga anak ni Israel na sila'y magdala sa iyo ng taganas na langis ng
binayong oliba na pangilawan, upang papagningasing palagi ang ilawan.
21 Sa tabernakulo ng kapisanan sa labas ng lambong na nasa harap ng kaban ng patotoo,
ay aayusin yaon ni Aaron at ng kaniyang mga anak mula sa hapon hanggang sa umaga
sa harap ng Panginoon: magiging palatuntunan sa buong panahon ng kanilang lahi sa
ikagagaling ng mga anak ni Israel.

KABANATA 28

At ilapit mo sa iyo si Aarong iyong kapatid at ang kaniyang mga anak na kasama niya,
mula sa gitna ng mga anak ni Israel, upang makapangasiwa sa akin sa katungkulang
saserdote, si Aaron, si Nadab at si Abiu, si Eleazar at si Ithamar, na mga anak ni Aaron.
2 At igagawa mo ng mga banal na kasuutan si Aarong iyong kapatid sa ikaluluwalhati at
ikagaganda.
3 At iyong sasalitain sa lahat ng matalino, na aking pinagpupuspos ng diwa ng
karunungan, na kanilang gawin ang kasuutan ni Aaron, upang siya'y italaga, na siya'y
makapangasiwa sa akin sa katungkulang saserdote.
4 At ito ang mga kasuutang kanilang gagawin; isang pektoral, at isang epod, at isang
balabal, at isang tunika na tinahing guhitguhit na naaanyong pariparisukat, isang mitra at
isang pamigkis: at kanilang igagawa ng mga banal na kasuutan si Aarong iyong kapatid,
at ang kaniyang mga anak, upang makapangasiwa sa akin sa katungkulang saserdote.
5 At kukuha sila ng ginto, at ng kayong bughaw, at ng kulay-ube, at ng pula, at ng lino.
6 At kanilang gagawin ang epod na ginto, at kayong bughaw, at kulay-ube, pula, at linong
pinili, na yari ng bihasang mangbuburda.
7 Magkakaroon ng dalawang pangbalikat na nagkakasugpong sa dalawang dulo niyaon;
upang magkasugpong.
8 At ang mainam na pagkayaring pamigkis na nasa ibabaw ng epod upang ibigkis, ay
gagawing gaya ng pagkayari ng epod at kaputol, na ginto, kayong bughaw, at kulay-ube,
at pula, at linong pinili.
9 At kukuha ka ng dalawang batong onix, at iyong iuukit na limbag sa ibabaw ng mga
yaon ang mga pangalan ng mga anak ni Israel:
10 Anim sa kanilang mga pangalan ay sa isang bato, at ang mga pangalan ng anim na

natitira ay sa isang bato, ayon sa kanilang kapanganakan.

11 Nayari ng manguukit sa bato, na gaya ng ukit ng isang panatak, iyong iuukit sa
dalawang bato, ayon sa mga pangalan ng mga anak ni Israel: iyong gagawing
napamumutihan ng mga kalupkop na ginto.

12 At iyong ilalagay ang dalawang bato sa ibabaw ng pangbalikat ng epod, upang maging
mga batong pinakaalaala sa ikagagaling ng mga anak ni Israel: at papasanin ni Aaron ang
kanilang mga pangalan sa harap ng Panginoon, sa ibabaw ng kaniyang dalawang balikat,
na pinakaalaala.

13 At gagawa ka ng mga kalupkop na ginto:

14 At ng dalawang tanikalang taganas na ginto; parang pisi iyong gagawin na yaring pinili:
at iyong ilalapat sa mga kalupkop ang mga tanikalang pinili.

15 At gagawin mo ang pektoral ng kahatulan, na gawa ng bihasang manggagawa; na
gaya ng pagkayari ng epod iyong gagawin; gagawin mo na ginto, na bughaw, at kulay-
ube, at pula, at linong pinili.

16 Gagawing parisukat at nakatiklop; isang dangkal magkakaroon ang haba niyaon, at
isang dangkal ang luwang niyaon.

17 At iyong kakalupkupan ng mga kalupkop na mga bato, apat na hanay na bato: isang
hanay na sardio, topacio, at karbungko ang magiging unang hanay;

18 At ang ikalawang hanay, ay isang esmeralda, isang zapiro, at isang diamante;

19 At ang ikatlong hanay ay isang hasinto, isang agata, at isang amatista;

20 At ang ikaapat na hanay ay isang berilo, isang onix, at isang haspe: pawang
pamumutihan ng ginto sa kanilang mga kalupkop.

21 At ang mga bato ay iaayos sa mga pangalan ng mga anak ni Israel; labingdalawa, ayon
sa mga pangalan nila; gaya ng ukit ng isang panatak, bawa't isa'y ayon sa kanilang
pangalan, na magiging ukol sa labing dalawang lipi.

22 At gagawa ka sa ibabaw ng pektoral ng mga tanikalang parang pisi, yaring pinili, na
taganas na ginto.

23 At igagawa mo ang ibabaw ng pektoral ng dalawang singsing na ginto, at ilalagay mo
ang dalawang singsing sa dalawang sulok ng itaas ng pektoral.

24 At inyong ilalagay ang dalawang pinising tanikalang ginto sa dalawang singsing sa mga
sulok ng pektoral.

25 At ang dalawang dulo ng dalawang tanikala ng pinili ay iyong ilalapat sa dalawang
kalupkop, at iyong mga ilalagay sa mga pangbalikat ng epod, sa harapan.

26 At gagawa ka ng dalawang singsing na ginto, at mga ilalagay mo sa dalawang sulok ng
pektoral sa laylayan niyaon na nasa dakong kabaligtaran ng epod.

27 At gagawa ka ng dalawang singsing na ginto, at iyong mga ikakapit sa dalawang
pangbalikat ng epod, sa dakong ibaba, sa harapan, na malapit sa pagkakasugpong sa
ibabaw ng mainam na pagkayaring pamigkis ng epod.

28 At kanilang itatali ang pektoral sa pamamagitan ng mga singsing niyaon sa mga
singsing ng epod ng isang taling bughaw, upang mamalagi sa ibabaw ng mainam na
pagkayaring pamigkis ng epod, at upang ang pektoral ay huwag makalag sa epod.

29 At dadalhin ni Aaron sa kaniyang sinapupunan ang mga pangalan ng mga anak ni
Israel na nasa pektoral ng kahatulan pagka siya'y pumapasok sa dakong banal, na
pinakaalaala sa harap ng Panginoon, na palagi.

30 At ilalagay mo sa pektoral ng kahatulan ang Urim at ang Tummim at mga ilalagay sa
sinapupunan ni Aaron, pagka siya'y pumapasok sa harap ng Panginoon at dadalhing
palagi ni Aaron sa harap ng Panginoon ang kahatulan sa mga anak ni Israel na nasa

kaniyang sinapupunan.

31 At gagawin mo ang balabal ng epod na taganas na bughaw.

32 At magkakaroon ng isang pinakaleeg sa gitna niyaon: magkakaroon ito ng isang uriang tinahi sa palibot ng pinakaleeg, gaya ng butas ng isang koselete, upang huwag mapunit.

33 At ang saya niyaon ay igagawa mo ng mga granadang bughaw, at kulay-ube, at pula, sa palibot ng saya niyaon; at ng mga kampanilyang ginto sa gitna ng mga yaon sa palibot:

34 Isang kampanilyang ginto at isang granada, isang kampanilyang ginto at isang granada sa saya sa ibaba ng balabal sa palibot.

35 At isusuot ni Aaron upang mangasiwa: at ang tunog niyao'y maririnig pagka siya'y pumapasok sa dakong banal sa harap ng Panginoon, at pagka siya'y lumalabas, upang siya'y huwag mamatay.

36 At gagawa ka ng isang laminang taganas na ginto, at doo'y isusulat mong ukit na ayon sa ukit ng isang panatak, Banal sa Panginoon.

37 At iyong ilalagay sa isang listong bughaw, at malalagay sa ibabaw ng mitra; sa ibabaw ng harapan ng mitra malalagay.

38 At malalagay sa noo ni Aaron, at dadalhin ni Aaron ang kasamaan ng mga banal na bagay, na pakakabanalin ng mga anak ni Israel sa lahat nilang mga banal na kaloob; at malalagay na palagi sa kaniyang noo, upang tanggapin sa harap ng Panginoon.

39 At iyong hahabihin ang kasuutan na anyong parisukat, na lino, at iyong gagawin ang mitra na lino, at iyong gagawin ang pamigkis na yari ng mangbuburda.

40 At iyong igagawa ang mga anak ni Aaron ng mga kasuutan, at iyong igagawa sila ng mga pamigkis, at iyong igagawa sila ng mga tiara sa ikaluluwalhati at ikagaganda.

41 At iyong isusuot kay Aarong iyong kapatid at sa kaniyang mga anak na kasama niya; at iyong papahiran ng langis sila, at iyong itatalaga sila, at iyong papagbanalin sila, upang sila'y makapangasiwa sa akin, sa katungkulang saserdote.

42 At iyong igagawa sila ng mga salawal na lino, upang takpan ang laman ng kanilang kahubaran; mula sa mga balakang hanggang sa mga hita aabot.

43 At isusuot ni Aaron at ng kaniyang mga anak, pagka sila'y pumapasok sa tabernakulo ng kapisanan, o pagka sila'y lumalapit sa dambana upang mangasiwa sa dakong banal; upang sila'y huwag magdala ng kasamaan, at huwag mamatay: magiging isang palatuntunang walang hanggan sa kaniya at sa kaniyang binhi pagkamatay niya.

KABANATA 29

At ito ang bagay na iyong gagawin sa kanila na ibukod sila, upang sila'y mangasiwa sa akin sa katungkulang saserdote: kumuha ka ng isang guyang toro at ng dalawang lalaking tupang walang kapintasan.

2 At tinapay na walang lebadura, at mga munting tinapay na walang lebadura na hinaluan ng langis, at mga manipis na tinapay na walang lebadura na pinahiran ng langis: na gagawin mo sa mainam na harina ng trigo.

3 At iyong isisilid sa isang bakol, at dadalhin mo na nasa bakol, sangpu ng toro at ng dalawang tupang lalake.

4 At si Aaron at ang kaniyang mga anak ay iyong dadalhin sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan, at iyong huhugasan sila ng tubig.

5 At iyong kukunin ang mga kasuutan, at iyong isusuot kay Aaron ang tunika niya, at ang balabal ng epod, at ang epod, at ang pektoral, at bibigkisan mo ng mainam na pagkayaring pamigkis ng epod:

6 At iyong ipuputong ang mitra sa kaniyang ulo, at ipapatong mo ang banal na korona sa
mitra.
7 Saka mo kukunin ang langis na pangpahid, at ibubuhos mo sa ibabaw ng kaniyang ulo,
at papahiran mo ng langis siya.
8 At iyong dadalhin ang kaniyang mga anak, at susuutan mo ng mga tunika sila.
9 At iyong bibigkisan sila ng mga pamigkis, si Aaron at ang kaniyang mga anak, at itatali
mo ang mga tiara sa kanikaniyang ulo: at tatamuhin nila ang pagkasaserdote na
pinakapalatuntunang palagi: at iyong papagbabanalin si Aaron at ang kaniyang mga anak.
10 At iyong dadalhin ang toro sa harap ng tabernakulo ng kapisanan: at ipapatong ni
Aaron at ng kaniyang mga anak ang kanilang kamay sa ulo ng toro.
11 At iyong papatayin ang toro sa harap ng Panginoon, sa pintuan ng tabernakulo ng
kapisanan.
12 At kukuha ka ng dugo ng toro, at ilalagay mo ng iyong daliri sa ibabaw ng mga anyong
sungay ng dambana; at iyong ibubuhos ang lahat ng dugo sa paanan ng dambana.
13 At kukunin mo ang buong taba na nakababalot sa bituka, at ang mga lamak ng atay, at
ang dalawang bato, at ang taba na nasa ibabaw ng mga yaon, at susunugin mo sa
ibabaw ng dambana.
14 Datapuwa't ang laman ng toro, at ang balat, at ang dumi ay iyong susunugin sa apoy
sa labas ng kampamento: handog nga dahil sa kasalanan.
15 Kukunin mo rin ang isang lalaking tupa; at ipapatong ni Aaron at ng kaniyang mga anak
ang kanilang kamay sa ulo ng lalaking tupa.
16 At iyong papatayin ang lalaking tupa, at iyong kukunin ang dugo, at iyong iwiwisik sa
palibot sa ibabaw ng dambana.
17 At iyong kakatayin ang tupa at huhugasan mo ang bituka, at ang mga hita, at ipapatong
mo sa mga pinagputolputol at sa ulo.
18 At iyong susunugin ang buong tupa sa ibabaw ng dambana: handog na susunugin nga
sa Panginoon; pinaka masarap na amoy na handog sa Panginoon, na pinaraan sa apoy.
19 At kukunin mo ang isang tupa; at ipapatong ni Aaron at ng kaniyang mga anak ang
kanilang kamay sa ulo ng tupa.
20 Saka mo papatayin ang tupa, at kukunin mo ang dugo, at ilalagay mo sa pingol ng
kanang tainga ni Aaron, at sa pingol ng kanang tainga ng kaniyang mga anak, at sa
hinlalaki ng kanilang kanang kamay, at sa hinlalaki ng kanilang kanang paa, at iwiwisik mo
ang dugong labis sa ibabaw ng dambana sa palibot.
21 At kukuha ka ng dugo na nasa ibabaw ng dambana, at ng langis na pangpahid, at
iwiwisik mo kay Aaron, at sa kaniyang mga suot, at sa kaniyang mga anak na kasama
niya: at ikapapaging banal niya at ng kaniyang mga suot, at ng kaniyang mga anak, at ng
mga suot ng kaniyang mga anak na kasama niya.
22 Kukunin mo rin naman sa lalaking tupa ang taba, at ang matabang buntot, at ang
tabang nakababalot sa mga bituka, at ang mga lamak ng atay, at ang dalawang bato, at
ang taba na nasa ibabaw ng mga yaon, at ang kanang hita (sapagka't isang lalaking tupa
na itinalaga),
23 At isang malaking tinapay, at isang munting tinapay na nilangisan, at isang manipis na
tinapay sa bakol ng tinapay na walang lebadura na nasa harap ng Panginoon:
24 At iyong ilalagay ang kabuoan sa mga kamay ni Aaron, at sa mga kamay ng kaniyang
mga anak; at iyong mga luluglugin na pinakahandog na niluglog sa harap ng Panginoon.
25 At iyong kukunin sa kanilang mga kamay, at iyong susunugin sa dambana sa ibabaw
ng handog na susunugin, na pinaka masarap na amoy sa harap ng Panginoon: handog

nga sa Panginoon na pinaraan sa apoy.

26 At kukunin mo ang dibdib ng tupa na itinalaga ni Aaron, at luglugin mo na
pinakahandog na niluglog sa harap ng Panginoon: at magiging iyong bahagi.

27 At iyong ihihiwalay ang dibdib ng handog na niluglog, at ang hita ng handog na itinaas,
ang niluglog at ang itinaas, ng lalaking tupa na itinalaga na kay Aaron at sa kaniyang mga
anak;

28 At magiging kay Aaron at sa kaniyang mga anak, na pinaka bahagi magpakailan man,
na mula sa mga anak ni Israel: sapagka't isang handog na itinaas: at magiging isang
handog na itinaas sa ganang mga anak ni Israel, na kinuha sa kanilang mga hain tungkol
sa kapayapaan: na dili iba't kanilang handog ngang itinaas sa Panginoon.

29 At ang mga banal na kasuutan ni Aaron ay magiging sa kaniyang mga anak,
pagkamatay niya, upang pahiran ng langis sa mga yaon, at upang italaga sa mga yaon.

30 Pitong araw na isusuot ng anak na magiging saserdote nakahalili niya, pagka siya'y
pumapasok sa tabernakulo ng kapisanan upang mangasiwa sa dakong banal.

31 At kukunin mo ang lalaking tupa na itinalaga at lulutuin mo ang kaniyang laman sa
dakong banal.

32 At kakanin ni Aaron at ng kaniyang mga anak ang laman ng tupa, at ang tinapay na
nasa bakol sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan.

33 At kanilang kakanin ang mga bagay na yaon, na ipinangtubos ng sala, upang italaga at
pakabanalin sila: datapuwa't hindi kakain niyaon ang sinomang taga ibang lupa, sapagka't
mga bagay na banal.

34 At kung may lumabis sa laman na itinalaga, o sa tinapay, hanggang sa kinaumagahan,
ay iyo ngang susunugin sa apoy ang labis: hindi kakanin, sapagka't yao'y banal.

35 At ganito mo gagawin kay Aaron, at sa kaniyang mga anak, ayon sa lahat na aking
iniutos sa iyo: pitong araw na iyong itatalaga sila.

36 At araw-araw ay maghahandog ka ng toro na pinakahandog, dahil sa kasalanan na
pinakapangtubos: at iyong lilinisin ang dambana pagka iyong ipinanggagawa ng
katubusan yaon; at iyong papahiran ng langis upang pakabanalin.

37 Pitong araw na iyong tutubusin sa sala ang dambana, at iyong pakakabanalin; at ang
dambana ay magiging kabanalbanalan; anomang masagi sa dambana ay magiging banal.

38 Ito nga ang iyong ihahandog sa ibabaw ng dambana: dalawang kordero ng unang taon
araw-araw na palagi.

39 Ang isang kordero ay iyong ihahandog sa umaga; at ang isang kordero ay iyong
ihahandog sa hapon:

40 At kasama ng isang kordero na iyong ihahandog ang ikasangpung bahagi ng isang efa
ng mainam na harina na may halong ikaapat na bahagi ng isang hin ng langis na hinalo;
at ang ikaapat na bahagi ng isang hin na alak, ay pinakahandog na inumin.

41 At ang isang kordero ay iyong ihahandog sa hapon, at iyong gagawin ayon sa handog
na harina sa umaga, at ayon sa inuming handog niyaon, na pinaka masarap na amoy, na
handog nga sa Panginoon na pinaraan sa apoy.

42 Magiging isang palaging handog na susunugin sa buong panahon ng inyong lahi sa
pintuan ng tabernakulo ng kapisanan, sa harap ng Panginoon; na aking pakikipagkitaan
sa inyo, upang makipagusap ako roon sa iyo.

43 At doo'y makikipagtagpo ako sa mga anak ni Israel: at ang Tolda ay pakakabanalin sa
pamamagitan ng aking kaluwalhatian.

44 At aking pakakabanalin ang tabernakulo ng kapisanan, at ang dambana; si Aaron man
at ang kaniyang mga anak ay aking papagbabanalin upang mangasiwa sa akin sa

katungkulang saserdote.

45 At ako'y tatahan sa gitna ng mga anak ni Israel, at ako'y magiging kanilang Dios.

46 At kanilang makikilala, na ako ang Panginoon nilang Dios, na kumuha sa kanila sa lupain ng Egipto, upang ako'y tumahan sa gitna nila: ako ang Panginoon nilang Dios.

KABANATA 30

At gagawa ka ng isang dambana na mapagsusunugan ng kamangyan: na kahoy na akasia iyong gagawin.

2 Isang siko magkakaroon ang haba niyaon, at isang siko ang luwang niyaon; parisukat nga: at dalawang siko magkakaroon ang taas niyaon: ang mga anyong sungay niyaon ay kaputol din.

3 At iyong babalutin ng taganas na ginto ang ibabaw niyaon, at ang mga tagiliran niyaon sa palibot, at ang mga sungay niyaon; at igagawa mo ng isang kornisang ginto sa palibot.

4 At igagawa mo yaon ng dalawang argolyang ginto sa ilalim ng kornisa, sa dakong itaas ng dalawang tagiliran iyong gagawin; at magiging suutan ng mga pingga upang mabuhat.

5 At ang iyong gagawing mga pingga ay kahoy na akasia, at iyong babalutin ng ginto.

6 At iyong ilalagay sa harap ng tabing na nasa siping ng kaban ng patotoo, sa harap ng luklukan ng awa na nasa ibabaw ng kaban ng patotoo, na aking pakikipagtagpuan sa iyo.

7 At magsusunog si Aaron sa ibabaw niyaon ng kamangyan na mababangong espesia: tuwing umaga pagka kaniyang inaayos ang mga ilawan, ay susunugin niya.

8 At pagka sinisindihan ni Aaron ang mga ilawan sa hapon, ay kaniyang susunugin, na isang kamangyang palagi sa harap ng Panginoon, sa buong panahon ng inyong mga lahi.

9 Huwag kayong maghahandog ng ibang kamangyan sa ibabaw niyaon, o ng handog na susunugin, o ng handog na harina man: at huwag kayong magbubuhos ng inuming handog sa ibabaw niyaon.

10 At si Aaron ay tutubos ng sala sa ibabaw ng mga anyong sungay ng dambana, minsan sa isang taon: kaniyang tutubusin sa sala na minsan sa isang taon, ng dugo ng handog dahil sa kasalanan, sa buong panahon ng inyong mga lahi: kabanal-banalan nga sa Panginoon.

11 At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,

12 Pagbilang mo sa mga anak ni Israel, ayon sa mga nabilang sa kanila ay magbibigay nga ang bawa't isa sa kanila ng katubusan ng kaniyang kaluluwa sa Panginoon, pagka iyong binibilang sila; upang huwag magkaroon ng salot sa gitna nila pagka iyong binibilang sila.

13 Ito ang kanilang ibibigay, bawa't maraanan sa kanila na nangabibilang: kalahati ng isang siklo ayon sa siklo ng santuario: (ang isang siklo ay dalawang pung gera): kalahating siklo na pinakahandog sa Panginoon.

14 Bawa't maraanan sa kanila na nangabibilang, mula sa dalawang pung taong gulang na patanda, ay magbibigay ng handog sa Panginoon.

15 Ang mayaman ay hindi magbibigay ng higit, at ang dukha ay hindi magbibigay ng kulang sa kalahating siklo, pagbibigay nila ng handog sa Panginoon, upang ipangtubos sa inyong mga kaluluwa.

16 At iyong kukunin sa mga anak ni Israel ang pangtubos na salapi, at iyong gugugulin sa paglilingkod sa tabernakulo ng kapisanan; na maging pinakaalaala sa mga anak ni Israel sa harap ng Panginoon, upang ipangtubos sa inyong mga kaluluwa.

17 At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,

18 Gagawa ka rin ng isang hugasang tanso, at ang tungtungan ay tanso, upang paghugasan: at iyong ilalagay sa gitna ng tabernakulo ng kapisanan at ng dambana at iyong sisidlan ng tubig.

19 At si Aaron at ang kaniyang mga anak ay maghuhugas doon ng kanilang mga paa:

20 Pagka sila'y pumapasok sa tabernakulo ng kapisanan, ay maghuhugas sila ng tubig, upang sila'y huwag mamatay, o pagka sila'y lumalapit sa dambana na mangasiwa, upang magsunog ng handog na pinaraan sa apoy sa Panginoon.

21 Gayon sila maghuhugas ng kanilang mga kamay at ng kanilang mga paa upang huwag silang mamatay: at magiging isang palatuntunan magpakailan man sa kanila, sa kaniya at sa kaniyang binhi, sa buong panahon ng kanilang mga lahi.

22 Bukod dito'y nagsalita ang Panginoon kay Moises, na sinasabi,

23 Magdala ka rin ng mga pinakamagaling na espesia, ng taganas na mira ay limang daang siklo, at ng mabangong kanela ay kalahati nito, dalawang daan at limang pu; at ng mabangong kalamo ay dalawang daan at limang pu,

24 At ng kasia, limang daan, ayon sa siklo ng santuario, at ng langis ng oliva ay isang hin:

25 At iyong gagawing banal na langis na pangpahid, isang pabangong kinatha ng ayon sa katha ng manggagawa ng pabango: siya ngang magiging banal na langis na pangpahid.

26 At iyong papahiran niyaon ang tabernakulo ng kapisanan, at ang kaban ng patotoo,

27 At ang dulang, at ang lahat ng mga kasangkapan niyaon, at ang kandelero at ang mga kasangkapan niyaon, at ang dambanang suuban.

28 At ang dambana ng handog na susunugin sangpu ng lahat ng mga kasangkapan, at ang hugasan at ang tungtungan.

29 At pakabanalin mo upang maging mga kabanalbanalan: lahat ng makahipo sa mga yao'y magiging banal.

30 At iyong papahiran ng langis si Aaron at ang kaniyang mga anak, at iyong papagbabanalin sila, upang sila'y mangasiwa sa akin sa katungkulang saserdote.

31 At iyong sasalitain sa mga anak ni Israel, na iyong sasabihin, Ito'y magiging banal na langis na pangpahid sa akin sa buong panahon ng iyong mga lahi.

32 Sa laman ng tao ay huwag ninyong ibubuhos, ni huwag kayong gagawa ng gaya niyan sa pagkakatha: banal nga at aariin ninyong banal.

33 Sinomang kumatha ng gaya niyan, o sinomang gumamit niyan sa isang taga ibang lupa, ay ihihiwalay sa kaniyang bayan.

34 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Magdala ka ng mababangong espesia, estacte, at onycha, at galbano; mabangong espesia na may taganas na kamangyan: na magkakaisa ng timbang;

35 At iyong gagawing kamangyan, na isang pabangong ayon sa katha ng manggagawa ng pabango, na tinimplahan ng asin, na pulos at banal;

36 At iyong didikdikin ang iba niyan ng durog na durog at ilalagay mo sa harap ng kaban ng patotoo, sa loob ng tabernakulo ng kapisanan na aking pakikipagtagpuan sa iyo: aariin ninyong kabanalbanalan.

37 At ang kamangyan na inyong gagawin, ayon sa pagkakatha niyan ay huwag ninyong gagawin para sa inyo: aariin mong banal sa Panginoon.

38 Sinomang gumawa ng gaya niyan, upang amuyin ay ihihiwalay sa kaniyang bayan.

KABANATA 31

At ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi,

2 Tingnan mo aking tinawag sa pangalan si Bezaleel na anak ni Uri, na anak ni Hur, sa lipi ni Juda:

3 At aking pinuspos siya ng Espiritu ng Dios, sa karunungan at pagkakilala, at kaalaman, at sa lahat ng sarisaring gawain,

4 Upang kumatha ng mga gawang kaayaaya, upang gumawa sa ginto, at sa pilak, at sa tanso,

5 At upang umukit ng mga batong pangkalupkop, upang gumawa ng mga nililok na kahoy, at upang gumawa sa lahat na sarisaring gawain.

6 At ako, narito, aking inihalal na kasama niya si Aholiab, na anak ni Ahisamac sa lipi ni Dan; at sa puso ng lahat na maalam na puso, ay aking isinilid ang karunungan, upang magawa nila ang lahat ng aking iniutos sa iyo:

7 Ang tabernakulo ng kapisanan at ang kaban ng patotoo, at ang luklukan ng awa na nasa ibabaw niyaon, at ang lahat ng kasangkapan ng Tolda:

8 At ang dulang at ang mga sisidlan niyaon at ang kandelerong dalisay, sangpu ng lahat na mga sisidlan; at ang dambana ng kamangyan;

9 At ang dambana ng handog na susunugin sangpu ng lahat ng mga sisidlan niyaon, at ang hugasan at ang tungtungan niyaon;

10 At ang mga kasuutang mabuting yari, at ang mga banal na kasuutan na pangsuot kay Aarong saserdote, at ang mga kasuutan sa kaniyang mga anak, upang mangasiwa sa katungkulang saserdote;

11 At ang langis na pangpahid, at ang kamangyan na mabangong mga kamangyan na itataan sa dakong banal: ayon sa lahat na iniutos ko sa iyo ay kanilang gagawin.

12 At ang Panginoo'y nagsalita kay Moises, na sinasabi,

13 Salitain mo rin sa mga anak ni Israel, na iyong sabihin, Katotohanang ipangingilin ninyo ang aking mga sabbath; sapagka't isang tanda sa akin at sa inyo sa buong panahon ng inyong mga lahi, upang inyong makilala na ako ang Panginoon na nagpapabanal sa inyo.

14 Inyong ipangingilin ang sabbath nga; sapagka't yao'y pangilin sa inyo: bawa't lumapastangan ay walang pagsalang papatayin: sapagka't sinomang gumawa ng anomang gawa sa araw na yaon, ay ihihiwalay ang taong yaon sa kaniyang bayan.

15 Anim na araw na gagawin ang gawain; datapuwa't ang ikapitong araw ay sabbath na takdang kapahingahan, pangilin sa Panginoon: sinomang gumawa ng anomang gawa sa araw ng sabbath, ay walang pagsalang papatayin.

16 Kaya't ang mga anak ni Israel ay mangingilin ng sabbath, na tutuparin ang sabbath sa buong panahon ng kanilang mga lahi, na pinakapalaging tipan.

17 Ito'y isang tanda sa akin at sa mga anak ni Israel magpakailan man: sapagka't sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at lupa, at sa ikapitong araw, ay nagpahinga at naginhawahan.

18 At kaniyang ibinigay kay Moises, pagkatapos na makipagsalitaan sa kaniya sa ibabaw ng bundok ng Sinai, ang dalawang tapyas ng patotoo, na mga tapyas na bato, na sinulatan ng daliri ng Dios.

KABANATA 32

At nang makita ng bayan na nagluluwat si Moises ng pagpanaog sa bundok, ay nagpipisan ang bayan kay Aaron, at nagsabi sa kaniya, Tumindig ka at igawa mo kami ng mga dios na mangunguna sa amin; sapagka't tungkol sa Moises na ito, na lalaking nagsampa sa amin mula sa lupain ng Egipto, ay hindi namin maalaman kung anong nangyari sa kaniya.

2 At sinabi ni Aaron sa kanila, Alisin ninyo ang mga hikaw na ginto, na nasa tainga ng inyo-inyong asawa, ng inyong mga anak na lalake, at babae, at dalhin ninyo sa akin.

3 At inalis ng buong bayan ang mga hikaw na ginto na nangasa kanilang mga tainga, at dinala kay Aaron.

4 At kaniyang tinanggap sa kanilang kamay, at niyari sa pamamagitan ng isang buril, at ginawang isang guyang binubo, at kanilang sinabi, Ang mga ito ang maging iyong mga dios, Oh Israel, na nagsampa sa iyo mula sa lupain ng Egipto.

5 At nang makita ito ni Aaron, ay nagtayo siya ng isang dambana sa harapan niyaon: at itinanyag ni Aaron at sinabi, Bukas ay pista sa Panginoon.

6 At sila'y bumangong maaga nang kinabukasan, at naghandog ng mga handog na susunugin, at nagdala ng mga handog tungkol sa kapayapaan; at ang bayan ay umupong kumain at uminom, at tumindig upang magkatuwa.

7 At sinalita ng Panginoon kay Moises, Yumaon ka, bumaba ka, sapagka't ang iyong bayan, na iyong isinampa mula sa lupain ng Egipto ay nangagsisama:

8 Sila'y humiwalay na madali sa daan na aking iniutos sa kanila: sila'y gumawa ng isang guyang binubo, at kanilang sinamba, at kanilang hinainan, at kanilang sinabi, Ang mga ito'y iyong maging mga dios, Oh Israel, na nagsampa sa iyo mula sa lupain ng Egipto.

9 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Aking nakita ang bayang ito, at, narito, isang bayang may matigas na ulo;

10 Ngayo'y bayaan mo nga ako upang ang aking pagiinit ay magalab laban sa kanila, at upang aking lipulin sila: at ikaw ay aking gagawing dakilang bansa.

11 At dumalangin si Moises sa Panginoon niyang Dios, at sinabi, Panginoon, bakit ang iyong pagiinit ay pinapagaalab mo laban sa iyong bayan, na iyong inilabas sa lupain ng Egipto sa pamamagitan ng dakilang kapangyarihan at ng makapangyarihang kamay?

12 Bakit sasalitain ng mga Egipcio, na sasabihin, Dahil sa kasamaan, inilabas sila upang patayin sila sa mga bundok, at upang lipulin sila sa balat ng lupa? Iurong mo ang iyong mabangis na pagiinit, at pagsisihan mo ang kasamaang ito laban sa iyong bayan.

13 Alalahanin mo si Abraham, si Isaac, at si Israel na iyong mga lingkod, na silang iyong mga sinumpaan sa iyong sarili, at mga pinagsabihan, Aking pararamihin ang inyong binhi na gaya ng mga bituin sa langit, at lahat ng lupaing ito na aking sinalita ay aking ibibigay sa inyong binhi, at kanilang mamanahin magpakailan man.

14 At pinagsisihan ng Panginoon ang kasamaan na kaniyang sinabing kaniyang gagawin sa kaniyang bayan.

15 At si Moises ay pumihit, at bumaba sa bundok, na dala ang dalawang tapyas ng patotoo sa kaniyang kamay; mga tapyas na may sulat sa dalawang mukha niyaon; sa isang mukha at sa kabilang mukha ay may sulat.

16 At ang mga tapyas ay gawa ng Dios, at ang sulat ay sulat ng Dios, na nakaukit sa mga tapyas.

17 At ng marinig ni Josue ang ingay ng bayan na humihiyaw, ay sinabi kay Moises, May ingay ng pagbabaka sa kampamento.

18 At kaniyang sinabi, Hindi ingay ng pagtatagumpay, o ingay man ng pagkatalo, kundi ingay ng mga umaawit ang aking naririnig.

19 At nangyari paglapit niya sa kampamento, na kaniyang nakita ang guya at ang
sayawan; at ang galit ni Moises ay naginit at kaniyang inihagis ang mga tapyas na nasa
kaniyang mga kamay at nangasira sa paanan ng bundok.
20 At kaniyang kinuha ang guya na kanilang ginawa, at sinunog ng apoy, at giniling
hanggang sa naging alabok, at isinaboy sa ibabaw ng tubig, at ipinainom sa mga anak ni
Israel.
21 At sinabi ni Moises kay Aaron, Anong ginawa ng bayang ito sa iyo, na dinalhan mo sila
ng isang malaking sala?
22 At sinabi ni Aaron, Huwag maginit ang galit ng aking panginoon: iyong kilala ang bayan,
na sila'y mahilig sa kasamaan.
23 Sapagka't kanilang sinabi sa akin, Igawa mo kami ng mga dios na mangunguna sa
amin: sapagka't tungkol sa Moises na ito, na lalaking nagsampa sa amin mula sa lupain
ng Egipto ay hindi namin maalaman kung anong nangyari sa kaniya.
24 At aking sinabi sa kanila, Sinomang may ginto, ay magalis; na anopa't kanilang ibinigay
sa akin: at aking inihagis sa apoy at lumabas ang guyang ito.
25 At nang makita ni Moises na ang bayan ay nakakawala; sapagka't pinabayaan ni
Aarong makawala ng maging isang kabiruan sa gitna ng kanilang mga kaaway:
26 Ay tumayo nga si Moises sa pintuang-daan ng kampamento, at nagsabi, Sinomang sa
Panginoon ang kiling ay lumapit sa akin. At lahat ng mga anak ni Levi ay nagpipisan sa
kaniya.
27 At sinabi niya sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel: Ipatong ng
bawa't lalake ang kaniyang tabak sa kaniyang hita, at yumaon kayong paroo't parito sa
mga pintuang-daan, sa buong kampamento, at patayin ng bawa't lalake ang kaniyang
kapatid na lalake, at ng bawa't lalake ang kaniyang kasama, at ng bawa't lalake ang
kaniyang kapuwa.
28 At ginawa ng mga anak ni Levi ang ayon sa salita ni Moises: at nabuwal sa bayan ng
araw na yaon, ang may tatlong libong katao.
29 At sinabi ni Moises, Italaga ninyo ang inyong sarili ngayon sa Panginoon, oo, bawa't
lalake laban sa kaniyang anak na lalake, at laban sa kaniyang kapatid na lalake, upang
kaniyang ipagkaloob sa inyo ang pagpapala sa araw na ito.
30 At nangyari ng kinabukasan, na sinabi ni Moises sa bayan, Kayo'y nagkasala ng
malaking kasalanan: at ngayo'y sasampahin ko ang Panginoon; marahil ay aking
matutubos ang inyong kasalanan.
31 At bumalik si Moises sa Panginoon, at nagsabi, Oh, ang bayang ito'y nagkasala ng
malaking kasalanan, at gumawa sila ng mga dios na ginto.
32 Gayon ma'y ngayon, kung iyong ipatatawad ang kanilang kasalanan; at kung hindi, ay
alisin mo ako, isinasamo ko sa iyo, sa iyong aklat na sinulat mo.
33 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Ang magkasala laban sa akin ay siya kong aalisin
sa aking aklat.
34 At ngayo'y yumaon ka, iyong patnubayan ang bayan sa dakong aking sinalita sa iyo:
narito, ang aking anghel ay magpapauna sa iyo: gayon ma'y sa araw na aking dalawin sila
ay aking dadalawin ang kanilang kasalanang ipinagkasala nila.
35 At sinaktan nga ng Panginoon ang bayan, sapagka't kanilang ginawa ang guya na
ginawa ni Aaron.

KABANATA 33

At sinalita ng Panginoon kay Moises, Yumaon ka, sumampa ka mula rito, ikaw at ang
bayan na iyong isinampa mula sa lupain ng Egipto, na patungo kayo sa lupain na aking
isinumpa kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob, na aking sinasabi, Sa iyong binhi ay
aking ibibigay.

2 At aking susuguin ang isang anghel sa unahan mo: at aking palalayasin ang Cananeo,
ang Amorrheo, at ang Hetheo, at ang Pherezeo, ang Heveo, at ang Jebuseo:

3 Sa isang lupaing binubukalan ng gatas at pulot: sapagka't hindi ako sasampa sa gitna
mo; sapagka't ikaw ay bayang may matigas na ulo; baka ikaw ay aking lipulin sa daan.

4 At nang marinig ng bayan ang masasamang balitang ito, ay nanangis sila: at walang
taong nagsuot ng kaniyang mga pahiyas.

5 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Sabihin mo sa mga anak ni Israel, Kayo'y isang
bayang may matigas na ulo: kung ako'y sumampa sa gitna mo na sangdali, ay lilipulin
kita: kaya't ngayo'y alisin mo ang iyong mga pahiyas sa iyo upang aking maalaman kung
anong aking gagawin sa iyo.

6 At ang mga anak ni Israel ay naghubad ng kanilang mga pahiyas mula sa bundok ng
Horeb.

7 Kinaugalian nga ni Moises na dalhin ang tolda at itayo sa labas ng kampamento, na
malayo sa kampamento at kaniyang tinawag iyon, Tabernakulo ng kapisanan. At nangyari
na bawa't magsiyasat sa Panginoon ay lumalabas na pumaparoon sa tabernakulo ng
kapisanan, na nasa labas ng kampamento.

8 At nangyari, pagka si Moises ay lumalabas na napasa sa Tolda, na ang buong bayan ay
bumabangon at tumatayo, bawa't lalake sa pintuan ng kaniyang tolda at pinanonood si
Moises hanggang sa makapasok sa Tolda.

9 At nangyari, pagka si Moises ay pumapasok sa Tolda ay bumababa ang haliging ulap at
tumitigil sa pintuan ng Tolda ang Panginoon ay nakikipagsalitaan kay Moises.

10 At nakikita ng buong bayan ang haliging ulap at tumitigil sa pintuan ng Tolda; at ang
buong bayan ay tumitindig at sumasamba, na bawa't isa'y sa tabi ng pintuan ng kaniyang
tolda.

11 At nakikipagsalitaan ang Panginoon kay Moises ng mukhaan, gaya ng isang taong
nakikipagsalitaan sa kaniyang kaibigan. At siya'y bumabalik uli sa kampamento,
datapuwa't ang kaniyang tagapangasiwang si Josue, na anak ni Nun, na may kabataan
pa, ay hindi umaalis sa Tolda.

12 At sinabi ni Moises sa Panginoon, Tingnan mo, iyong sinasabi sa akin: Isampa mo ang
bayang ito: at hindi mo ipinakilala sa akin kung sino yaong susuguin mo na kasama ko.
Gayon ma'y iyong sinabi, Aking nakikilala ka sa pangalan, at ikaw rin naman ay
nakasumpong ng biyaya sa aking paningin.

13 Ngayon nga, isinasamo ko sa iyo, na kung ako'y nakasumpong ng biyaya sa iyong
paningin, ay ituro mo sa akin ngayon ang iyong mga daan, upang ikaw ay aking makilala,
na ano pa't ako'y makasumpong ng biyaya sa iyong paningin: at akalain mo, na ang
bansang ito ay iyong bayan.

14 At kaniyang sinabi, Ako'y sasa iyo, at ikaw ay aking bibigyan ng kapahingahan.

15 At sinabi niya sa kaniya, Kung ikaw ay hindi sasa akin ay huwag mo na kaming
pasampahin mula rito.

16 Sapagka't saan ngayon makikilala na ako'y nakasumpong ng biyaya sa iyong paningin,
ako at ang iyong bayan? hindi ba dahil sa ikaw ay lumalakad na kasama namin, upang
kami ay maging bukod, ako at ang iyong bayan, sa lahat ng bayan na nasa balat ng lupa?

17 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Akin ding gagawin ang bagay na ito na iyong

sinalita: sapagka't ikaw ay nakasumpong ng biyaya sa aking paningin, at ikaw ay aking nakikilala sa pangalan.

18 At sinabi ni Moises, Ipakita mo sa akin, idinadalangin ko sa iyo, ang iyong kaluwalhatian.

19 At kaniyang sinabi, Aking papangyayarihin ang aking buong kabutihan sa harap mo, at aking itatanyag ang pangalan ng Panginoon sa harap mo; at ako'y magkakaloob ng biyaya sa kanino mang aking ibig pagkalooban, at ako'y magmamaawain sa kanino mang aking ibig kaawaan.

20 At kaniyang sinabi, Hindi mo makikita ang aking mukha: sapagka't hindi maaaring makita ako ng tao at mabuhay.

21 At sinabi ng Panginoon, Narito, may isang dako sa tabi ko, at ikaw ay tatayo sa ibabaw ng batong iyan:

22 At mangyayari, na samantalang ang aking kaluwalhatian ay dumadaan, na aking ilalagay ka sa isang bitak ng bato, at tatakpan kita ng aking kamay hanggang sa ako'y makaraan:

23 At aking aalisin ang aking kamay, at iyong makikita ang aking likod: datapuwa't ang aking mukha ay hindi makikita.

KABANATA 34

At sinabi ng Panginoon kay Moises, Humugis ka ng dalawang tapyas na bato na gaya ng una: at aking isusulat sa mga tapyas ang mga salita na nasa unang mga tapyas, na iyong sinira.

2 At iyong ihanda sa kinaumagahan, at sumampa ka sa kinaumagahan sa bundok ng Sinai at humarap ka roon sa akin sa taluktok ng bundok.

3 At sinomang tao ay huwag sasampang kasama mo, o makikita ang sinomang tao sa buong bundok; kahit ang mga kawan at ang mga bakahan ay huwag manginain sa harap ng bundok na yaon.

4 At siya'y humugis ng dalawang tapyas na bato na gaya ng una; at bumangon si Moises na maaga sa kinaumagahan, at sumampa sa bundok ng Sinai, gaya ng iniutos ng Panginoon sa kaniya, at kinuha sa kaniyang kamay ang dalawang tapyas na bato.

5 At ang Panginoon ay bumaba sa ulap, at tumayong kasama niya roon at itinanyag ang pangalan ng Panginoon.

6 At ang Panginoo'y nagdaan sa harap niya, na itinanyag, Ang Panginoon, ang Panginoong Dios na puspos ng kahabagan at mapagkaloob, banayad sa pagkagalit, at sagana sa kaawaan at katotohanan;

7 Na gumagamit ng kaawaan sa libolibo, na nagpapatawad ng kasamaan, at ng pagsalangsang, at ng kasalanan: at sa anomang paraan ay hindi aariing walang sala ang salarin; na dinadalaw ang kasamaan ng mga ama sa mga anak, at sa mga anak ng mga anak, hanggang sa ikatlo at ika apat na salin.

8 At nagmadali si Moises, at itinungo ang kaniyang ulo sa lupa, at sumamba.

9 At kaniyang sinabi, Kung ngayo'y nakasumpong ako ng biyaya sa iyong paningin, Oh Panginoon, ay ipahintulot nawa ng Panginoon, isinasamo ko sa iyo, na pasa gitna namin; sapagka't isang bayang may matigas na ulo; at ipatawad mo ang aming kasamaan, at ang aming kasalanan, at ariin mo kaming iyong mana.

10 At kaniyang sinabi, Narito, ako'y nakikipagtipan sa harap ng iyong buong bayan at gagawa ako ng mga kababalaghan, na kailan ma'y hindi ginawa sa buong lupa, o sa alin

mang bansa: at ang buong bayan sa gitna ng iyong kinaroroonan ay makakakita ng gawa ng Panginoon, sapagka't kakilakilabot na bagay ang aking gagawin sa pamamagitan mo.

11 Tuparin mo ang mga iniutos ko sa iyo sa araw na ito: narito, aking pinalalayas sa harap mo ang Amorrheo, at ang Cananeo, at ang Hetheo, at ang Pherezeo, at ang Jebuseo.

12 Magingat ka, na huwag kang makipagtipan sa mga tumatahan sa lupain na iyong pinaroroonan, baka maging isang silo sa gitna mo:

13 Kundi inyong iwawasak ang kanilang mga dambana, at inyong pagpuputolputulin ang kanilang mga haligi at inyong ibubuwal ang kanilang mga Asera.

14 Sapagka't hindi ka sasamba sa ibang dios: sapagka't ang Panginoon na ang pangalan ay Mapanibughuin; ay mapanibughuin ngang Dios:

15 Magingat ka; baka ikaw ay makipagtipan sa mga tumatahan sa lupain, at sila'y sumunod sa kanilang mga dios, at magsipaghain sa kanilang mga dios, at ikaw ay alukin ng isa at kumain ka ng kanilang hain;

16 At iyong papag-asawahin ang iyong mga anak na lalake at kanilang mga anak na babae, at ang kanilang mga anak na babae ay sumunod sa kanilang mga dios at pasunurin ang inyong mga anak na sumunod sa kanilang mga dios.

17 Huwag kang gagawa para sa iyo ng mga dios na binubo.

18 Ang kapistahan ng tinapay na walang lebadura ay iyong ipangingilin. Pitong araw na kakain ka ng tinapay na walang lebadura na gaya ng iniutos ko sa iyo, sa takdang panahon sa buwan ng Abib: sapagka't sa buwan ng Abib, ay umalis ka sa Egipto.

19 Yaong lahat na nagbubukas ng bahay-bata ay akin; at gayon din ang lahat ng hayop na lalake, ang panganay ng baka at ng tupa,

20 At ang panganay ng isang asno ay iyong tutubusin ng isang kordero: at kung hindi mo tutubusin ay iyo ngang babaliin ang kaniyang leeg. Lahat ng panganay sa iyong mga anak ay iyong tutubusin. At walang lalapit sa harapan ko na walang dala.

21 Anim na araw na gagawa ka, nguni't sa ikapitong araw ay magpapahinga ka: sa panahon ng pagbubukid at sa pagaani ay magpapahinga ka.

22 At iyong ipangingilin ang kapistahan ng mga sanglinggo, ang sa mga unang bunga ng pagaani ng trigo, at ang kapistahan ng pagaani sa katapusan ng taon.

23 Makaitlo nga sa isang taon na haharap ang lahat ng iyong mga lalake sa Panginoong Dios, na Dios ng Israel.

24 Sapagka't aking palalayasin ang mga bansa sa harap mo, at aking palalaparin ang iyong mga hangganan: at hindi pagnanasaan ng sinoman ang iyong lupain, pagka ikaw ay pumapanhik na humarap sa Panginoong iyong Dios, na makaitlo sa isang taon.

25 Huwag kang maghahandog ng dugo ng hain sa akin, na kasabay ng tinapay na may lebadura; o magtitira man ng hain sa kapistahan ng paskua hanggang sa kinaumagahan.

26 Ang pinakaunang bunga ng iyong lupa ay iyong dadalhin sa bahay ng Panginoon mong Dios. Huwag mong lulutuin ang batang kambing sa gatas ng kaniyang ina.

27 At sinabi ng Panginoon kay Moises, Isulat mo ang mga salitang ito: sapagka't ayon sa tunog ng mga salitang ito, ay nakipagtipan ako sa iyo at sa Israel.

28 At siya'y natira doong kasama ng Panginoon, na apat na pung araw at apat na pung gabi; hindi man lamang siya kumain ng tinapay, o uminom man ng tubig. At isinulat ng Panginoon sa mga tapyas ang mga salita ng tipan, ang sangpung utos.

29 At nangyari, nang bumaba si Moises sa bundok ng Sinai, na dala ang tapyas na bato ng patotoo sa kamay niya, noong bumaba sa bundok ay hindi nalalaman ni Moises na ang balat ng kaniyang mukha ay nagliliwanag dahil sa pakikipagusap niya sa Dios.

30 At nang makita ni Aaron at ng lahat ng mga anak ni Israel si Moises, narito, ang balat

ng kaniyang mukha ay nagliliwanag; at sila'y natakot na lumapit sa kaniya.

31 At tinawag sila ni Moises; at si Aaron at ang lahat ng puno sa Israel ay nagbalik sa kaniya: at si Moises ay nagsalita sa kanila.

32 At pagkatapos, ang lahat ng mga anak ni Israel ay lumapit; at kaniyang ibinigay sa kanila sa pamamagitan ng utos ang lahat ng salita ng Panginoon na sinalita sa kaniya sa bundok ng Sinai.

33 At pagkapagsalita sa kanila ni Moises ay naglagay siya ng isang lambong sa kaniyang mukha.

34 Datapuwa't pagka si Moises ay pumapasok sa harap ng Panginoon upang makipagsalitaan sa kaniya, ay nagaalis siya ng lambong hanggang siya'y makalabas; at siya'y lumabas at kaniyang sinalita sa mga anak ni Israel ang iniutos sa kaniya;

35 At nakita ng mga anak ni Israel ang mukha ni Moises, na ang balat ng mukha ni Moises ay nagliliwanag: at inilagay uli ni Moises ang lambong sa ibabaw ng kaniyang mukha, hanggang sa siya'y makapasok na nakipagsalitaan sa Dios.

KABANATA 35

At pinulong ni Moises ang buong kapisanan ng mga anak ni Israel, at sinabi sa kanila, Ito ang mga salita na iniutos ng Panginoon, na inyong gagawin.

2 Anim na araw na gagawa, datapuwa't ang ikapitong araw ay ipangingilin ninyo, isang sabbath na takdang kapahingahan sa Panginoon: sinomang gumawa ng anomang gawa sa araw na iyan ay papatayin.

3 Huwag kayong magpapaningas ng apoy sa inyong buong tahanan sa araw ng sabbath.

4 At sinalita ni Moises, sa buong kapisanan ng mga anak ni Israel, na sinasabi, Ito ang bagay na iniutos ng Panginoon, na sinasabi,

5 Magsikuha kayo sa inyo ng isang handog na taan sa Panginoon; sinomang may kusang loob, ay magdala ng handog sa Panginoon; ginto, at pilak, at tanso;

6 At kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, at lino, at balahibo ng kambing;

7 At mga balat ng tupang lalake na tininang pula, at mga balat ng poka, at kahoy na akasia;

8 At langis na pangilawan, at mga espesia sa langis na pangpahid, at sa mabangong kamangyan:

9 At mga batong onix, at mga batong pangkalupkop, na pang-epod, at pangpektoral.

10 At pumarito ang bawa't matalino sa inyo, at gawin ang lahat ng iniutos ng Panginoon;

11 Ang tabernakulo, ang tolda niyan, at ang takip niyan, ang mga kawit niyan, at ang mga tabla niyan, ang mga barakilan niyan, ang mga haligi niyan, at ang mga tungtungan niyan;

12 Ang kaban, at ang mga pingga niyan, ang luklukan ng awa, at ang lambong ng tabing;

13 Ang dulang at ang mga pingga niyan, at ang lahat ng kasangkapan niyan at ang tinapay na handog;

14 Ang kandelero rin naman na pangilaw, at ang mga kasangkapan niyan, at ang mga ilawan niyan, at ang langis na pangilawan;

15 At ang dambana ng kamangyan at ang mga pingga niyan, at ang langis na pangpahid, at ang mabangong kamangyan, at ang tabing na pangpintuan sa pintuan ng tabernakulo;

16 Ang dambana ng handog na susunugin, sangpu ng salang tanso niyan, at lahat ng mga kasangkapan niyan, ang hugasan at ang tungtungan niyan;

17 Ang mga tabing sa looban, ang mga haligi niyan, at ang mga tungtungan ng mga iyan,

at ang tabing sa pintuan ng looban;

18 Ang mga tulos ng tabernakulo, at ang mga tulos ng looban, at ang mga panali ng mga iyan;

19 Ang mga mainam na yaring kasuutan sa pangangasiwa sa dakong banal, ang mga banal na kasuutan kay Aaron na saserdote, at ang mga kasuutan ng kaniyang mga anak, upang mangasiwa sa katungkulang saserdote.

20 At ang buong kapisanan ng mga anak ni Israel ay umalis sa harap ni Moises.

21 At sila'y lumapit, lahat ng tao na napukaw ang kalooban, at lahat na pinapagkusa ng sariling diwa, at nagdala ng panghandog sa Panginoon, sa gawain sa tabernakulo ng kapisanan, at sa buong ipaglilingkod at sa mga banal na kasuutan.

22 At sila'y naparoon, mga lalake at mga babae, yaong lahat na nagkaroon ng kusang loob, at nagdala ng mga espile, at ng mga hikaw, at ng mga singsing na panatak, at ng mga pulsera, ng madlang hiyas na ginto; sa makatuwid baga'y lahat na naghandog ng handog na ginto sa Panginoon.

23 At bawa't taong may kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, at lino, at balahibo ng mga kambing, at balat ng mga tupa na tininang pula, at ng mga balat ng poka, ay nangagdala.

24 Ang lahat na naghandog ng handog na pilak at tanso, ay nagdala ng handog sa Panginoon: at lahat ng taong may kahoy na akasia na magagamit sa anomang gawa na paglilingkod ay nagdala.

25 At lahat ng mga babaing matatalino ay nagsihabi ng kanilang mga kamay, at dinala ang kanilang mga hinabi, na kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, at lino.

26 At lahat ng mga babae na napukaw ang kalooban, sa karunungan, ay nagsihabi ng balahibo ng mga kambing.

27 At ang mga pinuno ay nagdala ng mga batong onix, at ng mga batong pangkalupkop na gamit sa epod, at sa pektoral;

28 At ng mga espesia, at ng langis; na pangilawan, at langis na pangpahid, at pangmabangong kamangyan.

29 Ang mga anak ni Israel ay nagdala ng kusang handog sa Panginoon; bawa't lalake at babae, na ang puso'y nagkusang nagpadala ng magagamit sa lahat na gawain, na iniutos ng Panginoon sa pamamagitan ni Moises na gawin.

30 At sinabi ni Moises sa mga anak ni Israel, Tingnan ninyo, tinawag ng Panginoon sa pangalan si Bezaleel na anak ni Uri, na anak ni Hur, sa lipi ni Juda;

31 At kaniyang pinuspos siya ng Espiritu ng Dios, tungkol sa karunungan, sa pagkakilala, at sa kaalaman, at sa lahat ng sarisaring gawain;

32 At upang kumatha ng mga gawang kaayaaya, na gumawa sa ginto, at sa pilak, at sa tanso,

33 At sa pagputol ng mga batong pangkalupkop, at sa pagukit sa kahoy, na gumawa sa lahat ng sarisaring maiinam na gawa.

34 At isinapuso niya ang katalinuhan, na siya'y makapagturo, siya at gayon din si Aholiab, na anak ni Ahisamac, sa lipi ni Dan.

35 Sila'y kaniyang pinuspos ng karunungan sa puso upang gumawa ng lahat na sarisaring gawa, ng taga-ukit, at tagakatha, at ng mangbuburda sa kayong bughaw, at sa kulay-ube, sa pula, at sa lino, at ng manghahabi, ng mga gumagawa ng anomang gawain, at ng mga kumakatha ng maiinam na gawa.

KABANATA 36

At si Bezaleel at si Aholiab ay gagawa, at lahat ng matalino na pinagkalooban ng
Panginoon ng karunungan at pagkakilala na maalaman kung paanong paggawa ng lahat
ng gawa sa paglilingkod sa santuario, ayon sa lahat ng iniutos ng Panginoon.
2 At tinawag ni Moises si Bezaleel at si Aholiab, at lahat ng marunong na pinagkalooban
ng Panginoon ng karunungan sa puso, lahat ng may pusong napukaw na pumaroon sa
gawang gagawin:
3 At kanilang tinanggap kay Moises ang lahat ng handog na dinala ng mga anak ni Israel
na magagamit sa gawang paglilingkod sa santuario, upang gawin. At dinalhan pa nila siya
ng kusang handog tuwing umaga.
4 At nagsidating ang lahat ng mga taong matatalino, na gumagawa ng lahat na gawa, sa
santuario, na bawa't isa'y mula sa kaniyang gawain na ginagawa;
5 At sila'y nagsalita kay Moises, na nagsasabi, Ang baya'y nagdadala ng higit kay sa
kinakailangan sa gawang paglilingkod, na iniutos gawin ng Panginoon.
6 At si Moises ay nagbigay utos at itinanyag nila sa buong kampamento na sinasabi,
Huwag nang gumawa ang lalake o ang babae man ng anomang gawang handog sa
santuario. Na ano pa't sinangsala na ang bayan sa pagdadala.
7 Sapagka't ang kagamitan na mayroon sila ay sapat na sa lahat ng gawa na gagawin, at
higit pa.
8 At lahat ng matatalinong lalake sa gumagawa ng gawa, ay gumawa ng tabernakulo na
may sangpung tabing, na linong pinili, at kayong bughaw, at kulay-ube, at pula na may
mga querubin na niyari ng bihasang manggagawa.
9 Ang haba ng bawa't tabing ay dalawang pu't walong siko, at ang luwang ng bawa't
tabing ay apat na siko: lahat ng tabing ay magkakaisang sukat.
10 At pinapagsugpong na isa't isa ang limang tabing: at ang ibang limang tabing ay
pinapagsugpong na isa't isa.
11 At siya'y gumawa ng mga presilyang bughaw sa gilid ng tabing, sa gilid ng
pagkakasugpong: gayon din ang ginawa niya sa gilid ng tabing na nasa dulo ng ikalawang
pagkakasugpong.
12 Limangpung presilya ang ginawa niya sa isang tabing, at limangpung presilya ang
ginawa niya sa gilid ng tabing na nasa ikalawang pagkakasugpong: ang mga presilya ay
nagkakatapat na isa't isa.
13 At siya'y gumawa ng limangpung kawit na ginto, at pinapagsugpong ang mga tabing na
ang isa'y sa isa, sa pamamagitan ng mga kawit: sa gayo'y naging isa ang tabernakulo.
14 At siya'y gumawa ng mga tabing na balahibo ng mga kambing na magagamit sa tolda
na nasa ibabaw ng tabernakulo: labing isang tabing ang ginawa niya.
15 Ang haba ng bawa't tabing ay tatlong pung siko, at apat na siko ang luwang ng bawa't
tabing; ang labing isang tabing ay magkakaisa ng sukat.
16 At kaniyang pinapagsugpong ang limang tabing at ang anim na tabing ay bukod.
17 At siya'y gumawa ng limangpung presilya sa gilid ng unang tabing, sa dulo ng
pagkakasugpong, at limangpung presilya ang ginawa niya sa gilid ng tabing na nasa dulo
ng ikalawang pagkakasugpong.
18 At siya'y gumawa ng limangpung kawit na tanso ng papagsugpungin ang tolda, upang
maging isa.
19 At siya'y gumawa ng isang pantakip sa tolda na balat ng mga tupa na tininang pula, at
ng isang takip na balat ng poka sa ibabaw.
20 At siya'y gumawa ng mga tabla para sa tabernakulo na kahoy na akasia, na pawang

patayo.

21 Sangpung siko ang haba ng isang tabla, at isang siko't kalahati ang luwang ng bawa't tabla.

22 Bawa't tabla'y mayroong dalawang mitsa na nagkakasugpong na isa't isa: gayon ang ginawa niya sa lahat ng tabla ng tabernakulo.

23 At kaniyang iginawa ng mga tabla ang tabernakulo; dalawangpung tabla sa tagilirang timugan na dakong timugan:

24 At siya'y gumawa ng apat na pung tungtungang pilak sa ilalim ng dalawang pung tabla: dalawang tungtungan sa ilalim ng isang tabla na ukol sa kaniyang dalawang mitsa; at dalawang tungtungan sa ilalim ng isang tabla na ukol sa kaniyang dalawang mitsa.

25 At sa ikalawang tagiliran ng tabernakulo sa dakong hilagaan, ay gumawa siya ng dalawang pung tabla.

26 At ng kanilang apat na pung tungtungang pilak; dalawang tungtungan sa ilalim ng isang tabla, at dalawang tungtungan sa ilalim ng ibang tabla.

27 At sa dakong hulihan ng tabernakulo, sa kalunuran ay gumawa siya ng anim na tabla.

28 At dalawang tabla ang ginawa niya sa mga sulok ng tabernakulo sa dakong hulihan.

29 Na mga nasugpong sa tablang nauukol sa dakong ibaba at nauugnay na mainam hanggang sa itaas, sa isang argolya; gayon ginawa niya sa dalawang yaon sa dalawang sulok.

30 At mayroong walong tabla, at ang mga tungtungang pilak, ay labing anim na tungtungan; sa ilalim ng bawa't tabla ay dalawang tungtungan.

31 At siya'y gumawa ng mga barakilan na kahoy na akasia; lima sa mga tabla ng isang tagiliran ng tabernakulo,

32 At limang barakilan sa mga tabla ng kabilang tagiliran ng tabernakulo, at limang barakilan sa mga tabla ng tabernakulo sa dakong hulihan na dakong kalunuran.

33 At kaniyang pinaraan ang gitnang barakilan sa gitna ng mga tabla, mula sa isang dulo hanggang sa kabila.

34 At kaniyang binalot ang mga tabla ng ginto, at gininto niya ang kanilang mga argolya na mga daraanan ng mga barakilan, at binalot ang mga barakilan ng ginto.

35 At kaniyang ginawa ang lambong na kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, at linong pinili na may mga querubin na gawa ng bihasang manggagawa.

36 At kanilang iginawa ng apat na haliging akasia, at pinagbalot ng ginto: ang kanilang mga sima ay ginto rin: at kaniyang mga ipinagbubo ng apat na tungtungang pilak.

37 At kaniyang iginawa ng tabing ang pintuan ng Tolda, na kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, linong pinili, na yari ng mangbuburda;

38 At iginawa niya ng limang haligi sangpu ng kanilang mga sima: at kaniyang binalot ang mga kapitel at ang kanilang mga pilete ng ginto; at ang kanilang limang tungtungan ay tanso.

KABANATA 37

At kahoy na akasia ang ginawang kaban ni Bezaleel: na may dalawang siko't kalahati ang haba niyaon, at may isang siko't kalahati ang luwang niyaon, at may isang siko't kalahati ang taas niyaon:

2 At kaniyang binalot ng taganas na ginto sa loob at sa labas, at iginawa ng isang kornisang ginto sa palibot.

3 At ipinagbubo niya ng apat na argolyang ginto, sa apat na sulok niyaon; sa makatuwid
baga'y dalawang argolya sa isang tagiliran.
4 At siya'y gumawa ng mga pingga na kahoy na akasia, at pinagbalot ng ginto.
5 At isinuot ang mga pingga sa mga argolya, sa mga tagiliran ng kaban, upang mabuhat
ang kaban.
6 At gumawa siya ng isang luklukan ng awa na taganas na ginto: na may dalawang siko at
kalahati ang haba, at may isang siko't kalahati ang luwang.
7 At siya'y gumawa ng dalawang querubing ginto; na niyari niya sa pamukpok sa
dalawang dulo ng luklukan ng awa;
8 Isang querubin sa isang dulo, at isang querubin sa kabilang dulo: na kaputol ng luklukan
ng awa, ginawa niya ang mga querubin sa dalawang dulo.
9 At ibinubuka ng mga querubin ang mga pakpak na paitaas, na nalililiman ng kanilang
mga pakpak ang luklukan ng awa, na nagkakaharap ang kanilang mga mukha; sa dakong
luklukan ng awa nakaharap ang mga mukha ng mga querubin.
10 At ginawa rin niya ang dulang na kahoy na akasia; na may dalawang siko ang haba
niyaon, at isang siko ang luwang niyaon, at isang siko't kalahati ang taas niyaon:
11 At binalot niya ng taganas na ginto, at iginawa niya ng isang kornisang ginto sa palibot.
12 At iginawa niya ng isang gilid na may isang kamay ang luwang sa palibot, at iginawa ng
isang ginintong kornisa ang gilid sa palibot.
13 At ipinagbubo ng apat na argolyang ginto, at inilagay ang mga argolya sa apat na sulok
na ukol sa apat na paa niyaon.
14 Malapit sa gilid ang mga argolya, na daraanan ng mga pingga, upang mabuhat ang
dulang.
15 At ginawa niya ang mga pingga na kahoy na akasia, at pinagbalot ng ginto, upang
mabuhat ang dulang.
16 At ginawa niyang taganas na ginto ang mga kasangkapang nasa ibabaw ng dulang,
ang mga pinggan niyaon, at ang mga kutsara niyaon, at ang mga tasa niyaon, at ang mga
kopa niyaon, na pagbubuhusan.
17 At kaniyang ginawa ang kandelero na taganas na ginto: niyari niya sa pamukpuk ang
kandelero, ang tungtungan niyaon at ang haligi niyaon; ang mga kopa niyaon, ang mga
globito niyaon, at ang mga bulaklak ay kaputol niyaon:
18 At may anim na sangang lumalabas sa dalawang tagiliran niyaon; tatlong sanga ng
kandelero ay sa isang tagiliran, at tatlong sanga ng kandelero ay sa kabilang tagiliran:
19 Tatlong kopang anyong bulaklak ng almendro sa isang sanga, isang globito at isang
bulaklak; at tatlong kopang anyong bulaklak ng almendro sa kabilang sanga, isang globito
at isang bulaklak; gayon sa anim na sangang lumalabas sa kandelero.
20 At sa kandelero'y may apat na kopang anyong bulaklak ng almendro, sangpu ng mga
globito niyaon, at ng mga bulaklak niyaon:
21 At may isang globito sa ilalim ng dalawa sa mga sanga na kaputol niyaon, at isang
globito sa ilalim ng kabilang dalawa sa mga sanga na kaputol niyaon, at isang globito sa
ilalim ng dalawang sanga na kaputol niyaon, sapagka't ang anim na sanga ay lumalabas
doon.
22 Ang mga globito at ang mga sanga ay kaputol ng kandelero: ang kabuoa'y isa lamang
putol na yari sa pamukpok, taganas na ginto.
23 At kaniyang ginawa ang mga ilawan niyaong pito, at ang mga pangipit niyaon, at ang
mga pinggan niyaon, na taganas na ginto.

24 Na isang talento na taganas na ginto ginawa niya, at ang lahat ng mga kasangkapan niyaon.

25 At kaniyang ginawa ang dambanang suuban na kahoy na akasia: isang siko ang haba niyaon, at isang siko ang luwang niyaon, parisukat at dalawang siko ang taas niyaon; ang mga anyong sungay niyaon ay kaputol din.

26 At kaniyang binalot ng taganas na ginto ang ibabaw niyaon, at ang mga tagiliran niyaon sa palibot, at ang mga anyong sungay niyaon: at kaniyang iginawa ng isang kornisang ginto sa palibot.

27 At iginawa niya ng dalawang gintong argolya sa ilalim ng kornisa, sa dakong itaas ng dalawang panig, sa ibabaw ng dalawang panig, na pagsusuutan ng mga pingga upang mabuhat.

28 At kaniyang ginawa ang mga pingga na kahoy na akasia, at mga binalot na ginto.

29 At kaniyang ginawa ang banal na langis na pangpahid, at ang taganas na kamangyan na mainam na pabango ayon sa katha ng manggagawa ng pabango.

KABANATA 38

At kaniyang ginawa ang dambanang pagsusunugan ng handog na kahoy na akasia: limang siko ang haba niyaon, at limang siko ang luwang niyaon, parisukat; at tatlong siko ang taas niyaon.

2 At kaniyang ginawa ang mga anyong sungay niyaon sa ibabaw ng apat na sulok niyaon; ang mga anyong sungay niyaon ay kaputol din: at kaniyang binalot ng tanso.

3 At kaniyang ginawa ang lahat ng mga kasangkapan ng dambana: ang mga kawa, at ang mga pala, at ang mga mangkok, ang mga pangalawit, at ang mga suuban lahat ng kasangkapan ay kaniyang ginawang tanso.

4 At kaniyang iginawa ang dambana ng isang salang tanso na ayos lambat, sa ibaba ng gilid ng dambana sa palibot niyaon, sa dakong ibaba, na umaabot hanggang sa kalahatian ng dambana.

5 At siya'y nagbubo ng apat na argolya para sa apat na sulok ng pinakasalang tanso, sa mga dakong susuutan ng mga pingga.

6 At ginawa niya ang mga pingga na kahoy na akasia, at pinagbalot ng tanso.

7 At kaniyang isinuot ang mga pingga sa mga argolya na nasa mga tagiliran ng dambana, upang mabuhat; ginawa niya ang dambana na kuluong sa pamamagitan ng mga tabla.

8 At kaniyang ginawa ang hugasan na tanso, at ang tungtungan niyao'y tanso, na niyari sa mga salamin ang tanso ng mga tagapaglingkod na babae na naglilingkod sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan.

9 At kaniyang ginawa ang looban, sa tagilirang timugan na dakong timugan, ang tabing ng looban ay mga linong pinili na may isang daang siko:

10 Ang mga haligi ng mga yao'y dalawangpu, at ang mga tungtungan ay dalawangpu, tanso; ang mga sima ng mga haligi at ang mga pilete ay pilak.

11 At sa dakong hilagaan ay may isang daang siko, ang mga haligi ay dalawangpu, at ang mga tungtungan ay dalawangpu, tanso; ang mga sima ng mga haligi at ang mga pilete ay pilak.

12 At sa tagilirang kalunuran, may mga tabing na may limangpung siko, ang mga haligi ay sangpu, at ang mga tungtungan ay sangpu; ang mga sima ng mga haligi at ang mga pilete ay pilak.

13 At sa tagilirang silanganan na dakong silanganan ay may limangpung siko.

14 Ang mga tabing sa isang dako ng pintuang-daan ay may labinglimang siko; ang mga haligi ay tatlo, at ang mga tungtungan ay tatlo;

15 At gayon din sa kabilang dako: sa dakong ito at sa dakong yaon ng pintuang daan ng looban ay may mga tabing na tiglalabing limang siko; ang mga haligi niyaon, ay tatlo, at ang mga tungtungan niyaon ay tatlo.

16 Lahat ng mga tabing ng looban sa palibot, ay linong pinili.

17 At ang mga tungtungan para sa mga haligi ay tanso: ang mga sima ng mga haligi at ang mga pilete ay pilak; at ang mga balot ng mga kapitel ay pilak; at ang lahat ng haligi ng looban ay napipiletehan ng pilak.

18 At ang tabing sa pintuang daan ng looban ay yari ng mangbuburda, na kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, at linong pinili: at may dalawangpung siko ang haba, at ang taas sa luwang ay may limang siko, na kabagay ng mga tabing sa looban.

19 At ang mga haligi ay apat, at ang mga tungtungan ay apat, tanso; ang mga sima ay pilak, at ang mga balot ng kapitel, at ang mga pilete ay pilak.

20 At lahat ng mga tulos ng tabernakulo, at ng looban sa palibot, ay tanso.

21 Ito ang mga bilang ng mga bagay sa tabernakulo, sa makatuwid baga'y sa tabernakulo ng patotoo, gaya ng binilang nila, ayon sa utos ni Moises para sa paglilingkod ng mga Levita sa pamamagitan ni Ithamar na anak ni Aaron na saserdote.

22 At ginawa ni Bezaleel na anak ni Uri, na anak ni Hur, sa lipi ni Juda, yaong lahat na iniutos ng Panginoon kay Moises.

23 At kasama niya si Aholiab, na anak ni Ahisamac, sa lipi ni Dan, na tagapagukit, at bihasang manggagawa, at mangbuburda sa bughaw at sa kulay-ube, at sa pula, at sa lino.

24 Lahat ng ginto na ginamit sa gagawin sa buong gawain sa santuario, sa makatuwid baga'y ang gintong handog ay dalawangpu't siyam na talento, at pitong daan at tatlongpung siklo, ayon sa siklo ng santuario.

25 At ang pilak niyaong mga nabilang sa kapisanan ay isang daang talento, at isang libo't pitong daan at pitongpu't limang siklo, ayon sa siklo ng santuario:

26 Na tigisang beka bawa't ulo, samakatuwid, kalahati ng isang siklo, ayon sa siklo ng santuario, sa bawa't isa na nasanib sa mga nabilang, magmula sa dalawangpung taong gulang na patanda, sa anim na raan at tatlong libo at limang daan at limangpung lalake.

27 At ang isang daang talentong pilak ay ginamit sa pagbububo ng mga tungtungan ng santuario, at ng mga tungtungan ng mga haligi ng lambong; isang daang tungtungan sa isang daang talento, isang talento sa bawa't tungtungan.

28 At sa isang libo't pitong daan at pitong pu't limang siklo, ay naigawa ng sima ang mga haligi at binalot ang mga kapitel, at iginawa ng mga pilete.

29 At ang tansong handog ay pitongpung talento, at dalawang libo at apat na raang siklo.

30 At siyang ipinaggawa ng mga tungtungan sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan, at ng dambanang tanso, at ng salang tanso niyaon, at ng lahat ng kasangkapan ng dambana,

31 At ng mga tungtungan ng looban sa palibot, at ng mga tungtungan ng pintuan ng looban, at ng lahat ng mga tulos ng dampa, at ng lahat ng mga tulos ng looban sa palibot.

KABANATA 39

At sa kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, ay gumawa sila ng mga kasuutang mainam
ang pagkayari upang gamitin sa pangangasiwa sa dakong banal, at ginawang mga banal
na kasuutan kay Aaron; gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.
2 At kaniyang ginawa ang epod na ginto, na kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, at
linong pinili.
3 At kanilang pinukpok ang ginto na pinanipis na pahaba at pinutol na ginawang kawad na
ginto, upang itahi sa kayong bughaw, at sa kulay-ube, at sa pula, at sa lino na gawa ng
bihasang manggagawa.
4 Kanilang iginawa ng mga pangbalikat, na nagkakasugpong: sa dalawang dulo ay
nagkakasugpong.
5 At ang mainam na pagkayaring pamigkis, na nasa ibabaw ng epod upang ibigkis, ay
kaputol at gaya ng pagkayari ng epod; na ginto, at kayong bughaw, at kulay-ube, at pula,
linong pinili; gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.
6 At kanilang ginawa ang mga batong onix na pinamutihan ng kalupkop na ginto, na ayos
ukit ng isang panatak, ayon sa mga pangalan ng mga anak ni Israel.
7 At kaniyang inilagay sa ibabaw ng pangbalikat ng epod upang maging mga batong
pinakaalaala sa ikagagaling ng mga anak ni Israel; gaya ng iniutos ng Panginoon kay
Moises.
8 At kaniyang ginawa ang pektoral, na gawa ng bihasang manggagawa, gaya ng
pagkayari ng epod; na ginto, at kayong bughaw, at kulay-ube, at pula, at linong pinili.
9 Parisukat; kanilang ginawang nakatiklop ang pektoral: isang dangkal ang luwang niyaon,
pagka nakatiklop.
10 At kanilang kinalupkupan ng apat na hanay na sarisaring bato: isang hanay ay sardio,
topacio, at karbungko na siyang unang hanay.
11 At ang ikalawang hanay, ay isang esmeralda, isang zafiro, at isang diamante.
12 At ang ikatlong hanay, ay isang jacinto, isang agata, at isang ametista.
13 At ang ikaapat na hanay ay isang berilo, isang onix, at isang jaspe; na mga natatakpan
ng mga pamuting ginto sa kanilang mga pagkakakalupkop.
14 At ang mga bato ay ayon sa mga pangalan ng mga anak ni Israel, labingdalawa, ayon
sa kanilang mga pangalan; na ayos ukit ng isang panatak; bawa't isa'y ayon sa kaniyang
pangalan, na ukol sa labingdalawang lipi.
15 At kanilang iginawa ang pektoral ng mga tanikalang parang tirintas na ayos pinili na
taganas na ginto.
16 At sila'y gumawa ng dalawang pangkalupkop na ginto, at ng dalawang singsing na
ginto; at inilagay ang dalawang singsing sa dalawang dulo ng pektoral.
17 At kanilang ikinabit ang dalawang tanikalang pinili na ginto sa dalawang singsing sa
mga sulok ng pektoral.
18 At ang ibang dalawang dulo ng dalawang tanikalang ayos singsing ay kanilang ikinabit
sa dalawang pangkalupkop, at mga ikinabit sa mga pangbalikat ng epod sa dakong
harapan niyaon.
19 At sila'y gumawa ng ibang dalawang singsing na ginto, at mga inilagay sa dalawang
sulok ng pektoral sa gilid niyaon, na nasa dakong kabaligtaran ng epod.
20 At sila'y gumawa ng dalawang singsing na ginto, at mga ikinabit sa dalawang
pangbalikat ng epod sa dakong ibaba, sa may harapan, na malapit sa pagkakasugpong,
sa ibabaw ng mainam na pagkayaring pamigkis ng epod.
21 At kanilang itinali ang pektoral sa pamamagitan ng mga singsing, sa mga singsing ng

epod ng isang panaling bughaw upang mamalagi sa ibabaw ng mainam na pagkayaring
pamigkis ng epod; gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.
22 At kaniyang ginawa ang balabal ng epod na yari ng manghahabi, na taganas na
bughaw;
23 At ang butas ng balabal ay nasa gitna niyaon na gaya ng leeg ng isang koselete, na
may isang uriang tinahi sa palibot ng pinakaleeg upang huwag mapunit.
24 At kanilang ginawan ang mga ribete ng balabal ng mga granadang kayong bughaw, at
kulay-ube, at pula, at linong pinili.
25 At sila'y gumawa ng mga kampanilyang taganas na ginto, at inilagay ang mga
kampanilya sa pagitan ng mga granada sa ibabaw ng ribete ng balabal sa palibot, sa
pagitan ng mga granada;
26 Isang kampanilya at isang granada, isang kampanilya at isang granada, sa ibabaw ng
ribete ng balabal sa palibot, upang ipangasiwa gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.
27 At kanilang ginawa ang mga tunika na lino na yaring hinabi para kay Aaron, at sa
kaniyang mga anak,
28 At ang mitra na lino, at ang mga mainam na tiara na lino, at ang mga salawal na lino na
kayong pinili na lino,
29 At ang bigkis na linong pinili, at kayong bughaw at kulay-ube, at pula, na gawa ng
mangbuburda; gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.
30 At kanilang ginawa ang lamina ng banal na korona na taganas na ginto, at sinulatan ng
isang titik na ayos ukit ng isang panatak, Banal sa Panginoon.
31 At kanilang tinalian ng isang panaling bughaw, upang ilapat sa ibabaw ng mitra; gaya
ng iniutos ng Panginoon kay Moises.
32 Gayon natapos ang buong gawa sa tabernakulo ng kapisanan: at ginawa ng mga anak
ni Israel ayon sa buong iniutos ng Panginoon kay Moises: gayon ginawa nila.
33 At kanilang dinala ang tabernakulo kay Moises, ang Tolda at ang lahat ng mga
kasangkapan niyaon, ang mga kawit, ang mga tabla, ang mga barakilan, at ang mga
haligi, at ang mga tungtungan;
34 At ang takip na mga balat ng mga tupa na tinina sa pula, at ang takip na balat ng mga
poka, at ang lambong ng tabing;
35 Ang kaban ng patotoo at ang mga pingga niyaon, at ang luklukan ng awa;
36 Ang dulang, lahat ng mga sisidlan niyaon, at ang tinapay na handog;
37 Ang dalisay na kandelero, ang mga ilawan niyaon, ang mga ilawan na inayos, at lahat
ng mga sisidlan niyaon, at ang langis na pangilawan;
38 At ang dambanang ginto, at ang langis na pangpahid, ang mabangong kamangyan, at
ang tabing na gamit sa pintuan ng Tolda;
39 Ang dambanang tanso, at ang pinakasalang tanso, ang mga pingga at ang lahat ng
mga sisidlan niyaon, ang hugasan at ang tungtungan;
40 Ang mga tabing ng looban, ang mga haligi, at ang mga tungtungan at ang tabing na
pangpintuang-daan ng looban, ang mga panali, at ang mga tulos, at lahat ng mga
kasangkapan sa paglilingkod sa tabernakulo, na gamit sa tabernakulo ng kapisanan;
41 Ang maiinam na pagkayaring kasuutan na gamit sa pangangasiwa sa dakong banal, at
ang mga banal na kasuutan para kay Aaron na saserdote, at ang mga kasuutan ng
kaniyang mga anak, upang mangasiwa sa katungkulang saserdote.
42 Ayon sa lahat na iniutos ng Panginoon kay Moises, ay gayon ginawa ng mga anak ni

Israel ang lahat ng gawa.

43 At nakita ni Moises ang lahat ng gawain, at, narito, kanilang nagawa na kung paanong iniutos ng Panginoon ay gayon nila ginawa: at pinagbabasbasan ni Moises.

KABANATA 40

At sinalita ng Panginoon kay Moises na sinasabi,

2 Sa unang araw ng unang buwan ay iyong itatayo ang tabernakulo ng kapisanan.

3 At iyong isisilid doon ang kaban ng patotoo, at iyong tatabingan ang kaban ng lambong.

4 At iyong ipapasok ang dulang, at iyong aayusin ang mga bagay na nasa ibabaw niyaon; at iyong ipapasok ang kandelero at iyong sisindihan ang mga ilawan niyaon.

5 At iyong ilalagay ang dambanang ginto para sa kamangyan sa harap ng kaban ng patotoo, at ilalagay mo ang tabing ng pintuan sa tabernakulo.

6 At iyong ilalagay ang dambanang pagsusunugan ng handog sa harap ng pintuan ng tabernakulo ng kapisanan.

7 At iyong ilalagay ang hugasan sa pagitan ng tabernakulo at ng dambana, at iyong sisidlan ng tubig.

8 At iyong ilalagay ang looban sa palibot, at ibibitin mo ang tabing sa pintuang daan ng looban.

9 At kukuha ka ng langis na pangpahid, at papahiran mo ang tabernakulo, at lahat na nandoon, at iyong pakakabanalin, at lahat ng kasangkapan niyaon: at magiging banal.

10 At iyong papahiran ng langis ang dambanang pagsusunugan ng handog, at ang lahat ng kasangkapan, at iyong pakakabanalin ang dambana: at ang dambana ay magiging kabanalbanalan.

11 At iyong papahiran din naman ng langis ang hugasan at ang tungtungan, at iyong pakakabanalin.

12 At iyong dadalhin si Aaron at ang kaniyang mga anak sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan, at iyong paliliguan ng tubig.

13 At iyong isusuot kay Aaron ang mga banal na kasuutan; at iyong papahiran ng langis siya, at iyong papagbanalin siya, upang siya'y makapangasiwa sa akin sa katungkulang saserdote.

14 At iyong dadalhin ang kaniyang mga anak, at iyong susuutan sila ng mga kasuutan:

15 At iyong papahiran ng langis sila gaya ng iyong pagkapahid sa kanilang ama, upang sila'y makapangasiwa sa akin sa katungkulang saserdote, at ang pagpapahid sa kanila ay maging sa kanila'y pinakatanda ng walang hanggang pagka-saserdote sa buong panahon ng kanilang lahi.

16 Gayon ginawa ni Moises, ayon sa lahat ng iniutos ng Panginoon sa kaniya, ay gayong ginawa niya.

17 At nangyari sa unang buwan nang ikalawang taon nang unang araw ng buwan, na ang tabernakulo'y itinayo.

18 At itinayo ni Moises ang tabernakulo, at inilagay ang mga tungtungan, at ipinatong ang mga malaking tabla, at isinuot ang mga barakilan, at itinayo ang mga haligi niyaon.

19 At kaniyang inunat ang tolda sa ibabaw ng tabernakulo, at kaniyang inilagay ang takip ng tabernakulo sa itaas ng ibabaw niyaon; gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.

20 At kaniyang kinuha at inilagay ang mga tabla ng patotoo sa loob ng kaban, at kaniyang inilagay ang mga pingga sa kaban, at kaniyang inilagay ang luklukan ng awa sa itaas ng

ibabaw ng kaban:

21 At kaniyang ipinasok ang kaban sa tabernakulo, at inayos ang lambong ng tabing, at
tinabingan ang kaban ng patotoo: gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.

22 At kaniyang inilagay ang dulang sa loob ng tabernakulo ng kapisanan, sa dakong
hilagaan ng tabernakulo, sa labas ng lambong.

23 At kaniyang inayos ang tinapay sa ibabaw ng dulang sa harap ng Panginoon, gaya ng
iniutos ng Panginoon kay Moises.

24 At kaniyang inilagay ang kandelero sa tabernakulo ng kapisanan, sa tapat ng dulang,
sa tagilirang timugan ng tabernakulo.

25 At kaniyang sinindihan ang mga ilawan sa harap ng Panginoon; gaya ng iniutos ng
Panginoon kay Moises.

26 At kaniyang inilagay ang dambanang ginto sa loob ng tabernakulo ng kapisanan sa
harap ng lambong.

27 At siya'y nagsunog doon ng kamangyan na mabangong espesia; gaya ng iniutos ng
Panginoon kay Moises.

28 At kaniyang inilagay ang tabing ng pintuan sa tabernakulo.

29 At kaniyang inilagay ang dambanang pagsusunugan ng handog sa pintuan ng
tabernakulo ng kapisanan, at pinaghandugan ng handog na susunugin, at ng handog na
harina; gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.

30 At kaniyang inilagay ang hugasan sa pagitan ng tabernakulo, ng kapisanan at ng
dambana, at sinidlan ng tubig upang paghugasan.

31 At si Moises at si Aaron at ang kaniyang mga anak, ay nagsipaghugas doon ng
kanilang mga kamay at ng kanilang mga paa;

32 Pagka sila'y pumapasok sa tabernakulo ng kapisanan, at pagka sila'y lumalapit sa
dambana ay naghuhugas sila: gaya ng iniutos ng Panginoon kay Moises.

33 At kaniyang inilagay ang looban sa palibot ng tabernakulo at ng dambana, at iniayos
ang tabing ng pintuang daan ng looban. Gayon tinapos ni Moises ang gawain.

34 Nang magkagayo'y tinakpan ng ulap ang tabernakulo ng kapisanan, at pinuno ng
Panginoon ng kaluwalhatian ang tabernakulo.

35 At si Moises ay hindi makapasok sa tabernakulo ng kapisanan, sapagka't lumagay sa
ibabaw niyaon ang ulap, at pinuspos ng Panginoon ng kaluwalhatian ang tabernakulo.

36 At pagka ang ulap ay napaiitaas mula sa tabernakulo, ay nagpapatuloy ang mga anak
ni Israel sa kanilang buong paglalakbay:

37 Datapuwa't kung ang ulap ay hindi napaiitaas, ay hindi nga sila naglalakbay hanggang
sa araw na napaiitaas.

38 Sapagka't ang ulap ng Panginoon ay nasa ibabaw ng tabernakulo sa araw, at may
apoy sa loob niyaon sa gabi, sa paningin ng buong lahi ng Israel, sa kanilang buong
paglalakbay.

For other languages please go to **www.wordproject.org**